

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1975 அக்டோபர் 24

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்

தமிழ்நாட்டிலுள்ள நூலகங்கள்

* 26 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழகத்தில் நூலக இயக்கத்தினை மேம்படுத்த அமைக்கப் பட்ட ஐவர் குழுவின் பரிந்துரை மீது எடுக்கப்பட்ட மேல் நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழகத்தில் நூலக இயக்கத்தினை மேம்படுத்த அமைக்கப்பட்ட ஐவர் குழுவின் பரிந்துரை அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஐவர் குழுவின் பரிந்துரை மீது எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக எப்படியும் கிராமப் பகுதிகளில் மூன்று மைல் வட்டாரத்திற்கு ஒரு நூலகம் அமையும் வகையில் எதிர்காலத்தில் திட்டம் வகுத்து, மூன்று மைல் வட்டாரத்தில் எப்படியும் ஒரு நூலகம் ஏற்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஐவர் குழுவின் விரிவான முறையில் அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு மாவட்டங்களினுடைய சூழ்நிலைகளை

[1975 அக்டோபர் 24]

ஆராய்ந்து, பரவலான முறையில் நூலகக் கிளைகள் அமைய வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். அந்த வகையில்தான் பரிந்துரைகள் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிந்துரைகளைக் கல்வித் துறையினரும் நிதித் துறையினரும் சட்டத் துறையினரும் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான், இந்தத் துறையினர் பரிசீலித்ததற்குப் பிறகு விரைவில் அதுபற்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, சிபார்சுகள் அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், தற்சமயம் கோயம்புத்தூரில் அரசு நியமனங்கள் இல்லாத காரணத்தால், அங்கே நூலகத்தின் மற்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்; ஆனால், தலைவர் இல்லை. சென்னையில் நூலகக் குழுவின் தலைவர் இருக்கிறார்; ஆனால், உறுப்பினர்கள் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு அசாதாரண நிலையைப் போக்க உடனடியாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, சில மாவட்ட நூலகக் குழுக்களுக்குத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லையென்றால், விரைவில் இந்த அறிக்கையின் மீது நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் போது தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்த வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கருதித்தான். இந்தப் பரிந்துரைகளின்மீது நாம் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டால் அது ஒழுங்காக, முறையாக, எல்லா மாவட்டங்களிலும் கடைப்பிடிக்கப்பட ஏதுவாக இருக்கும் என்று கருதி, அதை விரைவுபடுத்தும் முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது.

திரு. த. சோனையா: நூலகங்கள் பற்றி ஐவர் குழு கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அவற்றை நிர்வகிக்கின்ற நிர்வாகிகளுக்குப் பல மாதங்களாகச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லையே, அதைப்பற்றி ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? விரைவில் கிடைப்பதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இப்படிப்பட்ட சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு ஏதாவது யோசனை வைத்திருக்கிறதா?

1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஐவர் குழுவினர் நிதி நிலையைப்பற்றியும் ஆராய்ந்து பரிந்துரைகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பொழுது நிர்வாகத்தில் இருந்து வருகிறவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லையென்றால், அது ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று தனியாக ஆராய்ந்து, அதுபற்றி தனி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, நூலகக் குழுவில் பணியாற்றுகிறவர்களில் சிலர் 'பார்ட்-டைம்' ஆகப் பணியாற்றுகிறார்கள்; சிலர் 'ஃபுல் டைம்' ஊழியர்களாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். இந்த வித்தியாசத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கிற அமைப்பு முறையில், எத்தனை பேர் 'பார்ட் டைம்', எத்தனை பேர் 'ஃபுல் டைம்' ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கான முழு விவரங்கள் இப்பொழுது இல்லை. ஆனால், தனியான முறையிலே இயங்கி வருகிறது. அரசுத் துறை சார்பான ஒரு துறையாக ஆக்க வேண்டும் என்பது பலருடைய கோரிக்கை. அதையும் ஐவர் குழுவினர் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றியும் அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, a large number of libraries run by Local Authorities are not properly functioning for want of funds. As a Member of the Estimates Committee I had occasions to visit so many libraries. May I know from the Hon. Minister for Education and Tourism whether the Five-Member Committee has recommended for taking over the libraries by the Government?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நூலக இயக்கத்தினுடைய நிதி நிலையை உயர்த்து வதற்காகத்தான் 3 காசு செஸ் வாங்கி வந்ததற்குப் பதிலாக ஐந்து காசு வாங்கவேண்டும் என்றும், ஐந்து காசு கூட்டு மானியம் அரசு தருவது என்றும் அண்மையில் செய்த ஏற்பாட்டின் காரணமாக ஓரளவு நிதி நிலை கூடியிருக்கிறது.

[1975 அக்டோபர் 24]

கடியிருக்கிறதென்றாலுங்கூட, நூலக இயக்கத்தை நாம் விரும்பும் அளவுக்குப் பரவலாக்குவதற்கும், புதிய புதிய கிளைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும், புதிய நூல்களையும் மற்றவைகளையும் வாங்குவதற்கும் போதுமான அளவு நிதி இல்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. ஆகவே, நிதி ஆதாரங்களை எந்த அளவு பெருக்கலாம் என்பதுபற்றியும் இந்தக் குழுவினர் ஆராய்ந்து பரிந்துரை தந்திருக்கிறார்கள். அதை நிதித் துறை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் முடிவு தந்ததற்குப் பிறகு தக்க ஏற்பாடுகளை நாம் செய்யலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற நூலகக் குழுத் தலைவர்கள் புத்தகங்களை வாங்கும் போது பொதுவாக அவரவருடைய விருப்பம் போல் வாங்குகிறார்கள். இன்ன இன்ன புத்தகங்களை, இப்படித்தான் வாங்க வேண்டும் என்பதற்கு நம்முடைய அரசு 'கைட்லைன்ஸ்' கொடுத்திருக்கிறதா? பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களைக் கொண்ட புத்தகங்களாக இருந்தால் அவற்றை சில தலைவர்கள் வாங்குவதில்லை. ஆகவே, நம்முடைய அரசே, இன்ன புத்தகங்களை இப்படித்தான் வாங்கவேண்டும் என்று எல்லா மாவட்டத் தலைவர்களுக்கும் ஏதாவது போசனை தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக அறிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாவட்ட நூலகக் குழுவினர் ஒவ்வொருவருக்கும் தனி உரிமையும் தனி அதிகாரமும் இருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அவற்றில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களே தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் பாதி அளவுக்கு புத்தகங்களை மாநில அளவில் அமைந்திருக்கிற பொது நூலகக் குழுவினர் சிறப்பான அறிவியல் நூல்கள், பொது அறிவை வளர்க்கும் நூல்கள், நுண்ணறிவை வளர்க்கும் நூல்கள் ஆகியவற்றிற்கு அதிக இடம் தந்து மத்திய நூலகமே வாங்கித் தரும் முறையில் பாதி அளவை ஏற்றுக் கொண்டு, மற்ற பாதியை அந்த அந்த மாவட்டத்திலுள்ளவர்களே ஏற்றுக்கொள்ளும் முறை சென்ற ஆண்டு முதல் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஐவர் குழுவினர் பரிந்துரை தந்ததை யொட்டி மேலும் செம்மைப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் செம்மைப்படுத்தும் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படும்.

1975, அக்டோபர் 24]

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, நூலக வளர்ச்சிக்கு நிதி ஆதாரம் குறைவாக இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். இப்போதே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள், நூலகங்களுக்குரிய பணத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றியும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை வருவாய்த் துறையினர் வசூலித்துத் தரவேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டிலும் இதுபற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறது; தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் அரசு அவர்களுையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கு. காமாட்சி: தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களில் ஊராட்சிகளில் நூல் நிலைய வரி என்று கட்டுகிறார்களே தவிர, அதனுடைய பயனை மக்கள் அடைய முடியவில்லை. ஆகவே, நடமாடும் நூல் நிலையங்கள் வைப்பதுகுறித்தும் ஐவர் குழு ஏதாவது பரிந்துரை செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இயங்கும் நூலகங்கள் சிலபல மாவட்டங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. சில மாவட்டங்களில் ஐந்து நடமாடும் நூலகங்களும், சில மாவட்டங்களில் மூன்று நடமாடும் நூலகங்களும், சில மாவட்டங்களில் ஒன்றிரண்டு நூலகங்களும் இயங்கி வருகின்ற முறையில் இயங்கும் நூலகங்களை ஊக்குவித்து வருகிறார்கள். நிதி வசதியுள்ள சில மாவட்டங்களில் இவை சிறப்பாக நடந்து வருகின்றன. நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால் சில மாவட்டங்களில் இவை இயங்கவில்லை. இவை எல்லா இடங்களிலும் நல்லமுறையில் இயங்கும் முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். இந்தக் குழுவின் அறிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்ட பிறகு அதைப்பற்றியும் கவனித்துத் தக்க முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது லைப்ரரி இயக்கம் பரவலாக இயங்கி வளரக்கூடிய நேரத்தில், தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்குத்

[1975 அக்டோபர் 24]

தனியான பயிற்சியெல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படியானால், தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் இம்மாதிரியான நூலகங்களை அமைப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா? அல்லது, அந்தத் தொழிற்சாலைச் சொந்தக்காரர்களே அங்கு நூலகங்கள் அமைக்கவேண்டும் என்ற முறையில் ஏதாவது சுற்றறிக்கை விடப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அத்தகைய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். சிலபல இடங்களில், குறிப்பாக மருத்துவ மனைகளில் இட வசதி மற்ற வசதிகள் செய்து தந்தால் அங்கே நூலக இயக்கத்தின் சார்பாக கிளை நூலகம் வைக்கப்படுகிறது. அதேபோன்று, பெரிய தொழிற்சாலையில் அவர்கள் இட வசதி, பிற வசதிகளெல்லாம் செய்து தந்தால் அங்கு ஒரு கிளை நூலகத்தை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கான முயற்சியை அந்தந்த மாவட்ட நூலகம் மேற்கொள்ளலாம். அதன்மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு இதன் பலன்கிடைக்க வழி உண்டு.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நூல்களை வாங்கிப் படிக்க முடியாத ஏழை எளிய பிற்பட்ட மக்கள் பெரும் பகுதியினர் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் நூலகம் துவங்க வேண்டுமானால் கட்டடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இயக்கத்தினர் கேட்கிறார்கள். இதனால் பல ஊர்களில் நூலகங்களைத் துவக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, படிப்படியாக சிறிய கட்டடங்களை நூலக ஆணைக்குழுவின் மூலமாகவே உருவாக்கி, எந்த எந்தப் பகுதிகளில் ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்கிறார்களோ அங்கே கட்டாயமாக, மூன்று மைல் வட்டாரத்திற்கு ஒரு நூலகம் திறக்கும் திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் கூறியது போன்று நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான வழிவகை காணாத வரையில் இத்தகைய இடர்ப்பாடுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஒரு சில மாவட்ட நூலகக் குழுவின் போதுமான அளவுக்குக் கிளை நூலகங்கள் ஏற்படுத்த முடியாத நிலையில், நிர்வாகச் செலவைக் கூட ஈடுகட்ட முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். சில

1975 அக்டோபர் 24]

இடங்களில் வார இதழ், நாளிதழ் கூட தேவையான அளவுக்கு வாங்கிக்கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்ததை இப்பொழுது ஓரளவு மாற்றியிருக்கிறோம். என்றாலும், சிலபல இடங்களில் கட்டடத்திற்காகப் பணத்தை முடக்கிவிட வேண்டியதாக இருப்பதால் நிர்வாகச் செலவுக்கே பணம் போதவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, எந்தெந்த ஊர்களில் கட்டட வசதி—பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டித் தருவதுபோன்று—கட்டித்தர முன்வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு முன்னுரிமை தரும் முயற்சியை மாவட்ட நூலக இயக்கங்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்றன.

* 27 வினா—திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் எத்தனை நூல் நிலையங்கள் உள்ளன?

(இ) அவைகளை அதிகப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) 88.

(இ) இல்லை.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, கிளை நூலகங்கள் ஓரளவு போதுமான அளவுக்கு இருந்தாலும் அவற்றிலே உள்ள நூல்கள் போதுமான அளவு இல்லை. அறிவியலை வளர்க்கும் நல்ல புத்தகங்களை வாங்கி வைக்கப் பொருளாதார வசதி அவைகளுக்கு இல்லை. அப்படிப்பட்ட புத்தகங்களைக் கொடுக்கும்போது டைரக்டிரேட்டுக்கும் அங்கே இருக்கிற சேர்மன் போன்றவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுகின்ற காரணத்தால், கொடுக்காமல் நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக அத்தந்த மாவட்டங்களிலுள்ள பொருளாதார வசதிக்கேற்ப புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொடுக்க அரசு முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் முன்பே கூறியதைப்போல ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வைத்து அந்தந்த நூலகங்கள் இயங்க நூல்களை வாங்கிக்கொள்ளலாம். சென்ற ஆண்டிலிருந்து மத்திய நூலகம் 10 அல்லது 12 லட்சம் ரூபாய்க்கான நூல்களை வாங்கி கிடைக்காத நூலகங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கின்ற ஒரு ஏற்பாடு இருந்து வருகிறது. வடார்க்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் புதிய நூலகங்கள் 10 தொடங்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தினையும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நூலகங்களுக்கு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்குவது என்பது இன்னமும் முடிவு செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அந்தப் பணிகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பொறியியல் கல்லூரிகளில் இடங்கள்

* 28 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1975-76 ஆம் கல்வி ஆண்டில் பொறியியல் கல்லூரிகளில் இடங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) 1974-75-ல் இம்மாநிலத்திலுள்ள தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் இருந்து வந்த மொத்தம் 1,290 இடங்கள், 1975-76 ஆம் கல்வி ஆண்டு முதல் 1,390 இடங்களாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இந்த பொறியியல் கல்லூரியில் இடங்களை அதிகரிக்க மத்திய அரசின் அனுமதி பெற வேண்டியுள்ளதா? பொறியியல் பட்டம் பெற்று, வேலை இல்லாதவர்களின் எண்ணிக்கையை அரசு அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசின் அனுமதி தேவையில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1967-68 ஆம் ஆண்டில்

1975 அக்டோபர் 24]

1,225 இடங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அப்போது இந்தியா முழுவதும் பொறியியல் பட்டம் பெற்ற ஏராளமானவர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்ததால் எல்லா மாநிலங்களிலும் பொறியியல் கல்லூரிகளில் உள்ள இடங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்று 'ஆல் இந்தியா கவுன்சில் ஆஃப் டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன்' மத்திய கல்வி அமைச்சர் தலைமையில் கூடி, சிபாரிசு செய்தது. எல்லா மாநிலங்களிலும் அந்த சிபாரிசை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த வகையிலே தான் 1967-68 ஆம் ஆண்டில் நம்முடைய மாநிலத்தில் 1,225 என்று இருந்ததை 1,190 ஆக்க் குறைத்தோம். அவர்கள் இன்னும் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் மேலும் குறைக்க விரும்பவில்லை. 1973 ஆம் ஆண்டு அதை 1,290 இடங்களாக உயர்த்தினோம். பின்னால் 1,390 இடங்களாக அதாவது 100 இடங்களை அதிகரித்திருக்கிறோம். இப்போது பயில்கின்றவர்கள் பட்டம் பெற்று வெளியே வர ஐந்தாண்டுகள் ஆகும். இந்த ஐந்தாண்டுகளில் வருடத்திற்கு 100 இடங்களாகப் பார்த்தால் 500 இடங்கள் அதிகமாகும். நாட்டினுடைய தேவையை எண்ணித்தான் பெருக்க வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, மத்திய அரசின் அனுமதி தேவையில்லை. 1,500 இடங்களாகக்கூட அதிகரிக்கலாம். இருந்தாலும் அதற்குக் கல்லூரியிலே இடவசதி, பிற வசதிகள் எல்லாம் இருக்கவேண்டும்.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவரவர்களே, பொறியியல் கல்லூரியிலே தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு எத்தனை இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு விண்ணப்பித்த அத்தனை மாணவர்களையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். 120 மார்க் இருந்தால்தான் சேர்த்துக்கொள்வது என்று முடிவு செய்திருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் விண்ணப்பித்த அத்தனை மாணவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்ட பின்பும் 13 சதவிகிதம் தான் வந்திருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, பொறியியலிலே 'எலெக்ட்ரானிக்', 'ஏரோனாட்டிக்ஸ்' போன்ற புதிய பிரிவுகளுக்குத் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பிரிவுகளிலுள்ள இடங்களை அதிகரிக்க அரசு முயலுமா?

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப்போல 'எஸ்ட்ராணிக்', 'ஏரோனாட்டிக்ஸ்' போன்ற பிரிவுகளில் தேவை அதிகம் இருப்பதால் அந்தப் பிரிவுகளைக் கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளில் ஓரளவு விரிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். சென்னை, கிண்டி இஞ்சினீயரிங் கல்லூரியில் இந்தப் பிரிவுகளிலுள்ள இடங்களைப் படிப்படியாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். மெட்ராஸ் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் டெக்னாலஜியில் ஏரோனாட்டிக்ஸுக்குப் போதுமான இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே ஐ.ஐ.டி. யிலும் ஏரோனாட்டிக்ஸுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Madhavaram Leprosy Home

* 29 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state :

(a) whether it is a fact that an isolation ward in the Madhavaram Leprosy Home has been donated by a private organisation; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) ஆம்.

(இ) மாதவரம் தொழுநோய் இல்லத்திற்கு 22—12—1974 அன்று வட சென்னை அரிமா சங்கத்தால் (Lions Club) நோயாளிகளைத் தனியே பிரித்து வைக்கும் தனி வார்டு ஒன்று நன்கொடையாக கட்டி அளிக்கப்பட்டது. அரசு மானியம் ஏதும் இல்லாமல், அது தனியார் தொண்டு நிறுவனமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவரவர்களே, மாவட்டங்களிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாக நன்கொடைகள் வசூலித்து இம்மாதிரி முக்கியமான வியாதியஸ்தர்களுக்குத் தனி வார்டுகள் ஏற்படுத்தச் சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா? அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, முக்கியமாகத் தடுக்கப்பட வேண்டிய நோய்களில் இந்தக் காசநோய் ஒன்று. அதற்காகக் காசநோய் வில்லைகள் ஆண்டுதோறும் காந்தியடிகள் பிறந்த நாளிலிருந்து சிட்டத்தட்ட 90 நாட்களுக்கு

1975 அக்டோபர் 24]

விற்கப்படுகின்றன. கடந்த 6, 7 ஆண்டுகளில் தமிழ் நாட்டில்தான் காசநோய் வில்லைகள் அதிகம் விற்பனை செய்யப்பட்டு, அகில இந்தியாவிலேயே முதலிடத்தை தொடர்ந்து வகித்து வருகின்றது. காசநோய் வில்லைகள் விற்பனை மாவட்ட வாரியாகப் பார்க்கப்போனால் ஒரு மாவட்டத்தில் 50,000 ரூபாய், இன்னொன்றில் 1½ லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. அதன்மூலம் கிடைக்கின்ற பணத்தில் 10 சதவிகிதம் தவிர, மீதி அந்தந்த மாவட்டங்களிலேயே காசநோய் தடுப்புப் பணிக்காகச் செலவிடப்படுகிறது.

காசநோய் அளவுக்குத் தொழுநோயும் முக்கியமாகத் தடுக்கப் பட வேண்டிய ஒன்றாக இருந்தபோதிலும் அந்த அளவுக்கு இடம் பெறவில்லை. ஆனால் தொழுநோயாளிகளைப் பராமரிக்கத் தனியார் இல்லங்கள் பரவலாக இருக்கின்றன. கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்கள் அந்தத் தொண்டில் சிறந்து விளங்குகிறார்கள். கிறிஸ்தவ பாதிரி மார்கள் என்று சொல்லும்போது அவர்கள் பிரச்சாரத்திற்காக இத்தகைய இல்லங்களை நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை; சில இடங்களில் 2, 3 சகோதரிகளை வைத்து இத்தகைய தொண்டு இல்லங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் அத்தகைய இல்லங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாச்சார உதவித் தொகை வழங்கி, ஆதரவு காட்டி வருகிறது. அதேநேரத்தில் பிச்சை எடுக்கும் தொழு நோயாளிகளைப் பராமரிக்க அரசாங்கம் பத்து மறுவாழ்வு இல்லங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அவைகளில் ஏறத்தாழ 4,000 பேர் தங்கியிருக்கிறார்கள்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தனியாக நன்கொடை வசூலித்து இத்தகைய நிறுவனங்களை நடத்தும் முயற்சிகளை இந்த அரசு அண்மைக் காலத்திலே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

Treatment service for T.B. patients

* 30 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to give domiciliary service to T.B. patients in all the districts in the State; and

(b) if so, the details thereof?

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) தமிழ்நாட்டில் 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயலிலுள்ள காச நோய்க் கட்டுப்பாடு தேசியத் திட்டத்தின் கீழ், மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் காச நோயாளிக்கு அவரவர்களின் வீடுகளில் இருந்தவாறே சிகிச்சை அளிக்கப் படுகிறது.

(இ) காசநோய்க் கட்டுப்பாடு தேசியத் திட்டத்தின் கீழ் காச நோயாளிகளின் வீடுகளுக்குச் சென்று சிகிச்சை அளிக்கின்ற முறையின் மூலம் மட்டுமே பெருவாரியான நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க முடியும்; அரசு மருத்துவ நிறுவனங்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் அனைத்தும் காசநோய்க் கட்டுப்பாடு மாவட்ட அதிகாரியின் தலைமையில் காசநோய்க் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் பங்கு ஏற்று செயல் புரிந்து வருகின்றன. கிராமப் பகுதிகளில் காச நோயாளிகளுக்குக் காசநோய் எதிர்ப்பு மருந்துகள் வழங்கப்படுகின்றன.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே காச நோயாளிகளுக்கு அவர்கள் வீட்டிலேயே வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த வைத்திய வசதி மிகவும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வியாதியும் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. பல ஆஸ்பத்திரிகளில் போதுமான வைத்தியம் செய்ய மருந்து கிடைப்பது இல்லை. தனிப்பட்ட நோயாளிகள் அங்கு வந்து வைத்தியம் பெற அதிகம் செலவாகிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைப்போக்க 'மொபைல் வான்ஸ்' வைத்து 10 மைல் சுற்றளவுக்குள் இருக்கிறவர்களுக்கு அங்கே சென்று மருந்து கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல் மற்ற வசதிகளும் செய்து கொடுத்தால் சிறப்பாக இருக்கும். பெருந்துறை சானடோரியம் முக்கியமான ஒன்று. அதற்கு இப்போது போதுமான பணம் இல்லை. அதற்குச் சர்க்கார் வருஷம் 3 அல்லது 4 லட்சம் ரூபாய் மானியமாகக் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறதா? இல்லை என்றால் இனிமேலாவது அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு நடமாடும் மருத்துவமனை ஏற்படுத்தப் பொருளாதா வசதி இப்போது இல்லை. பி.ஸி.ஜி. வழங்க நடமாடும் மருத்துவமனைபோல மொபைல் யூனிட்—பரவலாக ஏழு வயதிற்குட்

1975 அக்டோபர் 24]

பட்டவர்களுக்கு—அவர்களுக்குக் காசநோய் வராமலேயே தடுப்பதற்கான — பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, தமிழ்நாட்டில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஊசிபோடப்பட்டு, ஓரளவு ஒரு சுற்று வந்திருக்கிறது. எல்லா மருத்துவமனைகளிலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் இருந்து ரெகுலர் டிஸ்பென்சரி வரையில் காசநோய் சிகிச்சைக்கான மருந்துகள் வழங்குவது பரவலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. படுக்கைகளைக் கொண்ட காசநோய் சிகிச்சை இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு — அவற்றின் நிர்வாகத்தைக் கவனிக்கிறார்கள். அவற்றுக்கு அவசியமாகிற அரசாங்கத்தின் உதவி (கிராண்டு) அளிக்கப்படுவதோடு வேறு உதவிகள் அளிப்பதுபற்றியும் அவ்வப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு அளிக்கப்படுகிறது. நமது மாநிலத்தில் காச நோய்க்காரர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பது நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இல்லை.

நமது மாநிலத்தில் 7 லட்சம் பேர் காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்கிற விவரம் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரம். அது இன்னும் மாறவில்லை. காரணம் முன்பே காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடியவர்களைப் பற்றிய புள்ளிவிவரம் சரியான முறையில் சேகரிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லை. காசநோய் இல்லாதவர்களுக்குக் கூட ஓரளவு அந்த நோய் இருப்பது போன்ற அடையாளம் தோன்றுகிறது. ஆறு மாதம் மாத்திரை சாப்பிட்டால் மாறுகிறது. இப்படி ஃப்ளக்ஸ் வேட்டிங் நிலைமையில் இருப்பதால், ஜனத்தொகை பெருக்கத்திற்கேற்ப, இப்போதும் 7 லட்சம் பேர்கள் இருக்கலாம் என்றே வைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும் தமிழகத்தில் காசநோயைத் தடுத்து, சிகிச்சை அளிக்கும் பணி வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது என்பதை, இங்கேயுள்ள மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அலுவலர்களே ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : காசநோயைத் தடுக்க, அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே படுக்கை வசதியுள்ள மருத்துவமனைகளை ஏற்படுத்தி, காச நோயாளிகள் மருத்துவமனையில் தங்கி சிகிச்சைபெற ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பொன்னுமலை முழுவதும் பணமாக இருந்தால் அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம். ஆறு படுக்கைகள் உள்ள இடத்தில் இன்னொரு படுக்கையை ஏற்படுத்தக் கூட அகில இந்திய தன்மையில் பொருளாதார வசதியில்லை என்று மறுக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் மருத்துவமனைகளில் உள்ள எல்லாப் படுக்கைகளையும் சேர்த்தால் 23 ஆயிரம் படுக்கைகள்தான் இருக்கின்றன. மற்ற மாநிலங்களின் விகிதாசாரத்தோடு ஒப்பிடுகிறபோது இது அதிகம். இவற்றில் ஏறத்தாழ 3,200 படுக்கைகள் காசநோய்க்காரர்களுக்கு என்று இருக்கின்றன — நான் சொல்லுகிற புள்ளிவிவரத்தில் ஒன்றிரண்டு வேற்றுமை இருக்கலாம் — தேவைக்கேற்ப அவ்வப்போது ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. நாம் 7 லட்சம் பேர்களுக்கு சிகிச்சை வழங்கியாக வேண்டும். 5 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் முறையாக சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். ஆகையால் காசநோயைத் தடுக்க, வந்தவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க இப்போதே எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. காச நோயைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துகின்ற ஒரு தனி நிலையம் — சென்னையில் இருக்கிறது. அவர்களே கூட

‘Domiciliary treatment is the best opportune treatment for all the patients who are suffering from T.B.’

என்ற கருத்தை புள்ளிவிவரத்தோடு — ஆதாரத்தோடு — ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காசநோய்க்காரர்கள் படுக்கையில் இருந்துதான் சிகிச்சை பெறவேண்டுமென்ற நிலைமை 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தது. இப்போது சல்ஃபாடைசின் மருந்துகள் எல்லாம் கண்டுபிடித்த பிறகு — வீட்டில் இருந்தே, குழந்தைகளுடன், மற்றவர்களுடன் இருந்து கொண்டே இந்த மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வந்தாலே இந்த நோயில் இருந்து விடுபட முடியும். வீட்டில் இருக்கும்போது இந்த நோய் மற்றவர்களுக்குப் பரவாது இருக்க — கண்ட இடத்தில் துப்புதல், இருமுதல் போன்று இல்லாத கவனித்துக்கொண்டு வந்தாலே போதும். வீட்டில் இருந்தே சிகிச்சை பெறலாம். காசநோய் தோன்றக்கூடிய — அதுசம்பந்தமான அடையாளம் ஏற்படுகிற சமுதாய நிலை இருக்கிறது. வீட்டில் இருந்து கொண்டே அந்த நிலையில் சிகிச்சைபெறுவது மிகவும் பொருத்தம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

1975 அக்டோபர் 24]

தேனி மருத்துவமனை ஆலோசனைக்குழு

* 31. வினா திரு. நா. வெ. குருசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) மதுரை மாவட்டம், தேனி அரசினர் மருத்துவமனையில் அட்வைசரி கமிட்டி மெம்பர்கள் போடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், யார் யார் என்ற விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) ஆம்.

(இ) கீழ்வரும் நபர்களை அரசு அரசாணை வாலாய எண் 2906, சுகாதாரம், நாள் 31-12-1974-இல் அரசு சார்பற்ற உறுப்பினர்களாக மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு நியமித்துள்ளது.

(1) திரு. வாகுண்டசாமி, பருத்தி வியாபாரி, தேனி.

(2) திரு. எஸ். ராசு, சிவானந்ததேவரின் புதல்வர், கான்வென்ட் தெரு, தேனி.

(3) திரு. எஸ். ராமகிருட்டிண செட்டியார், வியாபாரி.

(4) திருமதி சோணமுத்து, பள்ளர் தெற்குத் தெரு, அல்லி நகரம்.

(5) திரு. வி. கே. சுப்பிரமணியம், காரியதரிசி, பழனி செட்டிபட்டி யூனியன், தேனி.

(6) புலவர் வெங்கடேசன், 36 கி. மு. சாஸ்டி தெரு, அல்லி நகரம்.

Drugs Inspectors.

* 32 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Government propose to raise the strength of Drugs Inspectors; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) தற்போது மாநில மருந்துப்பொருள் கட்டுப்பாட்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் மருந்துப்பொருள் முதுநிலை ஆய்வாளர்கள் 10 பேரும், மருந்துப் பொருள் ஆய்வாளர்கள் 59 பேரும் உள்ளனர். திட்டம் சார்பு:

[1975 அக்டோபர் 24]

பணித்திட்டத்தின் கீழ் புதுப் பதவி எதுவும் ஏற்படுத்துவதற்கு அறவே தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளதால், முதுநிலை மருந்துப் பொருள் ஆய்வாளர் ஒருவர் மற்றும் மருந்துப்பொருள் ஆய்வாளர்கள் அலுவர் விடுப்புக்கால பதிலிப் பதவிகள் ஏற்படுத்துவதற்காக மாநில மருந்துப்பொருள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியிடமிருந்து வாப்பெற்ற செயற்குறிப்பு ஆறு மாத காலத்திற்குத் தள்ளிப் போடப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இப்போதே மருந்தில் கலப்படம் அதிகரித்துள்ளது. பழைய மருந்துகளுக்கே புதிய மருந்து லேபிள்களை ஒட்டி விற்பனை செய்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் மெடிகல் காலேஜ், சென்னை போன்ற இடங்களில் உச்சி போடப்பட்டதன் காரணமாக சிலர் இறந்துவிட்டதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். மருந்துகள் சரியான முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு, விற்பனைக்கு வருகின்றனவா என்பதைப் பரிசீலிப்பது மிகவும் அவசியம் கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் அவற்றை நம்பி இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகப்படியான ஆய்வாளர்களைப் போட்டு, தரமற்ற மருந்துகள் மார்க்கெட்டிற்கு வராமல் தடுப்பதில் அரசுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? பாக் இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய பதவிகளை அதிகப்படுத்துவதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அண்மைக்காலத்தில் இவர்களது எண்ணிக்கையை அரசு அதிகப்படுத்தியது. முன்பு மருந்துப்பொருள் ஆய்வாளர்கள் 18 பேர்கள் மட்டும் இருந்தார்கள். ஆய்வாளர்கள் 14 பேர், முதுநிலை ஆய்வாளர்கள் 4 பேர் இருந்தார்கள். இப்போது 1971 ஆம் ஆண்டில்தான் முதுநிலை ஆய்வாளர்கள் பத்துப் பேர்களும், ஆய்வாளர்கள் 59 பேர்களும், இவர்களைத் தவிர உதவி அதிகாரி என்று ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இப்போது அண்மையில் ஜாயின்ட் டைரெக்டர்—துணை அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இத் துறையில் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துதான் இருக்கிறது. என்றாலும், ஓய்வு எடுத்துக்கொள்கிறவர்கள்—விடுமுறையில் செல்கிறவர்கள் இடங்களுக்குப் போட வீன் ரிசர்வ்—பதிலிப் பதவிகள் சில ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பொருளாதார நிலை சரியில்லாததால் 6 மாத காலத்திற்குப் பிறகு அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது.

1975 அக்டோபர் 24]

பழைய மருந்துகளை புதிய மருந்துபோல லேபிள் ஒட்டி விற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அவருக்கே ஹோமியோபதி மருத்துவத்தில்தான் அதிக நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். அலபதியில் பழைய மருந்து இல்லை—புதிய மருந்தையே கொடுக்கிறபோது கூட அலர்ஜி ஏற்படுமானால் உடனே அதை மாற்ற மருந்துகொடுக்க முடியாது போகிறபோது உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்படுகிற நிலைமை அமெரிக்காவில் இருந்து எல்லா நாடுகளிலும் இன்றைக்கு இருக்கிறது. சில மருந்துகள் சில நோய்களில்—சில நோயாளிகளிடத்தில் திடீர் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. பென்சிலினே நான்கு முறைகள் அவருக்குப் போடுகிறபோது ஒன்றும் செய்கிறதில்லை. அதே மருந்து அந்த நோயாளிக்கே ஐந்தாவது முறை கொடுக்கிறபோது திடீர் விளைவை அவரிடத்து ஏற்படுத்திவிடுகிறது என்கிறபோது டெஸ்ட் டோஸ் கூடப் போட்டு கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. இதுபோல கோடியில் ஒருவர், ஐம்பது லட்சத்தில் ஒருவர் தான் பாதிக்கப்படுகிறார் என்றாலும் இதையும் தவிர்க்க விஞ்ஞானத்தின் மூலம்தான் முயற்சி எடுக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : முன்பெல்லாம் உற்பத்தி செய்யப் படுகிற மருந்தின் மேல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தேதி, அந்த மருந்தின் எக்ஸ்பைரி தேதி ஆகியவற்றைக் குறிப்பார்கள். அதை இப்போது குறிப்பிடுவதில்லை. அதைக் கட்டாயம் குறிக்க வேண்டுமென்று அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : எல்லா மருந்தும் எக்ஸ்பைரியி ஆவதில்லை. மனிதர்களுக்குத்தான் எக்ஸ்பைரியி உண்டு. சில மருந்துகளை பர்மனெண்டாக நான்கைந்து வருஷம் கூட வைத்துக் கொள்ளலாம். சில குறிப்பிட்ட மருந்துகள்தான் சில குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். அதற்குப் பிறகு அதன் சக்தியை இழந்துவிடுகிறது. இதுபோன்ற மருந்துகளின் மேல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தேதி, எக்ஸ்பைரியி தேதி ஆகியவை—மத்திய அரசுச் சட்டத்தின் கீழேயே குறிக்கப்பட்டு வருகிறது. தவறு இருந்தால் அது கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1975 அக்டோபர் 24]

திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் : ஏற்கனவே டிரக் இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருந்து—கமிஷன் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டது வேலையிழந்தவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல் அந்தப் பதவிக்கு ஆள் எடுக்கிறபோது அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுப்பதுபற்றி கவனிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அதற்குத் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Training for Engineering personnel

* 33. Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to set up a centre for conducting training courses for new entrants, as well as refresher courses for the engineering personnel; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) & (ஆ) தலைவரவர்களே, புதிதாக நியமிக்கப்படும் பிரிவு அலுவலர்கள், நேரடியாக நியமிக்கப்படும் உதவிப் பொறியாளர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் பயிற்சி அளிக்கவும், பொதுப்பணித் துறை பொறியாளர்களுக்கு நினைவுகூர் பயிற்சி அளிக்கவும் பயிற்சி நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தப்படலாம் என நிர்வாகப் சீர்திருத்த ஆணைக்குழு செய்த பரிந்துரைகளை அரசு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் தற்போதுள்ள நிதி இடர்ப்பாடு காரணமாக இப்பிரிவுரைகளைச் செயல்படுத்துவது ஒத்திப் போடப்பட்டுள்ளது.

[முற்பகல் 9.30]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கு என்ன மாதிரியான டிரெயினிங் கொடுக்கப்படும்? அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக சில டிரெயினிங் கோர்ஸ் வைத்திருந்தார்களே, அதற்கும் இதற்கும் பொருத்தம் உண்டாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், இவர்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிற பயிற்சி அவர்கள் செய்யப் போகிற வேலையை

1975 அக்டோபர் 24]

ஒட்டியதாகும். நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக, இப்போதிருக்கிற டிசைன் ரிசர்ச் இன்வெஸ்டிகேஷன் டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள அதிகாரிகளைக் கொண்டே பயிற்சி அளிக்க முடியுமாவென்று பார்க்கச் சொல்கிறோம். பயிற்சி அளிக்க முடியுமானால் பயிற்சி அளிக்கப்படும். இவர்களுக்குத் தனியாக பயிற்சி அளிக்கும் எண்ணம் நிதி காரணமாக இப்போதில்லை.

பெருமுனை-தில்லையாடி சாலை

* 34 வினா—திரு. எஸ். கணேசன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாயூரம் வட்டத்திலுள்ள பெருமுனை-தில்லையாடி சாலை பெருந்துகள் செல்வதற்கு இயலாத வகையில் பழுதடைந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அகன்மது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) மாயூரம் வட்டத்திலுள்ள பெருமுனை-தில்லையாடி-திருக்கடையூர் சாலைகள் புதுப்பிக்கும் பணியினை ரூ. 37,500 மதிப்பீட்டில் “பராமரிப்பு நிதியின்” கீழ் மேற்கொள்ள ஒப்பந்தம் விடப்பட்டு விரைவில் பணி முடிவடையும் நிலையிலுள்ளது. மேலும், இச்சாலை முழுமையும் சாலைக்கற்கள் பாப்பும் பணியினை “பராமரிப்பு நிதியின்கீழ்” மேற்கொள்ளும்படி நாகப்பட்டினம் கோட்டப் பொறியாளர் பணித்தப்பட்டுள்ளார்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இதைப் போலவே மாயூரம் வட்டத்திலுள்ள மாப்படுகை, குறிச்சி போன்ற அரசினர் நெடுஞ்சாலைகள் நெடுஞ்சாலைத் துறையினரிடம், பல முறை குறிப்பிட்டும், பழுது பார்க்கப்படாமல் இருப்பதை, இனியேனும் ஆணையிட்டு சரி செய்ய அதற்கு ஆவன செய்ய அரசு முன்வருமா வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, தனிக் கேள்வி போடவும்.

[1975 அக்டோபர் 24]

உணவுப் பொருள் கடத்தல் குறித்த தகவல்

* 35 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :

திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1974 ஆகஸ்டு மாதம் முதல் கடத்தல் உணவுப் பொருளைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசு வழங்கும் திட்டம் ஏதேனும் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) நமது மாநில எல்லைகள் மூலம் இன்றியமையாப் பொருள்கள் கடத்தப்படவிருப்பதாகத் தகவல் கொடுத்தால் கைப்பற்றப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பில் 25 சதவிகிதம் தகவல் கொடுத்தவர்களுக்கு வெகுமதியாக வழங்கப்படும்.

மாநில எல்லைப் பகுதிகள் அல்லாத ஏனைய உள்நாட்டுப் பகுதிகளில் பதுக்கல், சட்ட விரோதமான கடத்தல் போன்ற செயல்கள் பற்றி தகவல் கிடைத்து கைப்பற்றப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பில் 10 சதவிகிதம் தகவல் கொடுத்தவர்களுக்கு வெகுமதியாக அளிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தகவல் கொடுப்போர், பொது மக்கள், உணவுப் பொருள் வழங்கு துறையினர், காவல் துறையினர் எவராக இருப்பினும் வெகுமதி வழங்கப்படுகிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கடத்தல் உணவுப் பொருட்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படுவதைத் தவிர்த்து பிடிக்கப்பட்ட பொருட்களில் ஒரு பகுதியைப் பரிசாக வழங்கலாமே, இதை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, உணவுப் பொருட்கள் பற்றாக்குறை ஆகவே, அவை நாட்டுக்குத் தேவை.

1975 அக்டோபர் 24]

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இந்தப் பரிசுத் திட்டத்தின் மூலமாக அரசுக்கு எதிர்பார்த்த பலனுக்கு அதிகமாக கிட்டியிருக்கிறதா என்பதையும், அப்படியானால் இதை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எதேனும் மேற்கொள்ளவிருக்கிறதா என்பதையும் அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இதன் மூலமாக ஏராளமான நெல்லும், அரிசியும் அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்திருக்கிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, இந்தத் தகவல் கொடுப்பவர்களைப் பற்றி இடையிலே யாராவது சொல்லிவிட்டால் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகளிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்குச் சரியான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, தகவல் முறையில் கேள்வி அமைந்துள்ளது. அவர்களை நிச்சயமாக கொடுப்பவர்களைக் காட்டிக் கொடுக்காமல் இருப்பது நல்லது என்ற காவல் துறை பாதுகாக்கும்.

THIRU B. VENKATASWAMY : May I know from the Hon. Minister the quantum of foodgrains got from the information and the amount disbursed so far to those who have given information?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, 1974 ஆம் ஆண்டு 39,118 குவிண்டால் நெல், 24,854 குவிண்டால் அரிசி, 1,835 குவிண்டால் சிறு தானியங்கள். மொத்தம் 70 ஆயிரம் ரூபாய் 1974 இல் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த சோதனைச் சாவடிகளிலே பல சாவடிகளில் ஒரு ஆன் மட்டும் தனியாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அந்தச் சாவடிகளிலே கடத்தப்படுகிறது. அவைகளைப் பலப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இப்போதே கடத்தல் குற்றங்களுக்குக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டு வருகின்றன.

[1975 அக்டோபர் 24]

ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட புஞ்சை தானியங்கள்

* 36 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள பொப்பிலியிலிருந்து தமிழ்நாடு சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் அண்மையில் வரவழைத்திருந்த புஞ்சை தானியங்களில் மண் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருந்தது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள பொப்பிலியிலிருந்து அனுப்பப்பட்டிருந்த 280 மூட்டை கேழ்வரகில் 10 மூட்டைகளில் மண் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட எல்லா சரக்குகளும் திருப்பி அனுப்பப்பட்டு, அவற்றுக்குப் பதிலாக வேறு மூட்டைகள் பெறப்பட்டன. எனவே இதில் குற்றவியல் நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கவில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, இப்படி கலப்படம் செய்யப்பட்ட மூட்டைகள் திருப்பியனுப்பப்பட்டதாகவும் அதற்குப் பதிலாக பெறப்பட்டதாகவும் சொன்னார்கள். வேறு வகையில் இதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு, மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு ஏதேனும் ஆவன செய்ய முன்வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இதிலே கலப்படம் என்ற பிரச்சனை எழவில்லை. நாம் வாங்கும்போது, வாங்கி வந்த 280 மூட்டைகளில் 10 மூட்டைகளிலே அதிக மண், கல் சேர்ந்து இருந்ததாக சந்தேகப்பட்டு முழு சரக்குமே தேவையில்லை என்று சொல்லி யாரிடத்திலே வாங்கினோமோ அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுத்து விட்டோம். அவர்கள் பதிலாக நல்ல சரக்கை கொடுத்ததால் வாங்கிக் கொண்டோம்.

1975 அக்டோபர் 24]

தச்சம்பட்டு கிராமத்தில் உப-மின் நிலையம்

* 37 வினா—திரு. எம். எஸ். இராதாகிருட்டிணன் : மாண்புமிகு தொழில்-மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருவண்ணாமலை வட்டம், தச்சம்பட்டு கிராமத்தில் மின்சார சப்-ஸ்டேஷன் (உப மின் நிலையம்) அமைக்கும் திட்டம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் எப்போது முதல் செயல்பட உள்ளது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) ஆய்வில் உள்ளது.

திரு. எம். எஸ். இராதாகிருட்டிணன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய பகுதியில் திருவண்ணாமலையிலிருந்து 20 மைலுக்கு மேலாக உள்ள கிராமங்களில் மின்சாரம் சப்ளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அங்கே ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு விவசாயியும் இரண்டு முறை, மூன்று முறை மோட்டார்காயில் தீய்ந்து விடுவதால் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சீக்கிரமாக இதை முடிப்பதற்கு ஆவன செய்யுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, தேவைப்படும் ஆக்க சக்தியை ஆக்கப் பூர்வமாக மதிப்பிட்டு, துணை மின்நிலையம் ஏற்படுத்த அவசியம் உள்ளதா என்பதை போதிய காரணங்களுடன் விளக்கும்படி மின்வாரிய மேற்பார்வை யாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய அறிக்கை வந்தவுடன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

இறைவைக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு

* 38 வினா—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு தொழில்-மின்சாரத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், வறட்சி நிவாரணத் திட்டத்தின்கீழ் புதியதாக எத்தனை இறைவை கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டு உள்ளது?

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: 1975-76-ல் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளாகிய நாங்குநேரி, சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி, விளாத்திகுளம், தென்காசி ஆகிய இடங்களில் 1,750 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட இருக்கிறது.

திரு. எம். முத்தையா: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதிலில் வழங்கப்படுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறதேயொழிய தற்சமயம் வரை எத்தனை இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வியே எத்தனை கிணறுகளுக்குக் கொடுப்பதாக உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தான். அதனால் தான் உத்தேசமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 1-2-1975 வரை 42,555 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கியிருக்கிறது. 1974-75-இல் இதுவரை 1,065 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 200, 300 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கக் கூடும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கையில் நெல்லை மாவட்டத்தில் வறட்சியான பகுதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். திருச் செந்தூர் வட்டத்தில் சாத்தான்குளம், நாசரேத் போன்ற பகுதிகள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மணிமுத்தாறில் தண்ணீர் வந்தால் தான் அந்தப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆனால் தண்ணீர் அங்கே வந்து சேருவதில்லை. ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளையும் வறட்சிப் பகுதிகளாகச் சேர்த்துக் கொண்டு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, இது வறட்சித் திட்டத்தில் கொடுக்கிற மின் விசையேற்றம் அல்ல. அந்தப் பகுதிகளில் எவ்வளவு மின் விசையேற்றங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று, அந்த நிலைமைகளை அனுசரித்து இப்போது இருக்கிற அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

1975 அக்டோபர் 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, இந்த வறட்சிப் பணியில் குடி தண்ணீருக்காகவும், விவசாயத்திற்காகவும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவது, புதிய கிணறுகளைத் தோண்டுவது ஆகிய இந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்களே, இப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் அவைகள் தூர்ந்து போகாமல் இருக்கவும், அவைகள் மக்களுக்கு உபயோகப்படவும், அவைகளை எனர்ஜைஸ் பண்ணவுமான ஏற்பாடுகள் உண்டா? சில இடங்களில்தானே செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக மாவட்ட வாரியாகச் செய்வதற்கு குறிப்பு உண்டாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இது வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்கவேண்டிய கேள்வி.

THIRU B. VENKATASWAMY : In the drought-affected areas, people are suffering a lot because of the drought conditions. May I know from the Hon. Minister—

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் எத்தனை கிணறுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டுள்ளது. இப்படிக் கேட்டால் எப்படி?

THIRU B. VENKATASWAMY : Regarding drought only I am asking.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டிரௌட்டைப்பற்றி என்ன. . .

THIRU B. VENKATASWAMY : May I know from the Hon. Minister whether any special treatment will be given to the drought-affected areas in energising pumpsets?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இப்போது வறட்சி பகுதி இல்லை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சனை எழவில்லை.

மாவட்டங்களுக்கிடையிலான பேருந்துகளில் நின்று செல்லும் பயணிகள்

* 39 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலன்-போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாவட்டங்களுக்கிடையே ஓடும் பேருந்துகளில் நின்று கொண்டு செல்லும் பயணிகள் அனுமதிக்கப்பட்டார்களா?

[1975 அக்டோபர் 24]

(இ) ஆம் எனில், தற்போது நிறுத்தப்பட்டதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) ஆம்.

(இ) பேருந்து உரிமையாளர்கள் சிலர் தாக்கல் செய்த ரிட் மனுக்களை விசாரித்த உயர்நீதி மன்றம் பேருந்துகளில் நின்று கொண்டு பயணம் செய்யும் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும்பொருட்டு, பேருந்து உரிமையாளர்கள் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அனுமதி குறித்த நிபந்தனையை மாற்றுவதற்கு விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டுமென அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துவதற்கு வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகார மன்றத்திற்கு எவ்வித அதிகார வரம்பும் இல்லையென்று தீர்ப்பளித்தது. இதனையொட்டியும் வரி விதங்கள் உயர்ந்துள்ளதை யொட்டியும், நிற்கும் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லுவதற்கான ஆணை ரத்து செய்யப்பட்டது.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, அரசுப் பேருந்துகளில், தற்போதெல்லாம் மிக அதிகமாக இடம் கிடைக்காத காரணத்தினால், 4, 5 மாதங்களாக மறுபடியும் ஆம்னி பஸ்களும், ஒப்பந்த ஊர்திகளும் அதிகமாகப் பயணிகளை ஏற்றுவதைப் பார்க்க முடிகிறது. எனவே, மாவட்டங்களைக் கடந்து நீண்ட தூரம் செல்லக்கூடிய அரசாங்க விரைவு வண்டிகளில் மாடிப் பேருந்துகளை விடுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, மாடிப் பேருந்துகளை சென்னை நகரம் போன்ற இடங்களில் வேண்டுமானால் விடலாமே தவிர, நெடுந்தூரப் பயணத்திற்கு அது சரியாக இருக்குமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விவகாரம். நெடுந்தூரப் பயணப் பேருந்துகள் செல்லும் வழி நெடுக மரங்களிருக்கின்றன. அந்த மரங்களை வெட்டிவிட்டு, மாடி பஸ்களை விடுவது கடினமான காரியம். சென்னையிலே மாடி பஸ்களை விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, தற்போது தயாராக இருக்கின்றன. விரைவிலே அவை நகர மக்களுக்குப் பயன்பட இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: தலைவரவர்களே, கிராமப் பகுதிகளிலே கடைசி பஸ்களுக்காக இரவு நேரங்களிலே காத்துக் கொண்டிருக்கிற பிரயாணிகள் பாதுகாப்பற்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அப்படி வருகின்ற பஸ்கள், இடமில்லாத காரணத்தால் அவர்களை ஏற்றாமல் சென்றுவிடுமானால்,

1975 அக்டோபர் 24]

அப்பிரயானிகள் அந்த இடத்திலேயே இரவைக் கழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அல்லது தூரத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு நடந்து செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இரவு நேரங்களிலே நின்று செல்ல பிரயானிகள் தயாராக இருப்பின், அவர்களை ஏற்றிச்செல்ல வேண்டுமென்ற உத்தரவைப் பிறப்பிக்க அரசு முன்வருமா? அதன்மூலம் பயனிகள் பயன்படுவார்கள் என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, இரவு நேரங்களில், எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்கள்தான் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அப்பொழுது நின்று கொண்டு போவது என்பது இயற்கையாகவே கொஞ்சம் கடினமான காரியம். அந்த முறை கனெல்லாம் முயற்சி செய்யப்பட்டு சரிவர இல்லை என்றுதான் இந்தத் திட்டம் வந்திருக்கிறது, ஹைகோர்ட் தீர்ப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே, விதிவிலக்கு அளிப்பது தற்பொழுது கடினம் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகர் அவர்களே, தற்பொழுது எப்படி இன்டர்-ஸ்டேட் பஸ்களில் ஸ்டான்டிங் பாசஞ்சர்கள் கூடாது என்று சொல்கிறார்களோ, அதைப்போல் இல்லாமல், டவுனிலே ஓடுகிற பஸ்களில் எக்கச்சக்கமான ஓவர்லோடு ஏற்றுகிறார்கள். அதுவும் இன்சன்டிங் போனஸ் ஸ்கீம் வந்த பிறகு, மிக அதிகமாக ஏற்றுகிறார்கள். உள்ளே இடமில்லாதவர்கள், கடைசியிலே ஸ்டேட் போர்டிலே தொங்குகிறார்கள். அவர்கள் நடுவழியில் இறக்கப்பட்டு, லைபன் கட்டு என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தனியார் பஸ்களில் ஓவர்லோடு ஏற்றக் கூடாது என்று எப்படி சட்டம் இருக்கிறதோ, அதேபோல், அரசாங்கம் ஓட்டுகின்ற பஸ்களுக்கும் அதனை அமுல்படுத்துமா? அரசாங்க பஸ்களிலும் ஸ்டான்டிங் பாசஞ்சர்களை அரசு அபாவிஷ் பண்ணுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, நகரங்களிலே ஸ்டான்டிங் பாசஞ்சர்ஸ் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். பிக் அவர்ஸில்—முக்கியமான அலுவல் நேரத்தில்தான் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. மற்ற நேரங்களில், அப்படிப்பட்ட நெரிசலில்லை. தற்பொழுதுள்ள நெரிசலைத் தவிர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைக் குறிப்பிட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1975 அக்டோபர் 24]

தஞ்சாவூர்-திருவாரூர் பேருந்து வழித்தடம்

* 40 வினா—திரு. தாழை மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலன்-போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சாவூர்-திருவாரூர் மார்க்கமாக செல்லும் அரசு துரித பேருந்துகளை கொரடாச்சேரியில் நிறுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: ஆம், கொரடாச்சேரி பொது மக்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அங்கு கீழ்க்கண்ட விரைவுப் பேருந்துகள் நிற்கும்.

518-A கோயம்புத்தூர்—நாகப்பட்டினம்.

534 நாகப்பட்டினம்—மதுரை.

568 நாகப்பட்டினம்—நாகர்கோயில்.

578-A சேலம்—நாகப்பட்டினம்.

Forest Rangers Training.

* 41 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Commercial Taxes be pleased to state the nature of facilities that are provided by the Government of India to Rangers for Forest Education at Coimbatore?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: மேசையின்மேல் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Lease of forest lands.

* 42 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Commercial Taxes be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Government propose to lease out lands for private parties to grow fruit bearing trees in forest areas; and

(b) if so, the details thereof?

@ 351A-351B-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது

1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவுக்கு இடமில்லை.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், சில மலைப் பிரதேசங்களில் விளைகின்ற பழங்கள் பிரபலமானவை. அந்தப் பழங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது காய்ந்து விட்டன. சர்க்காருக்குப் போதுமான மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்கக்கூடிய சாமர்த்தியமும் கிடையாது. ஆகவே, பழங்களை அபிவிருத்தி பண்ணக்கூடிய முறையிலே கொடைக்கானல், ஊட்டி, போன்ற பிரதேசங்களில் பழ அபிவிருத்திக்கு சர்க்கார் முயற்சிக்காவிட்டாலும், தனிப்பட்ட ஆட்கள் முன்வந்தால், அவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்க சர்க்காருக்கு என்ன தயக்கம் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, பழம் விளைகின்ற பகுதிகளைத் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடுகின்ற செயற்குறிப்பு தற்பொழுதில்லை. 1951-வது ஆண்டில் திரு. கே. எம். எஸ். கோவிந்தசாமி பிள்ளை என்பவருக்கு 110 ஏக்கர் நிலம் பழ மரங்கள் வைத்துக்கொள்ள குத்தகைக்கு விடப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே யாருக்கும் விடப்படவில்லை. தனிப்பட்டவர்களுக்கு விடுகின்ற செயற்குறிப்பு தற்பொழுது இல்லை.

வரதராசப்பெருமாள் கோயில்

* 43 வினா—திரு. ஜி. ராமசாமி : மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காடு மாவட்டம். அக்ரகாரம் வரதராசப் பெருமாள் கோயிலுக்கு மானியம் வழங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் ஆய்விடுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) & (இ) வட ஆற்காடு மாவட்டம், அக்ரகாரம் அருள்திரு வரதராசப்பெருமாள் திருக் கோயில் திருப்பணிச் செலவிற்கு, ஆணையர் பொது நல நிதியிலிருந்து ரூ. 5,000 13—5—1975 அன்று வழங்கப்பட்டுள்ளது.

[1975 அக்டோபர் 24]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சாதாரணமாகக் கோயில்களில் திருப்பணிகள் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை செய்கிறார்கள்? கும்பாபிஷேகம் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கிறதா? அவரவர்கள் விருப்பத்திற் கேற்றவாறு நடத்துகிறார்களா என்று . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு குறிப்பிட்ட கோயிலுக்கு மானியம் வழங்குவதைப் பற்றிய கேள்வி இது. அறநிலையம் என்று சொன்னவுடனே, திருப்பணி எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, கும்பாபிஷேகம் எப்பொழுது என்றெல்லாம் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கோயில் திருப்பணிக்கு மானியம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னாலே அப்படி நடந்திருக்கிறார்களா, திட்டம் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் கேட்கிறோம் . . .

(விடை இல்லை)

திரு. என். கே. பழனிசாமி : வழக்கமாகப் பொது நிதியிலிருந்து கோயில்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த ஒரு சம்பவத்தை வைத்து எல்லா இடங்களிலும் இந்தமாதிரி கோயில் மோசமாக எங்கெங்கு இருக்கிறதோ, அங்கங்கு அந்தந்த யூனியன் பொது நிதியிலிருந்து அளிக்க சர்க்கார் ரூல்லை ரிலாக்ஸ் பண்ணுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன் நிதியிலிருந்து கோயில்கள் திருப்பணிக்காக வழங்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை; கிராமங்களுடைய அபிவிருத்திக் காகத்தான் செலவு செய்கிறார்கள். அறநிலையத் துறையினுடைய ஆணையர் தனக்கென்று பொது நிதி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அந்த நிதியிலிருந்துதான் வழங்கப்படுகிறது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : இந்த பெயர் பெரிதாக இருக்கிறது—அக்ரகாரம் அருள்திரு வாதராசப்பெருமாள் திருக்கோயில் திருப்பணிச் செலவிற்கு ஆணையர் பொது நிதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏன் ஏற்பட்டது? அந்த ஆண்டவர் நஷ்டத்தில் ஏன் வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்? அந்தக் கோயிலில் உண்டியல் வருமானம் இல்லையா? என்ன காரணத்தினால் ஆணையர் பொது நிதியிலிருந்து தரப்பட்டிருக்கிறது?

1975 அக்டோபர் 24]

4

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, குறிப்பிட்ட சாமி மட்டுமல்ல, அதிக வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களிலிருந்து நிதி பெற்று, பொதுநிதியில் வைத்துக் கொண்டு, நிதி வசதிக் குறைவாக உள்ள கோயில்களுக்கு வழங்குகிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் இதை வழங்கியிருக்கிறோம்.

சாணவாயு நிலையங்கள்

44 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :

திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை :

திரு. என். கே. பழனிசாமி :

மாண்புமிகு

அறநிலையத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடைபளிப்பாரா—

சாணவாயு நிலையம் துவக்கும் திட்டம் தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: இதுவரை சுமார் 384 சாண எரிவாயுச் சாதனங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மேலும் இதற்குரியான அளவு சாண எரிவாயுச் சாதனங்கள் நிறுவும் வேலை பல்வேறு கட்டங்களில் இருக்கின்றன. 1975-76-ம் ஆண்டு முடிவுக்குள் 2,000 சாண எரிவாயுச் சாதனங்கள் அமைத்திட முடியும் எனக் கருதப்படுகின்றது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: சார், இந்த கோபர் காஸ் பிளாண்டாலே கிடைக்கிற காஸைக் கொண்டு, மின்சார உபபேரகத்தைக் குறைக்க முடியும் என்றும் அனுவசியமானச் செலவைக் குறைக்க முடியும் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இது எந்த எந்த வழிகளிலே பிரயோஜனப்படுகிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் சொல்வார்களா? எந்த எந்தப் பிரதேசத்திலே விஸ்தரிக்க சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, எண்ணெய் மற்றும் உரத் தட்டுப்பாட்டைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்று மத்திய திட்டக் குழு இப்படிப்பட்ட ஒரு சாண எரிவாயுப் பொருளை நாடு பூராவும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று முடிவெடுத்தார்கள். அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து 25 சதவிகிதம் மானியம் வழங்குகிறார்கள். பொதுவாக, மற்ற எரிபொருள்களை வினாக்குவதற்குப் பதில் இந்தச் சாண எரிவாயு மூலமாக மற்ற பொருள்களை மிச்சப்படுத்தலாம் என்று

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1975 அக்டோபர் 24]

நோக்கத்தோடுதான் இந்தத் திட்டத்தை அனுமதித் திருக்கிறார்கள். இந்த எரிவாயுவைக் கொண்டு விளக்குகளைக் கூட எரிக்கலாம் என்பதை சமீபத்திலே கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அதிகமாக, இதை எரிப்பொருளாகப் பயன்படுத்தி, நாடு பூராவும் உபயோகித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குத் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் தேவையான கடன் உதவி தரவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் மூலமாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தமிழ்நாடு கதர்கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் சார்பில் 1974-75-ல் 2,000 சாண எரிவாயு சாதனங்களை அமைக்கத் திட்டம் தீட்டினோம். ஆனால், தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் தேவையான அளவுக்குக் கடன் கொடுக்க முன்வராத காரணத்தால், குறைந்த அளவுதான் தற்பொழுது வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் க. நாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கோபர் கேஸிலிருந்து உற்பத்தியாகும் எரிவாயுவை சிலிண்டர்களில் சேமித்து வைக்கும் வழிவகை ஏதாவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அதுபோன்று கண்டுபிடிக்கின்ற முயற்சியை எடுக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, சிலிண்டர்களில் பிடித்துவைக்கின்ற அளவில் மிகப் பெரிய திட்டமாக உருவாக்கப்படவில்லை. ஆங்காங்கே கிராமங்களிலோ அல்லது நகரங்களிலோ சுமார் 6, 8 கால்நடைகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள்—அவைகளை வைத்துப் பால் கறந்துகொண்டிருக்கின்றவர்கள்—அல்லது விவசாயிகளாக இருக்கிறவர்கள் சிறிய திட்டமாக மேற்கொள்ளக்கூடிய திட்டம்தான் இது. பெரிய அளவில் சிலிண்டர்களில் சேமித்து வைக்கக்கூடியத் திட்டத்தை இன்னும் உருவாக்கவில்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY : Is it not a fact that the manurial value of the Gobar Gas will be doubled? At the same time, electricity can also be produced to run motor. May I know from the Hon. Minister for Hindu Religious Endowments whether any such investigation has been made and whether any liberal loans will be given so as to enable the ryots to make use of the Scheme, which will also enable a common man to avail such a scheme?

1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார மோட்டார் ஓட்டுவதற்கு இந்த சாண எரிவாயுவைப் பயன்படுத்துகிறார்களா என்று தகவல் எனக்குத் தெரியாது. இந்த சாண எரிவாயுவைப் பயன்படுத்துகின்ற முறை கதர்-கிராமக் கைத்தொழில் வாரியத்தின்மூலம் செய்யப்படுகிறது. அதற்காக 25 சதவீதம் மானியமாகவும் 75 சதவீதம் தேசிய வங்கிகளின் மூலமாக கடனாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்த சாதனம்பற்றி ரெவின்யூ இலாகாவில் தகுந்த விளம்பரம் செய்வது கிடையாது. பல விவசாயிகள் யாரை இதற்காக அணுகவேண்டும், யார் இதைச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற விவரங்கள் எல்லாம் தெரியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தினத்தந்தி பத்திரிகையிலே முதல் பக்கத்திலே—எது எதற்கோ விளம்பரத்தைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—விளம்பரம் செய்து நல்ல முறையிலே பரப்புவதற்கு முயற்சி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்களே சொல்லிவிட்டீர்கள், இதுவே ஒரு விளம்பரம் ஆகிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு உறுப்பினரே இந்தப் பணியை மேற்கொண்டு தன்னுடைய தொகுதியிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரிவித்தால் அந்த சாதனங்களை அமைத்துக் கொடுக்க வாரியம் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : இந்த எரிவாயுவைத் தயாரிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிற சாணத்தில், பயன்படுத்திய பிறகு உரத் தன்மை இருக்கிறதா? உரத் தன்மை அதன் மூலம் போய்விடுகிறதென்றால், உரம் வீணாவதை அரசு தடுக்க என்ன முயற்சி செய்து இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : சாணத்திலிருந்து எரிவாயு பிரித்தெடுக்கப் பயன்படுத்திய பிறகு அந்தச் சாணத்திலுள்ள உரத்தன்மை கெடாது; உடனடியாக உரமாகப் பயன்படுத்தலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : இதை சிலிண்டர்களில் சேமித்து வைக்கப்படக்கூடிய முறையில் ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்ய அரசு முன்வருமா? அல்லது ஆராய்ச்சி செய்ய, ஊக்குவிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, the Gobar Gas plant Scheme has become popular and many ryots are trying to introduce it. It requires a lot of money and cattle heads. Unfortunately, in the border areas cattle are being sent to nearby slaughter houses. May I know from the Hon. Minister for Hindu Religious Endowments whether any scheme will be introduced to stop sending of cows to slaughter houses in future?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

Flushout latrines in Town Panchayats

* 45 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state:

(a) whether a comprehensive scheme of converting dry latrines into flushout latrines in the Town Panchayats in the State, is under the consideration of the Government; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. என். இராசாங்கம் : (அ) & (இ) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள சில நகராட்சி நகசங்களில் ஆராய்ச்சி செயல்பட்டத்தின் கீழ் ரூ. 1.20 லட்சம் செலவில் 1973-74 நிதி ஆண்டில் ஒரு சோதனை ஏற்பாடாக 1,000 திறந்த வெளிக் கழிப்பிடங்களை நீரடிக் கழிப்பிடங்களாக மாற்ற சமூக நலத்துறையால் 19-2-1974 நாளிட்ட 114-ம் எண்ணில் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி திட்டம் 1974-75 நிதி ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சம் செலவில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மேலும் சில பேரூராட்சிகளிலும் தஞ்சாவூர், மதுரை மாவட்டங்களிலும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, பல இடங்களிலே நகரப் பஞ்சாயத்துக்களிலேயும் சரி, நகர மன்றங்களிலேயும் சரி. கழிப்பிடங்கள் சரிவர சுத்தம் செய்யப்படாததால் சுகாதாரக் கேடுகளுக்கு இடமாக இருக்கின்றனவே, இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு என்ன அவசர நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது?

1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. என். இராசாங்கம் : 1973-74 ஆம் ஆண்டில் ஒரு உத்தரவு போட்டு பூவிருந்தவல்லியில் 300-ம், வில்லிவாக்கத்தில் 300-ம், திருத்தணியில் 200-ம், வாலாஜாபாத்தில் 200-ம் 1.53 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் இதே திட்டத்தை விரிவுபடுத்துகின்ற முறையிலே செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே வில்லிவாக்கம், பூவிருந்தவல்லி ஆகிய இடங்களிலும் மதுரை மாவட்டத்தில் வத்தலக்குண்டு, சோழவந்தான், நத்தம், நிலக்கோட்டை ஆகிய இடங்களிலும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே அய்யம்பேட்டை, பாபநாசம், திருக்காட்டுப்பள்ளி, திருவையாறு ஆகிய இடங்களிலும் ஏற்படுத்த அரசு செயல்படும்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : வெளிக் கழிப்பிடங்கள், நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் ஆகியவற்றைச் சுத்தம் செய்கின்ற ஒரு தொழில் ஜாதி அடிப்படையிலே நடைபெற்று வருகிறது. அதன் காரணமாக அந்த குறிப்பிட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இந்தப் பணி சமுதாயப் பணி என்ற முறையில் அந்தத் தொழிலிலே எல்லா ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் பாதுபாடு இல்லாமல் ஈடுபடக்கூடிய முறையில் அவர்களுடைய சம்பளத்தை மாதம் 500 ரூபாய் என்ற ஆக்கி வேறு ஜாதிக் காரர்களும் ஈடுபடக்கூடிய அளவிலே அரசு ஏற்பாடு செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. என். இராசாங்கம் : சென்ற ஆண்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் தொழிலைச் செய்கிற அந்த மக்களுக்கு—தலையிலே அவர்கள் மலத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு போகிற நிலைமை, கையால் எடுக்கக்கூடிய நிலைமை, காலணியில்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இவையெல்லாம் இருக்காத அளவிற்கு—பல்லாயிரக்கணக்கான கருளிகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் படிப்படியாக மாற்றப்படுகின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த ப்ளஷ் அவுட் கக்கல்களை மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் மட்டும்தான் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இல்லாமல் அநேகமாக எல்லா பஸ்டாண்டிகளிலும் பார்த்தால் சுத்தம் செய்யப்படாமல் ஆரோக்கியக் குறைவான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அங்கேயாவது உடனடியாக எல்லா இடங்களிலும் அவைகளைக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. என். இராசாங்கம் : அதைப்பற்றி அரசு ஆராய்ந்து ஆவன செய்யும்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சமூக நலத்துறையும் சுகாதாரத் துறையும் இரண்டும் ஒன்றுசேர்ந்து 16 லட்சம் ரூபாய் செலவில் பல இடங்களிலே கழிப்பிடங்கள் கட்டவேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் பரிசீலனையில் இருந்ததே, அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதா? எப்போது அந்தத் திட்டம் நிறைவேறும்?

மாண்புமிகு திரு. என். இராசாங்கம் : இது பேரூராட்சிகளிலே அமல்படுத்தப்படுமா என்ற கேள்வி, பேரூராட்சிகள் பற்றிய விவரங்கள் தற்போது உள்ளன. பொதுவாக விவரங்கள் வேண்டுமென்றால் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : படிப்படியாக அரிசன மக்களுக்கு இந்தத் தொழிலிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே தனியாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? டவுன் பஞ்சாயத்துக்களிலே பொதுமான் பண வசதி கிடையாது, வரவுக்கும் செலவிற்கும் சரியாக இருக்கிறது, லெட்ரின்கள் கட்டுவதற்குத் தேவையான பணம் அவைகளிடத்திலே இல்லை. அப்படியே கட்டினாலும் சுத்தம் செய்வதற்கு வழிகள் இல்லை. ஆகவே டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இவ்வளவு பணம் என்று ஒதுக்கி நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. என். இராசாங்கம் : தங்களுடைய கேள்வி பேரூராட்சிகளைப் பற்றித்தான். வேறு யோசனைகள் இருந்தால் அவர்கள் எழுதி அனுப்புவார்களானால் அதைப் பரிசீலிக்க வழிகை செய்யலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அங்ஙனம் உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1975 அக்டோபர் 24]

அறிவிப்புகள்.

(அ) மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு, தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 6 (1) விதியின்படி கீழ்க் கண்ட உறுப்பினர்களைப் பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர்களாக நான் நியமிக்கிறேன் :—

1. திரு. மா. வே. நாராயணசாமி.
2. திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா.
3. திரு. முனு ஆதி.
4. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.
5. திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்.
6. திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்.

(முற்பகல் 10-00)

3. நடைமுறைக் கேள்விகள்.

(அ) குடியரசுத் தலைவரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அவசர காலச் சட்டத்தை உறுதிப்படுத்த தீர்மானம் கொண்டுவரப்படுமா என்பது குறித்து.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் சார். பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்தியப் பேரரசினுடைய குடியரசுத் தலைவரால் அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, அவசரகால நிலைமை இன்றையதினம் அமலில் இருந்து வருகிறது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் பல்வேறு மாநிலங்களைச் சார்ந்த சட்டமன்றங்கள், சட்டமன்றக் கூட்ட நடவடிக்கைகளின்போது குடியரசுத் தலைவரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அவசர காலச் சட்டத்தை 'ரேட்டிஃபை' செய்து இன்றையதினம் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு சட்டமன்றக் கூட்டம் நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு அவசர காலகட்டத்தில் இப்பொழுது நாம் கூடியிருக்கிறோம்.

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது எப்படி பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரின் கீழ் வரும்? பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்றால், நம்முடைய சட்டமன்றம் தடைபெறுவதற்குரிய விதிமுறைகளில் மாறுபட்டிருந்தால், நம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மரபுகள் விருந்து மாறுபட்டிருந்தால் அதுதான் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். இது எப்படி பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரில் வரும்? 'ரேட்டிஃபை' பண்ணவில்லை என்பது எப்படி பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரில் வரும்?

THIRU G. R. EDMUND : Please listen to me completely and then come to a conclusion. How can you decide whether it is a point of order or not unless you patiently listen to the whole statement that I am going to make on the floor of the House. Then I have no objection if you say straightaway that it is not a point of order. I concede it . . .

இன்றைக்கு நாட்டுமக்களுக்கு இருக்கின்ற சந்தேகமெல்லாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கட்சி செயற்குழக் கூட்டத்தில் இந்த அவசரகாலச் சட்டத்தை எதிர்த்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால், பொதுமேடைகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுக்கூட்டங்களாலும் சரி, நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பத்திரிகை நிசபர்களுக்குப் பேட்டி கொடுக்கும்பொழுதும் சரி அவசரகாலச் சட்டத்தை ஆதரிப்பதாக அவர்கள் மறைமுகமாக கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வருகிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் சட்டமன்றங்கள் குடியரசுத் தலைவரால் பிரகடனம் செய்யப்படும் அவசர காலச் சட்டத்தை ரேட்டிஃபை செய்ய வேண்டுமென்று 'மேன்டேட்டரி புரொவிஷன்'-ல் இருக்கிறது. ஆனால் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கும் பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பிரச்சனையில் இரட்டை வேடம் போடுவதாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒருவேளை சந்தேகம் ஏற்படலாம். ஆகவே, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் . . .

1975 அக்டோபர் 24]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): இவர் மத்திய அரசாங்கத்திற்காகப் பேசுகிறாரா? பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்று சொல்லி விட்டு எதை வேண்டுமாலுமையும் பேசலாமா?

THIRU G. R. EDMUND: Not necessarily I should be the spokesman for the Centre. I am sorry. I have to remind the hon. Member, Thiru Krishnamoorthy, that he is not the Speaker.

THIRU V. KRISHNAMOORTHY (Nellikuppam): I have also to remind the hon. Member that he was once the Deputy Speaker

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் அரசியல் கட்சி, அரசியலின் போக்கு, இவையெல்லாம் இந்த மன்றத்திற்கு வர வேண்டியதில்லை. பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்று வரும் பொழுது பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்றால் நம்முடைய அவை நடைபெற நாமே வகுத்துக்கொண்டிருக்கும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவே, அந்த விதிமுறைகளுக்கு மாறுபட்டிருந்தால் அதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும், மரபு மாறுபட்டிருந்தால் அதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு கட்சிக்கு ஒரு வேஷம், இங்கே ஒரு வேஷம் போடுவது என்றெல்லாம் சொல்வது எப்படி பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டரில் வரும்?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், இப்படியொரு நிலைமை நாட்டிலேயிருக்கும்பொழுது நம்முடைய சட்டமன்றம் கூடியிருக்கிறது. இந்தக் கூட்டத்தில், அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப் பட்டதை தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் அங்கீகரிக்கிறதா அல்லது எதிர்க்கிறதா என்பதை இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நம்முடைய அரசு விளக்கும் வகையில் அதற்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வருவார்களா, மாட்டார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எத்தனை சட்டமன்றங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமோ அத்தனை சட்டமன்றங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஜனாதிபதியால் அங்கீகாரமும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. இதை இங்கே ரேட்டிலிபை செய்ய வில்லை என்றால் அது வேறு விவகாரம். அது எப்படி பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டரில் வரும்?

[1973 அக்டோபர் 24]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன் என்ற முறையில் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன் என்பது இந்த நேரத்தில் பயன்படுத்தக் கூடியது அல்ல. பிறகு பேசும் நேரத்தில் பேசிக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து, அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது முடியட்டும். மசோதா வின் கீழே பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்?

(ஆ) சட்ட முன்வடிவுகள் உறுப்பினர்களுக்கு முன்னதாக வழங்கப்படாமை குறித்து.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இதன் கீழேயேதான் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். இன்றைக்கு இரண்டு மசோதாக்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட இருக்கின்றன, 6 மசோதாக்கள் விவாதிக்கப்பட இருக்கின்றன. ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் பலமுறை சொல்லப்பட்டு, சென்ற முறையும் பேசி, பட்ஜெட் கூட்டத்தில் சொல்லப்பட்டு, இந்த மசோதாக்கள் உறுப்பினர்களுக்கு வரும்பொழுது மிகவும் காலம் கழிந்து வருகின்றன, அத்துடன் நாங்கள் சரிவரப் பங்கெடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்று தங்கனிடத்தில் சொல்லி, அம்மாதிரி நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நேற்றையதினம் இரவு 10.30 மணிக்குமேல் எனக்குக் கிடைக்கிறது. அப்பொழுதுதான் விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள் விடுதியிலே. உறுப்பினர்கள் தூங்கப் போன பிறகு மசோதாக்களும், அஜெண்டாக்களும் கொடுக்கப்பட்டால் அதை நாங்கள் எப்பொழுது படிப்பது, எப்பொழுது திருத்தங்கள் கொடுப்பது என்று புரியவில்லை. ஆகவே, அரசு இந்த மசோதாக்களை அங்கத்தினர்கள் விவாதிக்காமலேயே அல்லது திருத்தங்கள் தராமலேயே நிறைவேற்றிவிட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா? அல்லது அங்கத்தினர்களுக்கு இந்த மசோதாக்கள் உரிய நேரத்தில் கிடைத்து, உறுப்பினர்களுக்கு

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

உள்ள கடமையை அவர்கள் ஒழுங்காக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்களா? பலமுறை இந்தப் பிரச்சனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், இந்த முறை திரும்பத் திரும்ப நடைபெற்று வருவதில் அர்த்தமில்லை. உறுப்பினர்கள் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதிலேயும் அர்த்தமில்லை. ஆகவே, தலைவரவர்கள் எங்களுக்குரிய பாதுகாப்பைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான்கு மசோதாக்கள் இன்றைக்கு அறிமுகம்தான்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : ஆறு மசோதாக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். To-day six bills are going to be considered.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அறிமுகம் என்று சொல்கிறீர்கள். 'ஆக்சவல் டிஸ்கஷன்ஸ்' என்று எல்லா பில்களையும் ஒவ்வொன்றாக இன்றைக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஃபர்ஸ்ட் பில், செகண்ட் பில், தேர்ட் பில் என்று. நான் நேற்றையதினம் மூன்று மணிக்குப் போய் நாளைக்கு என்ன பில்கள் வரப்போகின்றன என்று கேட்ட நேரத்தில் இந்த பில்கள் கொடுக்கப்படவில்லை.

You are sending it right at mid-night. How can we read it and how can we discharge our duty here?

அப்படி அவசரம் அவசரமாக ஒவ்வொரு நாளைக்கும் ஒரு டஜன் பில்களை, அவசரச் சட்டம் மாதிரி, ஒரு டஜன் பில்களை எடுப்பதற்கு என்ன அவசரம் என்று கேட்கிறேன். 'ஆர்டினன்ஸ்' என்று அவசரம் அவசரமாகப் போடுகிறீர்கள். அதை கன்சிடர் செய்ய பில்லாகக் கொண்டு வருகிறீர்கள். இதையும் அவசரச் சட்டம் மாதிரியே பில்லிலேயும் கொண்டு வர வேண்டுமா? நாங்கள் பேச வேண்டாமா? இரவு 10-30 மணிக்கு மேல் கொடுத்தால் நாங்கள் படிக்கவும் மாட்டோம், அப்படிப்பட்ட சட்டத்தில் அம்சங்களுள் என்றால் லெஜிஸ்லேச்சருக்கு வச வேண்டியதே இல்லை.

The Bills were not given earlier and that shows that they were not ready then.

[1975 அக்டோபர் 24]

திரு. பெ. சீனிவாசன்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட சபையில் நடவடிக்கைகளைப்பற்றித்தான் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லையா? அதைப்பற்றித்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நடவடிக்கைகள் பத்திரிகைகளில் வருகின்றன. நேற்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள், . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது, திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், திருமதி அனந்தநாயகி ஆகியோர் எழுப்பிய பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரோடு சம்பந்தப்பட்டது இல்லையே. அதையொட்டி உங்கள் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை. உங்கள் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் வேறு. இந்த பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் முடியட்டும்.

இப்பொழுது வந்துள்ள 'பில்'கள் ஏற்கனவே 'ஆர்டினன்ஸ்'கள் வந்தவைகள். 'ஆர்டினன்ஸ்' வந்தபொழுது உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் மசோதா வடிவிலே வருகின்றது. ஆர்டினன்ஸ் எப்பொழுது வெளியிட்டார்களோ அப்பொழுதே உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. அதுதான் மசோதாவாக வருகிறது. ஆகவே, பொதுமான காலம் கொடுக்காமல் உறுப்பினர்களை ஏமாற்றவேண்டும், காலம் கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இவைகள் வரவில்லை. ஆர்டினன்ஸ் வந்தபொழுது கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அவசரச் சட்டத்திற்கும், தரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவிிற்கும் சில மாறுதல்கள் வந்திருக்கலாம், வரக்கூடும். அவசரச் சட்டம் ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டு விட்டது, ஆகவே, எதற்காக அவகாசம் என்று கேட்டால் இது புதுமையாக இருக்கிறது. அப்படியானால் மசோதாவையே எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. மசோதாவில் மாறுதல் வந்திருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? இந்தந்த மசோதாக்கள் இந்தந்த நாட்களில் வரம் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? அப்படித் தெரிந்துகொள்ளத் தேவையில்லை. பென்றால் எதற்காக இந்தச் சட்டங்களை யெல்லாம் வைக்கிறார்களிறீர்கள்? இது சடங்கு அல்ல, இதற்குப் பொருள் இருக்கிறது. காலத்தோடு கிடைக்காததான் பயன் இருக்கும். எனவே தலைவரவர்கள் இதைச் சிறிய விஷயமாக எடுத்துக் கொண்டு தடும்பக்கமிப்பதை விட்டுவிட்டு அவனை செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வழங்கப்படாமை குறித்து

1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே, என்னென்ன மகோதாக்கள் வரும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய அந்த வருத்தத்தை, கஷ்டத்தை நானும் உணர்கிறேன். ஆகவே, நேரத்திலே கிடைக்க இனிமேல் வழி செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(இ) பத்திரிகை தணிக்கை முறை குறித்து.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். நேற்று அசெம்பிளியில் முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லும்பொழுது, சூசகமாக பத்திரிகைக் கட்டுப்பாடு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றையதினம் தினத்தந்தி பத்திரிகையில், கேஸ் லைட் பிரச்சனை பற்றி அமைச்சர் மாதவன் பகில் என்று முழுவதும் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த செய்கியில், இதை ஏன் எதிர்ச் கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆச்சரியமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்த்துப் பேசியதை அதிலே போடவில்லை. ஆகவே, இது ஒருபக்க நியாயமாக இருக்கிறது. ஆகவே, உங்கள் மூலமாக நான் சொரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இது மாநில சர்க்காருக்கு மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்காரும் செய்திருக்கிறது என்று எங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அப்படியானால் மத்திய சர்க்காருக்கு எத்தனை சத விசதம், மாநில சர்க்காருக்கு எத்தனை சதவிசதம். 'கோட் ஆஃப் காண்டக்ட்' என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இதில் அதிகமாக நான் உரிமை எடுத்துக் கொண்டு சொல்ல முடியா விட்டாலும் கிடைத்த தகவலைச் சொல்கிறேன். இப்பொழுது இங்குள்ள சென்சார்ஷிப் 'கோட்' வகுத்திருக்கிறது. Pre-Censorship என்று சில குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் தங்களிடத்தில் காட்டிவிட்டு போட வேண்டுமென்று ஒரு முறை. சில பத்திரிகைகள், இன்னும் கொஞ்சம் ஜனநாயகரீதியில் முழு விஷயத்தையும் காட்டிவிட்டு, எல்லாவற்றையும் காட்டிவிட்டு,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 16]

‘முரசொலி’ என்றால் ‘முரசொலி’ என்ற தலைப்பு எழுத்திலிருந்து ‘edited, printed and published by Maran’ என்று இருக்கும் வரையிலும் காட்டிவிட்டுத்தான் பிறகு அவராக வெளியிட வேண்டும்.

வதைப்போல் ‘தினத்தந்தி’ பத்திரிகை. ‘கழகக் குரல்’ என்ற கட்சியினுடைய அதிகாரபூர்வமான பத்திரிகை. இன்னும் வேறு சில வார ஏடுகள் இவைகளுக்கெல்லாம் முழுமையாக, முதலில் இருந்து கடைசி வரை எழுத்து வாரியாக அவர்களிடத்தில் காட்டிச் சென்சார் ஆபீசர் ‘டிக்’ செய்து கொடுத்த பிறகுதான் போடலாம். அவர் எதை எதை போடக் கூடாது என்று அடித்து கையெழுத்துப் போடுகிறாரோ தைப் போடக் கூடாது. மற்றப் பத்திரிகைகளுக்கு அப்படி அல்ல. மற்றப் பத்திரிகைகள் அசெம்பிளியைப் பொறுத்தவரை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை அவர்களிடத்தில் காட்ட வேண்டும், எதை எதைப் போடலாம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அவற்றை மட்டுந்தான் போடலாம் என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தத் தணிக்கைக்கு மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பா? மாநில சர்க்கார் பொறுப்பா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தத் தணிக்கையைப் பொறுத்தவரை மத்திய சர்க்கார்தான் பொறுப்பு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், குடிமதத்தில் தணிக்கை, மக்கள் குரலில் அரசியல் நியூசுக்குத் தணிக்கை எல்லாம் யார் செய்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தணிக்கை செய்கிற பொறுப்பு மாநில அரசின் கையில்தான் இல்லை. மத்திய அரசின் கையில்தான் இருக்கிறது. மத்திய அரசை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மையார் அவர்கள் துறைக் கூடத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே. இதிலே எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசு பொறுப்பு, எந்த அளவுக்கு மாநில அரசு பொறுப்பு என்பதை விளக்க வேண்டும். ‘ஜனசக்தி’

1975 அக்டோபர் 24]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பத்திரிகைக்கு வந்திருந்த கடிதம் மாநில தணிக்கை அதிகாரியிடம் இருந்து வந்தது. “மொத்தமாக ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதைப் பறிமுதல் செய்வோம்” என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பறிமுதல் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் மாநில சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கிறது. அந்த வகையில் ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் இருந்தால் — கொள்கை மாறுபாடுகள், ஜனநாயக ரீதியில் கூறப்படுகிற வாதங்கள், இவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை; எதையும் தாங்கிக் கொள்ள மாநில அரசும், ஆளும் கட்சியும் என்றைக்கும் தயங்கிய தில்லை—அபாண்டமான, ஆட்சேபகரமான, அவதூறான விஷயங்கள் இருந்தால் பறிமுதல் செய்கிற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் வேறு எங்கோ போகிறது.

அடுத்து, அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—மாண்புமிகு தொழில் மின்சாரத் துறை அமைச்சர்

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு பொது வளவுகள் (அனுமதியின்றி குடியிருப்போர்களை வெளியேற்றல்) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு பொது வளவுகள் (அனுமதியின்றி குடியிருப்போர்களை வெளியேற்றல்) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத் தாள்கள் (தமிழ்நாடு மூன்றாம் திருத்த) மற்றும் தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டணங்கள் வழக்குகளை மதிப்பிடுதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1975 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத் தாள்கள் (தமிழ்நாடு மூன்றாம் திருத்த) மற்றும், தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டணங்கள், வழக்குகளை மதிப்பிடுதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன் வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(இ) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சம்பளங்கள் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சம்பளங்கள் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன் வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

1975 அக்டோபர் 24]

(ஈ) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு இனும் எஸ்டேட்டுகள் குத்தகை
உடைமைகள், சிறு இனும்கள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக
மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,
தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு இனும் எஸ்டேட்டுகள், குத்தகை
உடைமைகள், சிறு இனும்கள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக
மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய
அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்
பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இச் சட்ட முன்வடிவை
அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு
அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(உ) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக
நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (விவாதம்)—தொடர்ச்சி.

DR. H. V. HANDE : Sir, with regard to this Bill I think I will
have to bring a few points for the consideration of Government so
that the vast section of the public of our State will not be adversely
affected as a result of this Bill. My misgivings are that today
lakhs and lakhs of poor people are not getting loan from these small
entrepreneurs, and small businessmen. These people will be
affected because of this Bill. It would be better if the Hon.
Minister takes into consideration the points expressed in this House
and see that this Bill is suitably amended to satisfy the needs of
the public who are dependant upon these small businessmen for
getting loan. In fact, there was a report by the Reserve Bank
published by Thiru H. V. R. Iyengar which clearly says that 80
to 90 per cent of the loans that are obtained in our State are from
small shop-keepers, small pawnbrokers and only 10 to 20 per cent
of the loans are obtained from major financial institutions. 80 to
90 per cent of the loans are obtained from small pawnbrokers.
Therefore, it would be important that the needs of these people are
taken into consideration.

[Dr. H. V. Hande] [1975 அக்டோபர் 24]

The second point I want to stress is that many of these poor people have pledged their articles, utensils, with these pawnbrokers. The articles are all lying there. Now, this legislation seeks to give relief for six months as far as interest is concerned. My submission is these poor people will not be able to get back their articles now. Neither the Government have made any provision in that connection nor have the Government come forward to give loans to these poor people at a nominal rate of interest. If the Hon. Minister were to listen to our pleas, he will be convinced that our arguments are quite valid.

Another problem is that for the past two to three months, the financial dealings have come to a standstill, ever since the promulgation of this Ordinance. The poor people are suffering. The pawnbrokers are not lending anything and they fear that another legislation may come saying that they should not charge any interest at all, preventing them from charging interest. That is another problem.

It is true we have to give protection to the poor. Without making sufficient preparation at the Governmental level to give loans to these poor people at nominal rate of interest, without making that preparatory ground, there is no point in bringing this legislation. On paper, it looks as a progressive piece of legislation but in practice what is the result? That is the question that the Government has to address to itself.

Has this Bill benefited anyone? I am quite sure that not a single poor man has been benefited because of this legislation. He is not able to get any money at all. This is a very important thing.

Another problem is whatever property he had, he had lost them completely. He cannot get back the property. This legislation has not said anything about his property. These are the various salient points. I do not want to take much time. I just wanted to pinpoint four to five points so that Government will properly consider them. Therefore I submit that this Bill may be referred to a Select Committee so that the whole thing may be properly examined.

1975 அக்டோபர் 24] [Dr. H. V. Hande]

Yesterday the Hon. Member Thiru A. R. Marimuthu was making a very valid point with regard to small farmers and how they were suffering and how they will not be benefited by this Bill. So, it is necessary that these points are considered and the Bill is properly recast and remodelled to suit the convenience of the public, protection to the property pledged by poor people and the present inconvenience of the pawnbrokers, etc. Let these things be properly taken into consideration by referring the Bill to a Select Committee and so that a fresh Bill satisfying all these points may be brought forward. Thank you, Sir.

திரு. எஸ். வடிவேல்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நானும் என் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். குறிப்பாக, வறட்சியை முன்னிட்டு 1976 ஜனவரி 16-ம் தேதி வரையில் இந்த ஒத்திவைப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு எல்லோரும் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமைதான் ஏற்படும் என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதை 1978-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் வரையில் ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி இந்திய துணைக்கண்டம் அனைத்திலும் பல கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இது இந்தியாவிலேயே அதிகக் கடன்பட்ட ஒரு மாநிலமாக இருக்கிறது. இங்கு ஏறத்தாழ 470 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்க ஆய்வுரை அறிவிக்கிறது.

இன்றைக்கு அண்டை மாநிலமான கர்நாடகாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு ஏறத்தாழ ரூ. 2,400 ஆண்டு வருமானம் வருகிறவர்களுக்குத் தனியார் கடன்கள் அனைத்தும் ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று நேற்று முன்தினம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இரண்டு ஹெக்டேர் அதாவது ஐந்து ஏக்கர்

[திரு. எஸ். வடிவேல்] [1975 அக்டோபர் 24]

வரை நிலம் உள்ளவர்கள் தனியார் கடன்கள் வாங்கியிருந்தால் அவை அனைத்தும் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இச்சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நிலம் அல்லது மற்ற சாமான்களை அடகு வைத்திருந்தால் அந்த ஈட்டுத் தொகையைப் பெற்றுகொள்வதற்குச் சட்டம் ஒத்துழைத்திருக்கிறது.

அதேமாதிரி பீஹார் மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள ஆதிவாசிகள், ஹரிஜனங்கள் அதோடு ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நில உடைமையாளர்களுக்கு அவர்கள் வாங்கியிருக்கும் தனியார் கடன்கள் யாவும் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அவசர காலச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, ஆதிவாசிகள் கடன்கள் வாங்கி நிலத்தை இழந்திருந்தால் அல்லது நகைகளை இழந்திருந்தால் அல்லது ஆடு மாடுகளை இழந்திருந்தால் அவற்றை அரசாங்க உதவியோடு திரும்பப் பெறுவதற்கு இன்று ஒத்துழைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உத்தர பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கு ஒரு ஹெக்டேர் அதாவது 2½ ஏக்கர் வரையில் உள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் கடன்கள் அதாவது தனியார் கடன்கள் அத்தனையும் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. லேவாதேவி முறையிலிருந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஏழை எளியவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் பஞ்சாப் மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ரூ. 50,000 வரை சொத்துக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டு காலம் வரை கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மூலதனத்தின் மேல் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்த வகையில் உள்ள தனியார் கடன்களும் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்கு வங்கத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களின் கடன்கள் யாவும் ரத்து செய்யப்படக்கூடிய விதத்தில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு சட்டங்கள் அங்கெல்லாம் வந்திருக்கின்றன.

1975 அக்டோபர் 24]

ஆனால் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இது அதிகக் கூடன்பட்டிருக்கக் கூடிய மாநிலமாக இருப்பதோடு கூட கடனில் பிறந்து கடனில் வளர்ந்து கடனில் சாகவேண்டிய ஒரு துர்ப்பாக்கியகரமான நிலையில் ஏழை மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

இன்று ஜப்பான் அல்லது ஜெர்மனியை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு உழவுத் தொழிலுக்காக கடன் கொடுத்தால் முப்பது ஆண்டுகளில் வசூலிக்கிறார்கள். ஜெர்மனியில் 50 ஆண்டுகள். நம் அரசு கூட வீடு கட்ட வேன் கொடுத்தால் இருபது ஆண்டுகளில் தான் அதைத் திரும்பப் பெறுகிறார்கள். ஆனால், உழவுத் தொழிலுக்காகக் கடன் கொடுத்தால் அடுத்த ஆண்டே அதைத் திரும்பக் கட்டவில்லை என்றால் நிலம் பறிமுதல் ஆகும் அல்லது வீடு ஜப்தி செய்யப்படும் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் அதிலும் குறிப்பாக முனிசிபாலிட்டிகளில் உள்ள நகரசபைத் தொழிலாளர்கள் வாரம் வாரம் கடன் வாங்கித்தான் ரேஷன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒன்றும் தேதி சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு கேட்டிற்குப் போனால் பாதிதான் கைக்கு வருகிறது. எங்கள் ஊரை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் அவர்களால் எந்தச் சொத்தையும் அடமானம் வைக்க முடியாது கைமாற்றாகத்தான் கடன் வாங்குகிறார்கள். ரூ. 200-க்கு எழுதிக் கொடுத்துத்தான் ரூ. 100 கடன் பெறவேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் ஆண்டு வருமானம் ரூபாய் மூவாயிரத்திற்கு கீழேயுள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் பட்டிருக்கும் தனியார் கடன்கள் யாவும் ரத்து செய்யப் படவேண்டும். அதற்கான ஒரு சட்டத்தை தமிழ் நாடு அரசு கொண்டுவரவேண்டும். இன்று வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ரூபாய் நூறு கடன் கொடுத்தால் கொடுக்கிற அன்றே ஐந்து ரூபாய் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். பின்னர் தினம்தினம் ரூ. 1-25 கட்டவேண்டும். அப்படி நூறு நாட்கள் கட்ட வேண்டும். அப்படி நூறு நாட்களில் ரூ. 125 கட்ட வேண்டும் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது.

ஆகவே, வறுமையில் வாடும் ஏழை மக்களுக்காக நான் கூறியபடி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று பல மாநிலங்களில் இப்படிச் சட்டங்கள்

[திரு. எஸ். வடிவேல்] [1975 அக்டோபர் 24]

கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் நிலையில் இங்கு எல்லாம் அறிவிப்பாகவே செய்துவிடாமல் உண்மையானதொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, ஏழை எளியவர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையில் அது அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, ஏழை எளியவர்கள் வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன்களைப் பரிசீலித்து ரூபாய் மூவாயிரத்துக்கு உட்பட்டு வருவாய் உள்ளவர்களின் தனியார் கடன்கள் யாவும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடன் நிவாரண மசோதாவை இன்று தமிழ்நாட்டில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய பிரதமர் அவர்களின் இருபது அம்சத் திட்டத்தின்கீழ் கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் கடனிலிருந்து மீட்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் ஒரு திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணத்தில்தான் நாங்கள் இதைக் கொண்டு வந்தோம் என்றுகூட நேற்று கனம் முதல் அமைச்சரவர்கள் சட்டசபையில் சொன்னார்கள்.

இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கதொரு சட்டம்தான். இனிமேல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்தச் சமுதாயத்தில் ப்ரைவேட் மணிலென்டிங், தனி நபர்கள் பணம் கடன் கொடுத்து திண்டுதிமிகில் படுத்திருந்து அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவது என்பது இனிமேல் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு ஒவ்வாது என்பதை அவர்களுக்கு உணர வைப்பது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது.

விட்டில் உட்கார்ந்துகொண்டே கடன் கொடுத்து வட்டி வாங்கி வாழ்க்கை நடத்தலாம் என்பது சமதர்ம சமுதாயத்தில் ஏற்ற ஒரு தொழில் அல்ல என்பதை உணர வைப்பது இதுபோன்ற சட்டங்கள்தான். அதே சமயத்தில் எந்த அளவிற்கு ரூரல் இன்டெபென்டென்ஸ் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோமா இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டியதும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு, அதில் இந்த அரசு தவறி விட்டது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 அக்டோபர் 24] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால்—பிற மாநிலங்களைவிட தெற்கில் உள்ள ஒருசில மாநிலங்களுக்கு தனிக் கஷ்டம் இருக்கிறது. பான் ப்ரோக்கர்கள் ஆக்கடை எடுத்துக் கொண்டால் நகைகளை அடகு வைத்து அல்லது பண்டங்களை அடகு வைத்து கடன் வாங்குவது என்பது ஆந்திரா, மைசூர், தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்களில்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நமது சேமிப்பு நகைகள் வடிவத்தில்தான் இருக்கிறது. பெண்களை எடுத்துக் கொண்டால் கையில் உள்ள பணத்தைக் கொண்டு நகைகள் செய்து போட்டுக்கொண்டால் அவசர காலத்தில் ஒரு உதவியாக இருக்கும் என்று நகைகள் செய்து போட்டுக் கொள்கிறார்கள். சதர்ன் ஸ்டேட்சில் இரண்டு மூன்று மாநிலங்களில்தான் பான் ப்ரோக்கர்ஸ் ஆக்ட் தீவிரமாக அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்நிலையில் இன்றைய நிலைமை என்ன?

திடீரென்று பணம் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் பணம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆறு மாதங்களுக்கு வாட்டி வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டோம். ஆகவே, பணம் அவசரமாகத் தேவைப்படுகிறவர்கள் இன்று அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஏழை மக்கள் வார ரேஷனை வாங்க பணம் இல்லாமல்—மூப்பு அண்டா குண்டாக்களை அடகு வைத்து பணம் வாங்குவார்கள்—அவதிப்படுகிறார்கள். இன்று அவசரச் செலவுகளுக்குப் பணம் இல்லாமல் மக்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். இன்று அவர்களது கதி என்ன?

லைசென்ஸ் பெற்று, இவ்வளவுதான் வட்டி வாங்க வேண்டும் என்று வைத்திருந்தபோதே தவறுகள் நடந்தன. இன்று அன் லைசென்ஸ்டு பான் ப்ரோக்கர்சாக இருக்கிறார்கள். இன்று நாம் கள்ளுக்கடைகளை மூடிவிட்ட பின்னர் எப்படித் திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்களோ, எப்படி இல்லிஸிட் டிஸ்டிலேஷன் நடத்துகிறார்களோ, எப்படித் திருட்டுத்தனமாக கள் குடிக்கிறார்களோ துஅபோல் இருக்கிறது. கள்ளுக்கடைகளை நாம் அனுமதித்திருந்த போது இருந்ததைவிட பயங்கரமான அளவிற்கு இப்போது தமிழ் நாட்டில் கள், சாராயம் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேகமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விருவிருப்போடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சாதாரண பிரஜை உள்ளத்தில் கை வைத்துப் பேசினால் ஒத்துக்கொள்வான். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதேபோல்தான் அன் லைசென்ஸ்ட் மணி லென்ட்டிங்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 அக்டோபர் 24]

இன்று நடக்கிறது. முன்பு நகையை வாங்கிக்கொண்டு ரசீது கொடுத்து வட்டி வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது ரசீது இல்லாமல் பணம் கொடுத்து எங்கேடா நகையை வைத்தாய் என்று கேட்கக்கூடிய அளவிற்கு—நமக்கு நானாயம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும்—நிலைமை வந்திருக்கிறது.

Money-lenders are giving Rs. 300 to 400 crores to small people.

அவர்கள் பெரிய இடங்களில் கடன் வாங்கி அடகுக் கடை நடத்துகிறார்கள். எல்லோரும் டாட்டாக்கள், பிரீலாக்கள் அல்ல. பத்தாயிரம் இருபதாயிரம் என்று விதவைகள், வேறு தொழில் நடத்தத் தெரியாத பெண்களிடமிருந்து பணம் கடன் வாங்கி மணி லெண்டிங் பிஸினஸை செய்கிறார்கள். மணி லெண்டிங் பிஸினஸை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் மாற்றுவழி என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?

(முற்பகல் 10.30)

கோவாபரேடிப் பாங்குகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தினீர்களா? சூதல் பாங்குகள் இனிமேல்தான் சிறு விவசாயிகளுக்காக வரப் போகிறதே தவிர, அவசிய ஆத்திரச் செலவுகளுக்காக நீங்கள் என்ன மாற்று வழி செய்து இருக்கிறீர்கள்? மாற்று வழி செய்யாமல், 20 அம்சத் திட்டத்தில் சொல்லி இருக்கிறது, ஆகவே மசோதா கொண்டு வந்து இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். மாற்று வழி செய்யாமல் மக்களை அவதிக்குள்ளாக்கும் வகையில் மசோதா கொண்டு வந்தது ஏன் என்று கேட்கிறேன். உடனடியாக உத்தரவு போடுங்கள், இனிமேல் தமிழ் நாட்டில் அந்தத் தொழில் நடத்த விடமாட்டோம், நடத்தக் கூடாது என்று அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காண்பித்து விடுவது நல்லது. இனிமேல் நீங்கள்

You can wind up your business. In Tamil Nadu it is not permissible.

என்று சொல்லிவிடலாம். ஆறு மாதம் வட்டி கட்டவேண்டாம் என்று சொல்லிய காரணத்தால், நகை வைத்தவர்கள் கடனைத் திரும்பக் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். திரும்பப் பணம் கட்டவில்லை யென்றால் அவர்களுக்கு ரொட்டேஷனுக்குப் பணம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதனால் பணமுடக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஏழைகள்தான் தெருத் தெருவாக பாத்திரம்

1975 அக்டோபர் 24] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பண்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு ரூ 10-க்காக அலைய வேண்டியிருக்கிறது. பெரிய பொய் பணக்காரர்கள் எல்லாம் வங்கிகளில் இருந்து கடன் வாங்கிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். தமிழகத்து ஏழை மக்களை இப்படிப்பட்ட அவல நிலைக்கு கொண்டு வந்து விட்டதால், அவர்களுக்கு மாற்று வழியில் ஏதேனும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மசோதாவின மூலமாக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கடன்களை ரத்து செய்ததுபோல், ஏன் கோவாபரேடிவ் கடன்களையும் ரத்து செய்யக் கூடாது. கோவாபரேடிவ் வில் எவ்வளவோ பணம் வேஸ்ட்டாகிறது. எவ்வளவோ செலவு அனாவசியமாகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் எவ்வளவு தவறு நடந்து இருக்கிறது. எத்தனையோ முறைகள் அவற்றைப்பற்றி யெல்லாம் பேசி இருக்கிறோம். எவ்வளவோ பேர் பணத்தைக் கையாடல் செய்து இருக்கிறார்கள். ஏழு வருஷம் எட்டு வருஷம் ஆனாலும், என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டால் இன்னும் இன்வெஸ்டிகேஷனில்தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். பெரிய பெரிய ஆட்கள் எல்லாம் ரூ. 1¼ கோடி, ரூ. 2 கோடி என்று கையாடல் செய்தது எல்லாங்கூட இன்னும் இன்வெஸ்டிகேஷன் என்ற அளவில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்படி கூட்டுறவுத் துறையில் லட்சக்கணக்கான கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பாழாய் போய்க் கொண்டிருக்கிறபோது, அங்கேயிருக்கும் பெரியவர்கள், அங்கேயிருக்கும் டைரக்டர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் அந்தத் தவறைச் செய்து தப்பித்துக் கொள்கிறபோது, ஏழை எளியவர்கள் வாங்கிய கடனை ஏன் ரத்து செய்யக் கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். தனிநபர் கடன்களை ரத்து செய்கிற போது, கோவாபரேடிவ் கடன்களையும் ரத்து செய்யுங்களேன். 1¼ கோடி ரூபாய் வரையில்கூட 'பேட்-டெட்' என்று எழுதியிருக்கிறீர்கள். தருமபுரி கோவாபரேடிவ் சொசைடியில் செய்ய வில்லையா? . . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): 20 அம்ச திட்டத்தில் கோவாபரேடிவ் கடன்களையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று அம்மையார் அவர்கள் சிபார்சு செய்வார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 20 அம்சத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு சிபார்சு செய்ய மாட்டேன். உங்களுடைய ஆட்சிக்குத்தான் சிபார்சு செய்வேன். கண்கூடாக நாங்கள் பார்க்க

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 அக்டோபர் 24]

கிரேமும், இந்த யோசனையை உங்கள் ஆட்சித்தான் தரவேண்டும், காரணம், இங்கேதான் நிர்வாகத் திறமையின்மையால் கோடிக்கணக்கான பணம் பாழாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்து செய்வதற்கு மாநில அரசுக்கு முழு உரிமை கிடையாது. ரிசர்வ் வங்கி மூலம் அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தில் அது வருவதால், மாநில அரசாங்கம் அதை ரத்து செய்ய முடியாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாநில அரசே அந்தக் கடனை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். உங்களுடைய பொறுப்பிலே அந்தக் கடன்களையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அது ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு செய்யும் ஒரு நல்ல 'ஜெஸ்சர்' என்று சொல்கிறேன். எவ்வளவோ பணம் பாழாகப் போகிறது, அதற்கெல்லாம் எங்கெங்கிருந்தோ சட்டம் வந்து பாதுகாப்பு வந்துவிடும். ஆனால் கூட்டுறவுக் கடன்களை மட்டும் ஈட்டிக்காரன் மாதிரி திருப்பி வாங்கியே ஆகவேண்டும் என்று சொல்வது, "ஊருக்கு உபதேசமடி கண்ணம்மா, உனக்கில்லையடி கண்ணம்மா", என்பது போல் இருக்கிறது. ஆகவே, ஊருக்கு உபதேசம் செய்வதை விட்டு விட்டு, கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் அவர்கள் கோவாபரேடிவ் மூலம் பெற்ற கடனை Take it as a bad debt இந்த மாதிரி 'பேட் டெட்' என்று சொல்லிவிட்டால் பல ஏழைகளுக்கு வசதி ஏற்படும். நாங்கள் பல நாட்களாகச் சொல்லி வருகிறோம். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் 500 ரூ. கடன் கொடுக்க வேண்டும். சொத்து பாத்திரம் ஒன்றும் கேட்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது வேறு விஷயம். எல்லா விஷயத்தையும் இதில் பேசி விடாதீர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வங்கிகள் மூலம் ரூ. 500 ரூ. 1,000 வரை தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் சென்னையில் இருக்கிறவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச்

1975 அக்டோபர் 24] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

செய்தால் சாதாரண மக்கள் கடன் சுமையிலிருந்து காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்று கூறி அதைச் செய்து தாவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள கடன் நிவாரண மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை நான் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

உபதேசம் செய்வது கண்ணம்மாக்களுக்கு ரொம்ப ரொம்பச் சலபம். ஆனால் செயலாற்றுகின்ற சமயத்தில்தான் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்கள் மற்றவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் பொதுவாகப் பார்க்கப்போனால், நோயாளியை குணப்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படுகிற மருந்தே தவிர நோயாளியை அழிக்கக்கூடிய அளவுக்குச் சென்று விடக் கூடாது. இப்படி அடிக்கடி கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வருவதன் மூலம் நாம் அதைத்தான் செய்து வருகிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

யார் கடன் கொடுக்கிறார்கள்? ஏதோ டாட்டா, பிரீலா பிராஞ்சு வைத்துக் கொண்டா கிராமங்களில் கடன் கொடுக்கிறார்கள்? அல்லது அங்கே இருக்கும் கடன் கொடுப்பவர்கள் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கிறார்களா? கிடையாது. நாம் பிரத்யட்சமாகப் பார்க்கிறோம். கிராமத்திலிருந்து வரக்கூடியவர்கள், நகரத்திலிருந்து வரக்கூடியவர்கள், அவர்களைப் பார்த்தால் கையில் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கிறது என்றால் அதை நாலு பேரிடத்தில் கடன் கொடுக்கலாமே என்று சொல்லி கொடுப்பார்கள். 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்து இருப்பவன் 4½ ஏக்கர் நிலம் வைத்துள்ளவனுக்குக் கடன் கொடுப்பான். 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்து இருப்பவன் 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவனுக்குக் கடன் கொடுப்பான். ஆகையால் கடன் கொடுப்பது என்பது பாங்கியிலிருந்து பணத்தை வாங்கி அதை லேவா தேவி செய்யக்கூடிய முறை. இதில் பிரத்யட்சமாகப் பார்த்தால் இந்தச் சட்டம் தேவைதான். இந்தச் சட்டம் ஒரு சமயத்தில் தேவைப்பட்டது. அதாவது 1938-39 என்று கருதுகிறேன். திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அவர்கள் இப்படியொரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். விவசாயிகளுக்கும், கடன் பட்டவர்களுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கொண்டு வந்தார்கள். எவன்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

1975 அக்டோபர் 24

ஒருவன் வட்டியை அசலுக்கு மேல் கொடுத்திருந்தால் அந்த அசலே தள்ளுபடியாகிவிடும் என்று சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பத்தார் அந்த இன்னலிலிருந்து மீண்டார்கள் என்பதை மறக்க முடியாது.

ஆனால் இன்று நாம் என்ன செய்கிறோம்? இது பாஷனாகி விட்டது. இது இங்கே மட்டுமல்ல, இந்தியா பூராவிலும் உள்ள 'நியூலேவ்' அடிப்படையில் இப்படி ஒரு சலோகன் சொல்லிக் கொண்டு ஜனங்களை ஏமாற்றி, வாக்காளர்களை ஏமாற்றி இது நடந்து வருகிறது. இப்படி சொல்லக்கூடிய சலோகன் மேலே இருந்து வருகிறது. மாநிலத்திலிருந்து அல்ல. மத்திய அரசாங்கத்தின் 20 அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்றாக இது வருகிறது.

கோவாபரேடிவ் மூலமாகக் கொடுக்கும் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாம் கோவாபரேடிவ் மூலமாக ஏறத்தாழ 50-60 கோடி ரூபாய் 50,000-60,000 பேர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம். 2 லட்சம், 1 லட்சம் என்று அல்ல. 4,000, 5,000, 10,000 என்று கொடுக்கிறோம். அதே மாதிரி ஷெட்யூல் பாங்குகள் கொடுக்கின்றன. ஷெட்யூல் பாங்கிற்குப் பணம் எங்கிருந்து வருகிறது? பல பேர் வங்கிகளில் டிபாசிட் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அதைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காக பல பேருக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். டெபாசிட் செய்யப்படுகிற பணத்திற்கு வட்டி கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கிற பணத்திற்கு வட்டி வசூல் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பணத்தை வாங்கி, கொடுக்கிற காரணத்தால்தான் வங்கி என்று சொல்கிறோம். இன்றையதினம் நிலைமை என்ன? நாம் சொல்லி விடலாம், 2 ஏக்கர் நிலத்திற்குக் குறைவாக வைத்திருக்கும் விவசாயிகள், மற்றவர்கள் பணத்தை திருப்பிக் கட்ட வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம். அப்படி மாநில அரசாங்கம் செய்வது சரியாகாது. அமைச்சர் ஓ. பி. இராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், ரிசர்வ் வங்கி பணம் கொடுக்கிறது என்று. 50 கோடி ரூபாய் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து கடன் பெறுகிறோம் என்று சொன்னால், 50 கோடி ரூபாயும் வசூல் செய்து திருப்பிக் கட்டினால்தான். அடுத்ததாக அவர்கள் 50 கோடி ரூபாய் தருவார்கள். அப்படியில்லை, ஒன்றிரண்டு கோடி குறைந்து விட்டது என்று சொன்னால், அந்த அளவக்கு 'கிரெடிட் கர்ப்' கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். இப்படி ரிசர்வ் வங்கி கண்டிரோல் வைத்திருக்கிறது. அந்த ரிசர்வ் வங்கியின் நிர்வாகக் கண்டிரோல்

1975 அக்டோபர் 24]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி

வைத்து இருக்கிறவர்களுக்கு, இந்த 20 அம்ச திட்டத்தில் கோவாப ரேடிவ் கடன்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தால் அமல்படுத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு இந்த மாநில அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. ஏனென்றால் நாடு புராலிலும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு 10 பேருக்கு மட்டும் வஜா செய்துவிட முடியாது. அல்லது இந்த இருபது அம்சத் திட்டங்களில் சொல்லிவிடுங்கள், ஏஜெண்ட்களே அவர்கள் பட்ட கடன்களை ரத்து செய்துவிடலாம் என்று. அவர்களும் தாராளமாகக் கொடுத்து, தாராளமாக ரத்து செய்து விடலாம். ஜெயிலுக்குப் போய்விடுவோம் என்ற பயமே இல்லாமல் அவர்கள் செய்யலாம். இப்படிச் சொல்லக்கூடிய கண்ணம்மாக்கள் நிறைய பேர் கிடைக்கலாம். ஆனால் அமல் படுத்தக்கூடிய அன்னைகள்தான் நிறையத் தேவை. அதுதான் பஞ்சமாக இருக்கிறது.

இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள பிரத்தியட்சமான நிலைமை என்ன? தேசியமயமாக்கப்பட்ட பாங்குகளிலேயே வட்டி விகிதம் 15 சதவிகிதம் 16 சதவிகிதம் என்று இருக்கின்றது. ஓவர் ட்ராப்ட் என்று யாராவது டெம்பரரியாக வாங்கினால் அதற்கு வட்டி 18 சதவிகிதம். பாங்குகளே 18 சதவிகிதம் என்று வட்டி வாங்கினால் சாதாரணமானவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் இல்லை. அகில இந்திய ரீதியிலேயே பார்த்தால்கூட இருக்கும் பணம் சரியாக, சீராகச் செயல்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இல்லை. கிராமப்புறங்களிலே அடியோடு பணம் கிடைப்பதே இல்லை. இந்த நிலைமையில் கிராமங்கள் தோறும் நாங்களும் பாங்குகளைத் திறந்து வைக்கிறோம் என்று சொல்லி திறந்துள்ள பாங்குகளிலும் 15 சதவிகிதம், 16 சதவிகிதம் வட்டி. சாதாரண கிராம ஜனங்களுக்கு கடன் கிடைக்க மாற்று ஏற்பாடு என்ன இருக்கிறது?

விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சம் இல்லை. உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. உற்பத்தி யாகும் பொருள்களை உடனடியாக விற்பது என்ற நிலைமையில் ஒன்றுக்குப் பாகி விலைக்குத்தான் அவன் விற்க வேண்டிய நிலைமை. இந்த நிலைமையில் தாற்காலிகமாக ஏதாவது கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சிட்டா அடங்கல் அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு போனாலும் பாங்குகளில், அதிலும் 15 அல்லது 16 சத

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1975 அக்டோபர் 24]

வீதம் வட்டிக்குக் கொடுப்பதோ ரூ. 500 தான். ரூ. 500-க்கு மேலே அந்த பாங்குகளில், கொடுப்பதற்கு வழியில்லை; வகையில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கிடைக்கும் கடன் வசதி போதுமானதாக இல்லை. அதிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கடன் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போட்டால், உடனடியாகக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. பூச்சி மருந்து வாங்க வேண்டும் என்று கடனுக்கு விண்ணப்பம் போட்டால் ஒரு மாதம் கழித்துத்தான் கிடைக்கிறது. பூச்சி மருந்தை ஒரு நான்கு நாட்களுக்குள் போட வேண்டும் என்றால், அது நேரத்தில் கிடைப்பதில்லை. நேரத்தில் பூச்சி மருந்தைத் தெளிக்கவில்லை என்றால் அந்த மகசூல் கைக்கு வராது. உரம் இல்லை என்று அதற்குப் பணம் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போட்டாலும் இதே நிலைமைதான். நேரத்தில் உரம் போடவில்லை என்றால் அதோடு அந்த மகசூல் போய்விடும். இவ்வளவு ரிஸ்க்கில் ஒரு விவசாயி விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பல தொல்லைகளுக்கு இடையிலே அல்லல்படுகிறான். எழுபத்தைந்து கிலோ கோண்ட ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 110, ரூ. 120 என்று விற்றுக் கொண்டிருந்தது, இப்போது ரூ. 55 என்றாலும் கேட்பார் இல்லாது கிடக்கிறது கிராமப்புறங்களில். விவசாயிகள் நிகவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகின்றேன். பின்னால் சற்று விலை ஏறுமோ என்று ஒரு மூட்டை இரண்டு மூட்டையை வைத்துக் கொண்டு இருக்கலாம். இடையில் ஏதாவது கடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்றால் நாம் போட்டுள்ள சட்டங்களின் காரணமாக கொஞ்சம் பணம் கையில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களும் கடன் கொடுக்க மறுக்கின்றார்கள். கொடுத்தால் திரும்ப வசூல் செய்ய முடியாது போய்விடுமோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு வந்துவிட்டது. இப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுடைய கடன்களை பல மாநிலங்களிலே, கருநாடகத்தில், குஜராத்தில் எல்லாம் ரத்து செய்து விட்டார்கள். யார் ரத்து பண்ணுவது? சொல்லக்கூடிய மந்திரிகள், தங்களிடமுள்ள பணத்தை 'ரைட் ஆஃப்' பண்ணினால் பரவாயில்லை. யார் பணத்தை யார் ரத்து செய்வது? What is the loans standi for these people to write off ரைட் ஆஃப் பண்ணுவது சுலபம், கண்ணம்மாக்களுக்கு. (திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் எழுந்திருக்க) நான் உங்களைச் சொல்லவில்லை. கண்ணம்மா என்று பாடியிருக்கின்றார். அதையொட்டி உதாரணத்துக்குத்தான் சொல்லுகின்றேன்.

1975 அக்டோபர் 24]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கண்ணம்மா என்று கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் யாரைச் சொல்லுகின்றார்? பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களைச் சொல்லுகின்றாரா?

What does he mean by that word, I would like to know.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கண்ணம்மா என்ற வார்த்தை உங்கள் பேச்சில்தான் வந்தது. அதை

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பாட்டில் வந்ததை மேற்கோளுக்காகச் சொன்னேன். அதை மீண்டும் மீண்டும் இந்த முறையில் எடுத்துச் சொல்லுகின்றார் என்றால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): 'காணி நிலம் வேண்டும்' என்று பாரதியார் பாடினார். நானும் பாட்டில் வருவதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். தலைவரவர்களே, நான் சொல்லக் கூடிய கருத்துக்கள் இந்தச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் கிராமப்புறங்களிலே ஏற்படும் நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். இப்போதே கிராமப்புறங்களிலே ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன் வேண்டும் என்றால் ரூ. 15 ஆயிரம் பாண்டு எழுதிக்கொண்டுதான் கொடுக்கின்றார்கள். நாட்டிலே பணமில்லை. பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்கள் ரிசர்வ் பாங்கியின் பணம் அடிக்கும் மெஷினேரியை, நாளிக் ப்ரிண்டிங் ப்ரஸ்ஸைக் கொஞ்ச நாளைக்குத் தமிழ் நாட்டிற்கு லீசுக்குக் கொடுத்து விட்டீர்கள். தமிழ் நாட்டின் பணத் தேவைகளை நாங்கள் பூர்த்தி செய்துகொண்டு அதை அப்படியே பத்திரமாக திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறோம். அதற்கு அம்மையார் அவர்கள் மேலிடத்திற்கு ரெகமெண்டு செய்தால் வசதியாக இருக்கும். சொல்லி விடுவது ரொம்பவும் சலபம். ஆனால் இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களிலே மக்கள் படும் தொல்லையைப் பார்க்க வேண்டும் தீபாவளிக்காக எதையாவது வாங்க வேண்டும் என்று கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்கள், விவசாய மக்கள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சு மல்ல. ஒத்தி வைப்பதால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடுமா என்றும் யோசிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் நோயைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக வியாதியை இன்னும் அதிகமாக்குகிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்தினை ஆதரிக்கின்றேன்.

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த 'பில்' எப்போது முடிவது என்பதற்கு ஒரு முடிவினை எடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இது ஒரு முக்கியமான பில். இதிலே பலரும் தங்கள் கருத்தினைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த நேரத்திற்குள் முடித்து கொள்ளுவது என்று ஒரு முடிவினை எடுங்கள் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இன்னும் ஒரு மணி நேரமாவது ஒதுக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் பலர் பேச வேண்டும். திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் பேச வேண்டும் . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நானும் பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இவ்வளவு நேரம் என்று எனக்கு ஒதுக்கிக் கொடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இன்றைக்கு நிறைவேற்றவேண்டிய மசோதாக்கள் என்று இரண்டு, மூன்று இருந்தாலும் அவை அவ்வளவையும் இன்றே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இல்லை. இன்று இதை முடித்துக்கொண்டு நேரம் இல்லையென்றால் அவற்றை அடுத்த நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதற்கு மணி 12 வரையில் நேரம் கொடுத்தால் பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதற்கு ஏற்றவாறு டேசங்கள். எல்லோரும் பேச வேண்டும். பேசும் பாயிண்டோடு நின்றால் பரவாயில்லை. அதை விட்டுவிட்டு எங்கெங்கோ போகின்றீர்கள்.

திரு. முனு ஆதி: உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அப்படிப் பேசியதால்தான். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் இப்போதுதான் அவைக்கு வந்தீர்கள். என்ன நடந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் தயவுசெய்து அமருங்கள்.

1975 அக்டோபர் 24]

திரு. முனு ஆதி: நான் இங்கே இல்லையென்றாலும் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தேன். இப்படி நீங்கள் சொல்லுவதன் மூலம் நீங்கள் என்னை அவமானப்படுத்துகின்றீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து நீங்கள் உட்கார்ந்து கொள்ளுங்கள். திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் பேசட்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா கொஞ்சம் முக்கியமான மசோதா என்றே சொல்ல வேண்டும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அங்கத்தினர்கள் ரொம்பப்பேருக்குக் கடன் இருக்கிறதுபோல இருக்கின்றது. எல்லோரும் பேச வேண்டும் என்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கடன் கொடுத்தவர்கள்தான் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். அங்கத்தினர்கள் இல்லை. (சிரிப்பு)
திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் பேசட்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அண்மையில் வெளியிடப்பட்டதொரு புள்ளிவிவரப்படி, தமிழ் நாட்டிலேதான் விவசாயிகள் பெருமளவிற்குக் கடன் பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று தெரிகிறது. கிட்டத்தட்ட ரூ. 460 கோடி கடன் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மாண்புமிகு திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு, இந்த மசோதாவினைக் கொஞ்சம் எதிர்த்தே பேசினார் என்றுதான் எண்ணத்தோன்றுகிறது. திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் எதிர்த்துப் பேசவில்லை என்றும் என்னுகிறேன். இந்த மசோதாவினைப் பொறுத்த மட்டில், தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட கடுமையான வறட்சி நிலை காரணமாக . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: என்னைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளுகின்றார்கள். நான் கட்டாயம் இந்த மசோதாவினை வாசலேற்கிறேன். ஆனால் நான் குறிப்பிட்டது, ஆல்டெர்னேடிவ் அரேஞ்மென்ட்ஸ் பற்றித்தான்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், தனியார் கொடுத்த கடன்களை அரசாங்கம் ரைட்-ஆஃப் செய்வதற்கு என்ன உரிமை இருக்கின்றது என்கிறமாதிரி குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் கடன் கொடுத்தவர்கள் தொடர்ந்து

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1975 அக்டோபர் 24]

கடனைக் கொடுத்து, ரூ. 100-ஐக் கடனாகக் கொடுத்துவிட்டு ரூ. 1,000-ஐ வட்டியாக வாங்கியிருக்கின்றார்கள். இப்படிக் கடன் கொடுப்பவர்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு அட்டையைப் போல ஒட்டிக் கொண்டு, ஏழை எளியவர்களைச் சுரண்டிச் சுரண்டி, சிறு விவசாயிகளை மேலே போகவிடாமல் வைத்திருப்பது மட்டுமில்லை, அவர்கள் தங்கள் விவசாயத்தில் என்று ஒரு சேமிப்பை வைத்துக் கொண்டு, ஒரு சிறு மூலதனத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு சற்று நிம்மதியாக இருக்கலாம் என்றால் அது முடியாதபடி அவர்களை அப்படியே அழுத்தி வைத்திருக்கின்றார்கள். சிறு வருமானக் காரர்கள், சிறு விவசாயிகள் இவர்கள் வாழவே முடியவில்லை. சாதாரணமாக தோட்டி இருக்கின்றார்கள் என்றால் அவர்கள் சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு வெளியே வருவதற்கு முன்பே பிடுங்கிக் கொண்டு போய்விடுகின்றார்கள். அப்படியெல்லாம் அவர்கள் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் சமுதாயத்திலே.

தமிழகத்தில் வறட்சி என்று ஏற்பட்ட நேரத்திலே ஒரு வருஷத்திற்கு என்று கடன்கள் ஒத்திவைக்கப்பட்டன. அதிலே கொஞ்சம் நிவாரணம் இருந்தது. ஆனால் அந்த ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு நிலைமை என்ன? ஒரு வருஷ காலத்திற்குப் பிறகு மட்டும் அவர்கள் உடனடியாக அவற்றைக் கொடுத்துவிடும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, இதைப் பற்றியெல்லாம் கொஞ்சம் நிதானமாக விவாதம் செய்து, இந்தச் சட்டம் எதற்காகப் போடப்பட்டதோ, அந்த நிவாரணமானது மக்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில், அதன் பலன்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் முறையில் வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போதுள்ளபடி, 1976 ஜனவரி 15-ம் தேதிவரையில் எந்தக் கடனையும் வசூல் செய்யக்கூடாது. அதற்குப் பிறகு? பல ஊர்களில் உள்ள கண்மாய்களிலே தண்ணீர் கிடையாது. விவசாயம் அடியோடு பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றது. இனி பெய்ய வேண்டிய மழை பெய்தாலும் இதுவரையில் பட்ட கடன்களை அவர்கள் 1976 ஜனவரி 15-ல் தீர்த்துவிட முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

திரு. வடிவேல் அவர்கள் சொன்னமாதிரி பல்வேறு மாநிலங்களிலே இப்படிச் சட்டங்களைப் பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாகக் கடன்பட்டு, தலையே தூக்க முடியாது

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

உள்ள குடும்பங்களைப் பொறுத்த வரையில், மாத வருமானம் 200-க்கு மேற்படாதவர்கள் தனியார்களிடம் கடன்பட்டு இருந்தால் அந்தக் கடன்களை யெல்லாம் ரத்து செய்துவிட்டதாக பல மாநிலங்களிலே உத்தரவு போட்டு அவை ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கருநாடக மாநிலம், உத்திரப்பிரதேசம், பஞ்சாப் போன்ற பல மாநிலங்களில் அவை ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கர்னாடகத்தில், பீகாரில், உத்திரப்பிரதேசத்தில், பஞ்சாபில் இப்படி பல மாநிலங்களில் அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் கடன் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருபது அம்சத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திலே வறட்சி நிவாரணம் என்ற முறையிலே ஓராண்டுக்கு கடனை ஒத்திவைத்திருக்கிறோம். மறுபடியும் 6 மாதம் வட்டி வசூல் செய்யக்கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆனால் 6 மாதம், ஒரு வருடம் வட்டியை, பணம் கடன் கொடுக்கும்போதே பிடித்துக் கொண்டு தான் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் இல்லை. வட்டிக் கொடுமை இப்போது அதிகமாகியிருக்கிறதே தவிர குறையவில்லை. 1972-லே சட்ட அமைச்சர் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து இன்னும் செயல்வடிவம் பெறவில்லை.

1937 ஆம் ஆண்டில், இராஜாஜி காலத்தில் ஒரு சட்டம் போட்டார்கள். அப்போது 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் 100 ரூபாய்க்குத்தான் பத்திரம் அல்லது நோட்டு எழுதி வாங்குவார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் கடனைப் போல இரண்டு மடங்கு வட்டியாகவும் அசலாகவும் கொடுத்திருந்தால் மீண்டும் பணம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப்போல 30 ஆண்டு காலம் நிலத்தை ஒத்தியாகப்பெற்று அனுபவித்து வந்திருந்தால் பணம் பெறாமல் அந்த நிலத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என்றும் சட்டத்திலே சொல்லியிருந்தார்கள். அப்போது அச்சட்டத்தினால் பலன் ஏற்பட்டது. ஆனால் இப்போது 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் 300 ரூபாய்க்குப் பத்திரம் எழுதி வாங்குகிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு 3,000 ரூபாய் என்று எழுதி வாங்குகிறார்கள். அதனால் வாங்கிய கடனைப்போல 3 மடங்கு, 4 மடங்கு வட்டி கட்டியிருந்தாலும் கடன் குறைய வழியில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட காலத்தில் இராஜாஜி காலத்தில் கொண்டு வந்த சட்டம் மாதிரி கொண்டு வந்தால் பயன்படாது.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1975 அக்டோபர் 24]

அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் உண்மையான கடன் எவ்வளவு, எவ்வளவு கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை கண்டறிவதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டு, உண்மையைக் கண்டறிந்து அதன்படி செய்ய வேண்டும் என்று 1972-லேயே சொன்னார்கள். கடன் கொடுத்தவர்கள் இவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தேன் என்பதை சரியான ஆதாரங்களுடன் நிரூபிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் யாருக்காவது நிவாரணம் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இரண்டு, மூன்று மடங்கு வட்டி கட்டியும் கடன் முடியவில்லை.

ஒரு கூலியார் ஏதோ அவசரத் தேவைக்காக — மனைவியின் பிரசவம், வீடு கட்டுவதற்கு அல்லது மற்ற காரியங்களுக்காக — முதலாளியிடம் 100 ரூபாய் கடன் பெற்றால் அதற்கு 300 ரூபாய்க்கு பத்திரம் எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறார் முதலாளி. அப்பறம் அவன் அதிலிருந்து மீள முடியாது. வட்டி கொடுப்பதை ஒருமுறை நிறுத்திவிட்டால் கூட ஜப்தி செய்துவிடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை நாட்டிலே தொடர்ந்து இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் கவனித்துப் பார்த்து, இந்தச் சட்டத்திலே போதுமான திருத்தங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

1976 ஜனவரி 15-ந்தேதி வரை வசூல் செய்யக் கூடாது என்று இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தேதிக்குப் பின்னால் ஒரேயடியாக எப்படிக் கடனைக் கொடுக்க முடியும்? கொடுக்காவிட்டால் உடனே ஜப்தி நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவார்களே! ஆகவே, குறைந்தது 1978 ஜனவரி வரையிலாவது நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். யாருக்கும் அதுவரை கோர்ட்டுக்குப் பேச உரிமை இருக்கக் கூடாது. மொத்தக் கடனையும் பார்த்தால் கூட்டுறவு, பாங்க், சர்க்கார் கடன் எல்லாம் 15 சதவிகிதம் தான் இருக்கும். மீதி 85 சதவிகிதம் தனியார் கடனாகத்தான் இருக்கும். கொடுத்த பணத்தை விட 3, 4 மடங்குக்கு நோட்டு, பத்திரம் எல்லாம் வாங்கி, றிக்கார்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நிறுத்தி வைக்காவிட்டால் அட்டைமாதிரி ஏழை எளிய மக்களை உறிஞ்சி விடுவார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லாமல் போய்விடும்.

இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எதிர்த்துப் பேசியது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியிலுள்ள ஒருவரே எதிர்த்துப் பேசுகிறார் என்றால் இன்னும்

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஆச்சிரியமாக இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் மாதம் 240 ரூபாய் வருமானமுள்ளவர்களின் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று பல மாநிலங்களிலே சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். கேரளத்திலே கூட அப்படிச் சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

வாங்கிய கடனை விட இரண்டு, மூன்று மடங்கு ஏற்கெனவே வட்டி கட்டிவிட்டார்கள். ஆகவே 200 ரூபாய் மாத வருமானம் உள்ளவர்கள் என்ன அடமானம், பத்திரம், நோட்டு எழுதிக் கொடுத்திருந்தாலும், எவ்வளவு வட்டி கட்டியிருந்தாலும், எத்தனை ஆண்டு ஆகியிருந்தாலும் அவர்களுடைய கடனை எல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் பெற்ற கடனையும் ரத்து செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டு ஷரத்துக்களையும் இந்தச் சட்டத்திலே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பஞ்சாபிலே 50,000 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு ஸ்லாப் முறையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரியாக இங்கும் கொண்டு வரலாம்.

1972-ம் ஆண்டு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல உடனடியாக ஒரு கமிட்டி போட்டு, உண்மையாகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் என்ன என்பதைக் கண்டறிந்து, அதற்கு எவ்வளவு பணம் வட்டியாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கண்டறிந்து, உண்மையான கடனைப்போல இரண்டு மடங்கு கட்டியிருந்தால் அந்தக் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும். உண்மை விவரம் கண்டறியப்படாததால் 1972-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் பலன் யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை. உண்மையான பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் உடனடியாக 'மக்கள் கமிட்டி' போட வேண்டும். கேரளாவில் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி தீர ஆலோசித்து, இவ்வளவு கடன் வாங்கியிருக்கிறார், இவ்வளவு வட்டி கட்டியிருக்கிறார், இன்னும் இவ்வளவு கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு ஏற்பாடு செய்தாலொழிய கடன் நிவாரணம் யாருக்கும் கிடைக்காது.

பாங்குசுனிலிருந்து கடன் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்போது 'நாஷனல் பாங்கில்' கொடுக்கிறார்கள். ஒரு வேளை மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கச் சொல்லி கட்டாயப்படுத்தினால்தான் என்னவோ. கொடுப்பதும் ஏதோ கட்டாயத்திற்காக

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1975 அக்டோபர் 24]

நான்கு பெரிய மனிதர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பணம் தீர்த்து விட்டது, இனி இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அந்த வகையிலும் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்கவில்லை. எல்லோருக்கும் கடன் உரிய காலத்தில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் உண்மையான பலன் மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமானால், (1) 1976 ஜனவரி 15-ந்தேதி என்பதற்குப் பதிலாக 1978 ஜனவரி 15 என்று மாற்ற வேண்டும்; (2) 3,000 ரூபாய் வருஷ வருமானம் உள்ளவர்கள், 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள் வாங்கிய கடனை எல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டு ஷரத்துக்களையும் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்த்து, அதற்கு ஆளும் கட்சியின் தரப்பிலேயே திருத்தம் கொண்டு வந்து, நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே சபை முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

இந்த மசோதாவைப்பற்றி இங்கே பேசியவர்களிலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிடும்போது இது ஏதோ 'பேஷுகை' கொண்டுவந்த சட்டம் போல் எல்லா இடங்களிலும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நாம் சமுதாயத்திலே பிறப்படுத்தப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற முறையிலே சில சலுகைகளை நிவாரணமாக வழங்கியிருக்கிறோம். அப்படி வழங்கியிருந்தும் கூட அவர்கள் இன்னும் முன்னேறவில்லை என்பதுதான் இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிற உண்மை. ஆகவே, இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே முன்னேற்றம் காண, பொருளாதார அமைப்பிலே இருக்கிற கோளாறுகளை மாற்ற ஒரு முறையான ஏற்பாடு காணப்படவேண்டுமென்று ஏற்பாட்டுக்காக சில வழிமுறைகளை, தேசம் முழுவதற்கும் ஒரேமாதிரியான கருத்தை நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் அறிவித்து, அது எல்லா மாநிலங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிற ஒரு சூழ்நிலையைத்தான் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், இந்த மசோதாவிலே பேசும்போது, இது ஏதோ 'பேஷுகை' எல்லா இடங்களிலும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்கள்.

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

சமுதாயத்திலே இருக்கிற பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஆராய்ந்து பார்த்துவிட்டு அவர்கள் அப்படி பேசியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிற விதத்திலே அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கோளாறு காரணமாக, அவருக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக அப்படி பேசினாரோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் பொருளாதாரத்திலே ஏற்றத் தாழ்வு.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : இந்த மசோதா வினா என்னுடைய எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லை. நான் கடன் வாங்கியவனே தவிர கடன் கொடுத்தவன் அல்ல. ஆகவே எனக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற ஒரு அமைச்சர் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவரும்போது அந்த மசோதாவை ஆழமாக ஆழ்ந்து பரிசீலித்துதான் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். அது அந்தக் கட்சியிலே இருக்கிற அனைவருக்கும் உடன்பட்ட கருத்தாகத்தான் இருக்கும். அதற்கு மாறுபட்ட கருத்து அந்தப் பக்கம் இருந்து வருகிறது என்றால் அது ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. இம்மாதிரியான கடனை எல்லாம் ரத்து செய்வதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. மத்திய அரசின் அச்சகத்தை இந்திரா காந்தி அம்மையார் கொஞ்ச நாள் கொடுத்தால் எல்லோர் கடனையும் தீர்த்துவிடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அவர் படிக்காதவர்கள் அல்ல ; பொருளாதாரம் தெரியாதவர் அல்ல ; அனுபவம் இல்லாதவர் அல்ல. அப்படிப்பட்டவர் இந்தப் பிரச்சனையில் இவ்வளவு எளிய முறையிலே, வேடிக்கையான முறையிலே வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்றால் இதிலே அடங்கியிருக்கிற ஊழல்களைப்பற்றி அவரும் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் என்ன எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

[திரு. எம். சரேந்திரன்] [1975 அக்டோபர் 24]

ஆகவே, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு என்று சொல்கிற இந்த பில்லானது எவ்வளவு பிரயோசனமற்றதாக இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் கிடையாது. இப்போது கடன் தொல்லைகள் எவ்வளவு பேருக்கு இருக்கிறது, எப்படி இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கடன்களை ஒத்திவைப்பதல்ல இன்றைய பிரச்சனை. இன்றைய பிரச்சனை கடன்களை ரத்து செய்வது தான். இப்படிச் சொல்வதன் அர்த்தம் எல்லோருக்கும் ரத்து செய்வதில்லை. அதற்கு ஒரு வரையறை விதித்திருக்கிறோம். இவ்வளவு வருமானம் உள்ளவர்கள், இவ்வளவு நிலம் உள்ளவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறோமேயொழிய எல்லோருடைய கடன்களையும் ரத்து செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

சேமித்து, வட்டி மூலம் தங்களுடைய பணத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் எல்லா நேரத்திலும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற சித்தாந்தத்தை திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் வாயிலிருந்து நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அந்தச் சித்தாந்தம் நல்லதல்ல. இன்றைய சமுதாயப் போக்குகளுக்கு உகந்ததல்ல. இன்றைய மனோபாவத்திற்குத் தக்கதல்ல. இந்த நேரத்தில் இப்போது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற ஒத்தி வைப்பு என்பதை மாற்றி மற்ற மாநிலங்களில் செய்திருப்பதைப் போலச் செய்யலாமே, மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டிகள் என்று பல பிரச்சனைகளில் பெருமைபட்டுக் கொள்கிறீர்களே, இதையும் செய்து இந்தப் பெருமையை நீங்களே எடுத்துக் கொள்வது தானே என்று உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தக் கடன்களை ரத்து செய்வதற்கான முயற்சிகளில் சிந்திக்க வேண்டும். இப்போது நிறுத்தி வைத்தாலும் கூட, எதிர்காலத்தில் கடன்களைக் கட்டாயமாக ரத்து செய்தாக வேண்டும். இது தான் நோக்கமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர ஏதோ இப்படி ஒரு பில்லைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விட்டு தங்கள் கடமை முடிந்து விட்டது என்று இருக்கக் கூடாது. ரத்து செய்வதன் மூலம் பணத்தை எங்கே சம்பாதிப்பது என்பது பொருத்தமான கேள்வி அல்ல. ஒத்திவைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கடன்களை ரத்து செய்வதற்கான முயற்சியில் அமைச்சரவர்களும் அமைச்சரவையும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சிந்தித்து வருங்காலத்தில் முடிவு எடுப்பார்கள் என்று நம்பி இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 24]

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I welcome the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Bill, 1975. At the same time, I want to suggest a few amendments or ideas to the Bill.

For example, it is not a comprehensive Bill and at the same time, no mention has been made to which kind of people, this Bill is going to give relief. As Thiru V. Krishnamoorthy pointed out, some people in villages who have 2,000 or 3,000 rupees through their savings are also indulging in lending money to the needy people. They are lending money out of their savings. What else can they do with their savings? They have to give their savings to their fellowmen to develop their agricultural activities. Such people are going to be affected by this legislation. I, therefore, request the Hon. Minister to eliminate such persons from the operation of this Bill. It is all right in the case of persons having 10,000, 20,000 or 30,000 rupees. They can afford to forego such amounts which they have lent but not the poor people who have saved 2,000 or 3,000 rupees. If they are not given relief under this Bill, their enthusiasm to save money will be taken away. The rich people can afford to write off such loans which they have given to the ryots. As our Hon. Member Thirumathi Anandanayagi pointed out, some widows in order to eke out their livelihood might have lent money because they may not be able to work. Such persons also should be exempted from this Bill. They should be prevented from foregoing the income of interest.

Coming to the other points, no other alternative arrangements have been made to lend money for the persons who are badly in need of money. I can say—many hon. Members know—that in the villages, after the introduction of this Bill, nobody is able to get a single pie from the money-lenders. What is the alternative arrangement made by the State and by the Centre? I am quite sure no other alternative arrangement has been made. It will affect production. At least arrangements should be made to have mini banks in villages to help the poor ryots. Every village must be provided with a mini bank to cater to the immediate needs of the people there.

[Thiru B. Venkataswamy] [1975 அக்டோபர் 24]

At the same time, I request the Hon. Minister to find out the root cause for the indebtedness of the agriculturists. We must wipe out this evil. The agriculturists live in debts and die in debts. What is the reason for this? Without finding the root cause, there is no use in giving temporary relief. We must give them some permanent relief. I am sure the Hon. Minister will take into consideration these points and come forward to give a permanent relief to the ryots and the poor working class.

Thank you, Sir.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய சமுதாயத்திலே நெடுங்காலமாக இருக்கக்கூடிய இந்த நோய்க்குத் தற்காலிகமாக, அவசியம் ஏற்படும் போதெல்லாம், அவ்வப்போது சில நிவாரணங்கள் அளித்து வருவதைப் போல இந்த நிவாரணம் அளிக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இப்படி நிவாரணம் அளித்தது, இந்த நோய்க்கு கொடுத்த மருந்து விஷமாக மாறி விட்டது என்று திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதைப் பொறுத்து நான் இந்த நேரத்தில் ஒரேயொரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டுத்துவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

நம் நாட்டில் நெடுங்காலமாக உள்ள இந்த நோய்க்கு, தீராதா என்று நினைக்கக் கூடிய நோய்க்கு நிரந்தர நிவாரணம் கண்டு பிடிக்க வேண்டியது அவசியம். அவ்வப்போது இந்த மாதிரியான சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்த நோயைக் குணப்படுத்திவிட முடியாது. சமுதாயத்தில் ஏழை மக்கள் தங்களுடைய பண்டம் பாத்திரங்களை, சிறிய நகைகளை ஏதாவது அடகுக் கடைகளிலே வைத்துக் கடன் வாங்கி கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலை ஆரம்பகாலந்தொட்டு இந்தக் காலம் வரை இருந்து வருகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. இதைத் தீர்ப்பதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண்பதற்கு ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோமா வென்றால் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக தமிழகத்தைப் பொறுத்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததில் உள்ள பலாபலன்களைப் பற்றி ஆராயாமல் அவசரமாகக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைப் பற்றி இந்த நேரத்தில் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

ஏழைகள், கடன் வாங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள், இனி வட்டி கொடுக்க வேண்டிய நிலை இல்லை என்பது பற்றி அவர்கள் சந்தோஷமாக இருந்தாலும் கூட, மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு அவசியமாகப் பணம் தேவைப்படுகிற நிலை இருக்கும்போது அவர்கள் மேலும் பணம் வாங்க முடியாத நிலைமையில் முடக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற வாதத்தைச் சொல்லும்போது அதிலே உண்மை இல்லாமல் இல்லை. அத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்படும். நாம் நோய்க்கு மருந்து கொடுக்கிறோம். நல்லெண்ணத்துடன் கொடுக்கிறோம். கொடுத்த பிறகும் கூட கஷ்டங்கள் என்ன என்பதைத் தெரிந்து அதற்கு நிவாரணம் என்னவென்று பார்க்கும்போது இது விஷமாக மாறிவிட்டது என்று கருத வேண்டியதில்லை. இதிலே கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏழைகள் மேற்கொண்டு கடன் வாங்க வேண்டுமானால், விவசாயிகள் செலவுக்கு, தங்கள் அத்தியாவசியமான செலவுகளுக்கு உடனடியாகப் போய் கடன் வாங்க வேண்டுமானால் அடகு பிடிப்பவர்கள், பணம் கொடுப்பவர்கள், பணம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் ஏழைகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இதை திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏதாவது மாற்று ஏற்பாட்டைச் செய்து விட்டு அதற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததால் முழுப் பலனையும் இந்த ஏழை மக்கள் நிச்சயமாக அனுபவிக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். அப்படி மாற்று ஏற்பாட்டை முன் கூட்டியே செய்யாது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் யாருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ அவர்களுக்கு இந்த நன்மை முழு அளவில் கிடைக்க முடியாமல் அவதிக்ஞ்ளாக வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகி விடுவார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அதிலிருந்திய அளவிலே இந்தப் பிரச்சனைக்கு முடிவு காண்பதற்குப் பதிலாக நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே எந்த அளவிற்குத் தீர்வு காண முடியும் என்று அலோசித்துப் பார்த்தால் நன்றாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். நிரந்தரமாக நாம் கொண்டு வர வேண்டிய நிவாரணங்களைப் பற்றி அலோசிக்க வேண்டும். நிரந்தரமான ஒரு நிவாரணத்தைக் கொடுப்பதற்கு வழி இருக்கலாம் என்று தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே அலோசித்துப் பார்க்கும்போது, மொத்தமாக நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே 300, 400 கோடி ரூபாய் இந்த மாதிரியான

[திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி] 1975 அக்டோபர் 24]

மணி லெண்டிங் பிஸினஸ்லே, இப்படி அடகு பிடிப்பவர்கள், பணம் கொடுப்பவர்களால் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு நாம் கொடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். இதற்கு மத்திய அரசினுடைய நிரலாகத்தில் இருக்கக் கூடிய வங்கிகள் மூலமாகக் கிடைக்குமா வென்றால் அவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். நம்முடைய கூட்டுறவு வங்கி மூலமாக இந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு முடியுமாவென்று பார்க்க வேண்டும். ஆங்காங்கே இருக்கக் கூடிய பட்டி தொட்டிகளிலே ஒருவருக்கு திடீரென்று ராத்திரி 12 மணிக்குப் பணம் தேவைப் படுகிறதென்றால் எந்த வங்கியில் பணத்தை வாங்கிக் கொள்ள முடியுமாவென்றால் எந்த வங்கியிலும் வாங்கிக் கொள்ள முடியாது. இன்றைக்கு நமக்குத் தேவை யெல்லாம் 300 அல்லது 400 கோடி ரூபாய் இருக்கும். ரெவின்யூ இலாக்காவில் கிராம அளவில் கானங்கள், மணியக்காரர் போன்ற சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். அதேபோலே இதற்காக புதிய சிப்பந்திகளைப் போட்டு — அவர்களிடத்தில் ஒரு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் டிரஷரியில் இருந்து வாங்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, கிராம மக்களுக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறபோது அவர்கள் மூலமாகக் கொடுத்து வாங்கக் கூடிய ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தலாம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : டிரஷரிக்கு எங்கே இருந்து பணம் வருகிறது என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : நமக்கு எங்கே இருந்து பணம் கிடைக்கிறது? நம் பணத்தில் ஒரு பகுதியை நாம் கிராமத்திலுள்ள இந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு திட்டம் அமைந்து, அதன் மூலம் கடன் கிடைக்கச் செய்ய ஒதுக்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் குறைந்த அளவில் ஆரம்பிக்கலாம். நமக்குக் கிடைக்கின்ற வருவாயில் ஒரு பகுதியை ஏழைகளின் நோயைத் தீர்க்க ஒதுக்க வேண்டும். லேவோதேவிக்காரர்கள் தங்களிடம் 2 லட்சம் பேர்கள் வேலையில் இருந்ததாகவும், அவர்கள் வேலையிழந்து இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இப்படி வேலை இழந்து இருக்கிறவர்களுக்கு நாம் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு வட்டியோ, இரண்டு வட்டியோ வாங்கலாம் என்று சொல்லுங்கள். இந்தப் பணம் திரும்ப

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

அரசுக்கே வருகிறது. இப்படிக் கடன் கொடுக்கிற மூலதனத்தையும் நாம் அதிகப்படுத்திக் கொண்டே போகலாம். எப்படியோ தனியார்கள் மணி லெண்டிங் தொழினில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்க வேண்டும். தற்காலிகமாக மருந்து கொடுக்கின்ற முறையோடு நம் அரசு நின்றுவிடக்கூடாது. நிரந்தரமான பரிகாரமாக அரசு மூலமாகவே கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இடைக்காலத்தில்—மே மாதம் 2 ஆம் தேதி சட்டமன்றம் கூடியதற்குப் பின்னால் இரண்டு அவசரச் சட்டங்கள் கொண்டு வந்ததை இணைத்து இப்போது ஒரு மசோதாவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் காலகட்டத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களைப் பார்த்தால், எப்படி இந்த மசோதா போதுமான அளவு செல்லவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். காரணம் ஜூலை மாதம் 1 ஆம் தேதி பாரதப் பிரதமர் ரேடியோ உரையில் தெரிவித்தது—

“ We propose to take action by stages to liquidate rural indebtedness. While new schemes will be drawn up to devise alternative agencies to provide institutional credit to landless labourers, rural artisans and small and marginal farmers who own less than two hectares, there will be a moratorium on suits and execution of decrees for the recovery of debts from such groups ”.

என்பதாகும். அதாவது ‘எங்களுடைய கொள்கை என்ன வென்றால் ஏழை மக்கள், குறிப்பாக விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அல்லது குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள் — அவர்கள் பட்டிருக்கக் கூடிய கடன்கள் எல்லாம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். அவர் அங்குக் கடன் பளு அவர்கள் குடும்பத்தோடு இணைத்துக் கொண்டிருப்பது கூடாது’ என்ற முறையில் அணுகுவதாகும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு முதற்படியாக ஏற்கனவே பெறப்பட்ட கடன்கள்— இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கடன்கள் அனைத்தையும் செல்லுபடியாகாமல் ஆக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 24]

ஏற்கனவே சூட்டு போட்டிருந்தாலும், வேறு டிகிரிகள் வாங்கி யிருந்தாலும் அவற்றைச் செல்லுபடியாகாமல் செய்ய வேண்டும். இதை அநேகமாகப் பல மாநிலங்களில் செய்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பிரத்தியேகமான நிலைமை ஏற்பட்டது. அதாவது வறட்சி ஏற்பட்ட காரணத்தினால் அந்த வறட்சி நிவாரணம் என்ற அடிப்படையில், குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் ஜனவரி 16 ஆம் தேதி வரையிலும் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அந்தக் காலகட்டம் வேறு. இப்போது இருக்கக் கூடிய காலகட்டம் வேறு. இந்தக் காலகட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத அம்சம் இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அதாவது கடன் பட்டவர்கள் கட்டைத் திருப்பித் தரவேண்டுமா, லேண்டாமா என்பது பெரிய பிரச்சினை. இதுசம்பந்தப்பட்ட பல விவரங்களைச் சேர்த்து வைத்துப்பார்க்கிறபோது மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாவற்றையும் விட இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளே, சிறு விவசாயிகளே அதிகம் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்களது கடன் கிட்டத்தட்ட 400 கோடியாக இருக்கலாம், 450 கோடியாக இருக்கலாம். அந்தப் பளுவை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பளுவில் இருந்து உடனடியாக நிவாரணம் பெற வசதி செய்ய கொடுக்கால் தான், அவர்கள் அதற்கு அடுத்த கட்டத்திற்குச் செல்ல வசதியாக இருக்கும். அந்தக் கண்ணோட்டம் இந்த மசோதா சம்பந்தமாக நாம் என்ன செய்கோமோ, அதன் தொடர்பாகவே இப்போதும் செய்கொண்டிருக்கிறோமோ கவிர. அகற்குமேல் செல்லவில்லை. மத்திய அரசு அறிவிப்பிற்குப் பின்னால்—முன்பு மனிலைண்டர்ஸ் என்று ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டவர்கள் யார் யார் இப்போது கடன் கொடுக்க மறுத்து வருகிறார்கள் என்பதை அரசு கவனித்ததா? அப்படிக் கடன் கொடுக்க மறுப்பவர்களை, டிராட்டி, அவர்கள் தொடர்ந்து கடன் கொடுக்கச் செய்ய என்ன நடவடிக்கை எடுக்கது? மறுத்தவர்கள் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

What I am driving at, is that implementation is very necessary.

அப்படி கடன் கொடுக்க மறுத்தவர்களை மிரட்டி, திரும்பவும் அவர்கள் கடன் கொடுக்கச் செய்ய என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இன்னொன்று கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்த பிறகு, வட்டி வாங்கக் கூடாது என்று சொன்னால் வட்டியைச் சேர்த்தே கொடுத்ததாக கணக்குப் போட்டு வைத்திருப்பவர்கள் பல பேர் இருக்கிறார்களே, அரசு போடக்கூடிய சட்டங்கள் எப்படியாவது செல்லுபடியாகாமல் செய்வதற்கு என்றே நாட்டில் ஒரு கூட்டம் இருக்கிறதே, அப்படி இருக்க இந்த மசோதாவின் கருத்து எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால்

There must be a war against unsocial elements.

உதாரணமாக, இந்த நாட்டில்தான் பணம் கொடுத்து, அதற்கு வட்டி வாங்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. சோஷலிஸ்டு நாடுகளுக்குப் போனால் 10 ரூபாய் கொடுத்தால் 11 ஆகும், 100 ரூபாய் கொடுத்தால் 111 ஆகும் என்று சொன்னால் அங்குள்ள புதிய சமுதாயத்தினரால் புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. அப்படி ஆவதற்கு என்ன அஸ்திவாரம் இருக்கிறது, பணம் என்று சொன்னால் அதன் மதிப்புடைய பொருளாகிய பண்டமாற்றுதானே, பணமே பணத்தைச் செய்வது எப்படி என்று கேட்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிறபோது கிராமங்களில் உள்ள கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து, அதற்கு வட்டியை வாங்கிக் கொண்டே பிழைக்கிற அமைப்பின்பேரில் நமக்குக் கோபம் இருக்க வேண்டும். அந்த அம்சம் இந்த மசோதாவில் இருக்கவில்லை. இன்றையதினம் கிராமங்களில் போய்ப் பார்த்தால் அதிகமாக லேவாதேவிக்காரர்களது கடைகள் வந்துவிட்டன. இது சமுதாயத்தையே பின்னே எடுத்துச் செல்லக்கூடிய—முன்னுக்குப் போக விடாது அழித்துவிடக்கூடிய பயங்கரமான அமைப்பாக இருக்கிறது. இந்த அமைப்பை அடக்குவதற்கான முறையிலே காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் முதலிலேயே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அப்படி வருகிறபொழுது என்னைக் கேட்கலாம், இவ்வளவு காரியங்களை நாங்கள் செய்கிறோமே, இதற்கு அப்பாற்பட்டு, வேறு ஏதாவது காரியங்களை வேறு மாநிலங்கள் செய்திருக்கிறார்களா என்று. அதற்கு, விவரத்திற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் அதைப் பார்த்து, மற்ற மாநிலங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே, சில உறுப்பினர்கள் அவை பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில உதாரணங்களைக் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 24]

பீகார் மாநிலத்திலே அரிசனங்கள், ஆதிவாசிகள் 1 ஹெக்டார் நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகள் ஆகியவர்களுடைய கடன் பூராவும் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடன் கொடுத்தவர்கள்—மனி லென் டர்ஸ்—எதாவது நிலத்தை அடமானமாக வைத்திருந்தால், திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். இதுவரையிலும் அம்மாதிரி திருப்பிக் கொடுப்பதற்காக 17,000 மனுக்கள் போடப்பட்டு, 12,000 பேருடைய நிலம் அந்த விவசாயிகளுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பீகாரிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய விவரம். சமீபத்திலே பீகார் முதலமைச்சரவர்கள் பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுத்த இண்டர்வியூவிலே இந்த விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல், உத்தரப் பிரதேசம். உத்தரப் பிரதேசத்திலே 1 ஹெக்டார் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுடைய கடன் ரத்து செய்யப் பட்டது மாத்திரமல்லாமல், நிலப் பிரபுத்துவ முறையை உடைப்பதற்கான பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் அந்த முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பஞ்சாபிலே, ரூ. 50,000 மதிப்புக்குச் சொத்து வைத்துள்ளவர்கள் கொடுத்த கடன்களுக்கு மாரட்டோரியம் கொடுக்கப்பட்டு, அதாவது கடன் ஒத்தி வைக்கப்பட்டு 'With the proviso for gradual scaling down' கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் கடனை ஒதுக்கி வைத்தது மாத்திரமல்ல, அந்தக் கடனை மேன்மேலும் குறைப்பதற்கான ஏற்பாட்டோடு அங்கு சட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள்.

அதே மாதிரி இங்கு இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்த முறைப் படி—இராஜாஜி அவர்கள், கடன் வாங்கி, அந்தக் கடன் அளவுக்கு வட்டி கொடுத்திருந்தால் அந்தக் கடனை ரத்து ஆகும் என்று சொன்னார்—இன்றைக்குக் கடன் கொடுத்த பணத்தை யார் அந்தப் பத்திரத்திலே எழுதுகிறார்கள்? அந்தப் பணம் ஆண்டவனுக்குக் கூட வெளிச்சமாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். கொடுக்கிற பணம் ரூ. 100 ஆக இருந்தால், ரூ. 200 என்று எழுதப்படுகிறது; ரூ. 300 என்று எழுதுகிற சமுதாயக் கொடுமை பயங்கரமாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே வாங்கிய கடன் தொகையிலே பாதியை அவர்கள் செலுத்தியிருந்தால், ஸ்கேலிங் டவுன், அந்தக் கடன் ரத்து செய்யப்படும் என்று சொல்கிறார்கள்.

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மேற்கு வங்கத்திலே, 1 ஹெக்டர் ($2\frac{1}{2}$ ஏக்கர்), அதற்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கடன் பூராவும் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சாதாரண ஜனங்கள் இருந்தால், அவர்களுடைய கடன்கள் ரத்து செய்யப்பட்டு சகஜமான நிலைமையிருக்கிறது. கேரளத்திலே வருஷ வருமானம் ரூ. 2,400 உள்ளவர்களுடைய கடன் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 2,400 போதாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

நேற்றே, நேற்றுக்கு முன்தினமோ கர்நாடகத்திலே இப்படிப்பட்ட சட்டம் வந்திருப்பதாகப் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகைச் செய்தியைப் பார்த்தால்

'All debts of agriculturists in Karnataka having less than 2 hectares of unirrigated land'

அதாவது புஞ்சை நிலம் என்று நினைக்கிறேன்—

'and agricultural labourers and weaker sections with annual income of Rs. 2,400 stand discharged under this Ordinance'

Already a year's moratorium has been given.

அதிலே இன்னொரு விஷயம், கர்நாடகத்திலே இருக்கக்கூடிய சட்டத்திலே ஒரு நல்ல அம்சம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே, பான் புரோக்கர்களிடம், லேவாதேவிக்காரர்களிடம் தங்களுடைய நகைகளையும் மற்றவைகளையும் வைத்திருந்தால், அவை உடனடியாகத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். திருப்பிக் கொடுக்காதவர்கள், கைது செய்யப்படுவார்கள் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. ஏன், இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்தத் தேசத்திலே ஒரு மாநிலம் முற்போக்காக இருக்கிறது, ஒரு மாநிலம் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. எந்தத் திசையிலே நாடு போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காகவும் அந்தத் திசையிலே சரியான அளவுக்கு இன்னும் நாம் கால் எடுத்து வைக்கவில்லை என்பதற்காகவும்தான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான் இங்கு வந்திருக்கிற மசோதாவை எதிர்க்கிறேன் என்று அர்த்தமல்ல. அதோடு நிறுத்தி விடாமல், இந்த மசோதாவுக்கு அப்பாற்பட்டு மற்ற மாநிலங்கள் நிறைவேற்றிருக்கக்கூடிய நேரத்தில்

'liquidation of rural indebtedness'

என்ற அந்தக் கருத்து வரக்கூடிய மசோதாவும் இந்தக் கருத்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 24]

தொடரிலே வந்தால்தான் ஏதாவது பலனிருக்கும் என்ற காரணத்தினாலே சொல்கிறேன். இதிலே, நாம் பல ரிஸீஸ்ப் கொடுக்கிறோம்; பலஸ்தமான நிவாரணம் கொடுக்கிறோம். ரூ. 400 அளவுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதன் மூலமாக எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்று சொன்னால் 'below poverty line' தமிழ்நாட்டுக்கு என்ன பெருமை? ஆல் இந்தியா பாவர்ட்டி லெவல் 40 சதவிகிதம் என்று நினைக்கிறேன். ஏழ்மை, பட்டினி கிடந்து சாகக்கூடியவர்கள், அரைச் சாப்பாடு கூட சாப்பிட முடியாதவர்கள் ஆல் இந்தியாவில் 40 சதவிகிதம் என்றிருக்கும்போது, தமிழ்நாட்டில் 52 சதவிகிதம் என்பது ஒன்றும் தமிழ் நாட்டிற்குப் பெருமை அல்ல. அப்படி இருக்கும்போது பிலோ பாவர்ட்டி லேனில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, கடன் கொடுத்தவனுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டாமா, பணம் கொடுத்தவனுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டாமா என்று பார்ப்பதை விட்டு, 52 சதவிகிதத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று பேசினால் மட்டும் பிரயோஜனமில்லை. ஸ்டேட் பவரில் இதைச் செய்ய முடியும். மற்றவர்களுக்குக் கருத்துக்கள் இருக்கலாம். அந்தக் கருத்துக்களை அமுலாக்க ஸ்டேட் பவரிருக்கிறது. அந்த ஸ்டேட் பவரைக் கொண்டு அமல் நடத்த முடியும். இதன் மூலம் யார், யாருக்கு என்னென்ன செய்தோம், எத்தனை பேருக்கு நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறோம், யார், யார் மீறியவர்கள், அவர்கள் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்ற விவரங்களை யெல்லாம் சொன்னால்தான் உதவிகரமாக இருக்கும்.

இந்த அவசரச் சட்டத்தை இந்த அளவுக்காவது கொண்டு வந்தது ரொம்ப சாலச்சிறந்ததுதான். ஆனால், இங்கு சட்டமாகக் கொண்டு வரக்கூடிய அளவிலே சில திருத்தங்களை உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ திருத்தங்கள் என்ற அளவில், திடீரென்று அவற்றை நிராகரித்துவிடாமல் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பெரிய மாறுதலின் அடிப்படையிலே சுமுதாய், பொருளாதார நிதிகள் நாட்டிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு நிறை

1975 அக்டோபர் 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

வுடன் அளிக்கப்பட்ட வேண்டுகோன்று எடுக்கப்பட்டு வருகின்ற நடவடிக்கைகளின் முன்னோடியாக இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். பொதுவாக, வட்டி வாங்குவது, வட்டி கொடுப்பது இரண்டுமே பாவம் என்றும் அந்த வட்டி வாங்குவதனாலும் கொடுப்பதனாலும் மனிதாபிமானம் அழிக்கப்பெற்று மனித சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுவதற்கு வழிகள் வகுக்கப்படுகின்றன, ஆகையினால் வட்டி வாங்குவதும் கொடுப்பதும் மாபாதகங்களில் ஒன்று என்று ஒரு கொள்கையாக மட்டுமல்லாமல், நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மார்க்கத்தினுடைய அடிப்படையாகவும் அதைச் செயல்படுத்துகின்ற ஒருவன் என்ற முறையில் இந்த மசோதாவை நான் பெரிதும் வரவேற்கிறேன்.

இந்த மசோதாவில் சில குறைகள் இருக்கின்றன; இந்த மசோதாவை சில வகையிலே நாம் அணுகியிருந்தால் இதனால் பெருத்த பலன்கள் நாம் யாருக்காக நன்மை செய்ய விரும்புகிறோமோ அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் என்ற கருத்தினை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்களில், அடிப்படையில், அவர்களுடைய வாதங்களில் வலு இல்லையென்று நான் சொல்ல மாட்டேன். எல்லா உறுப்பினர்களும் பல்வேறு கோணங்களில் எந்த எந்த வகையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்குமானால், அது மாக்கிமம் பெனிஃபிட் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, மிகுந்த பயனை உரியவர்கள் அடைவார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்களோ, அவற்றிலேயெல்லாம் ஓரளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது என்பதை நானும் ஏற்றுக்கொண்டு வற்புறுத்துகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில், ஒரு நல்ல முயற்சிக்கு முன்னோடியாக இது அமைந்திருக்கிறது. ஒரு பெருத்த மாறுதல் சமுதாயத்திலே ஏற்பட வேண்டுமானால் அதுவும் சமுதாயத்திலே பல்லாண்டுகளாக, பல னூறுண்டுகளாகப் புரையோடி இருக்கிற பழக்க வழக்கங்களைத் தகர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை நாம் செய்வதாக இருந்தால், அந்த முயற்சிகளைத் திட்டத்தினாலோ, சட்டத்தினாலோ செய்வதால் வெற்றி நமக்குக் கிடைத்துவிடும் என்று யாரும் நினைக்க

[முற்பகல் 11.30]

மாட்டார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்திலே வெற்றியடைவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்வது இன்றியமையாதது. அந்த முயற்சிதான் இந்தச் சட்டம் என்று கருதுகிறேன். இரண்டு விதமான கருத்துக்களை நாம் இங்கே கேட்டோம். ஒன்று, ஒரு

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1975 அக்டோபர் 24]

குறிப்பிட்ட வரையறைக்குட்பட்ட கால கட்டத்திற்குள் வாங்கப் பட்ட கடன்களைமட்டும் பெற முடியாத அளவிற்கு மசோதா வகை செய்வது சரியானதல்ல, ஒரு வரையறைக்குட்படாமல் இந்த மசோதாவின் அம்சங்கள் அமைந்திருக்க வேண்டுமென்று சிலர் வாதித்தார்கள். இன்னும் சிலர் வட்டியை மட்டும் பெற முடியாத அளவிற்கு நெறிகளை வரைமுறைப்படுத்திவிட்டு முதல் தொகையைக் கொடுக்கக்கூடிய கஷ்டமான சூழ்நிலையிலிருந்து உரிய வர்களைக் காப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை, அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வேறு சில மாநிலங்களில் இத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள், நாமும் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. இன்னொரு கருத்து, இப்படித் திடீரென்று கடனுக்கு வட்டியைக் கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தினால் அதற்காக அவசரச் சட்டத் தைப் பிறப்பித்த காரணத்தால் எழை எளியவர்கள் தம்முடைய தேவைகளுக்காக யாரிடத்திலிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்களோ அவர்களுடைய தேவைகள் பூர்த்தியடைய முடியாத நிலையில் பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் பணம் கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டார்கள். அதனால் எழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தும் சொல்லப் பட்டது.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் ஓரளவிற்கு இந்தத் துறையினர் இதிலே கவனம் செலுத்தி இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் காரணமாக ஏற்படுகிற பல்வேறு விளைவுகளைச் சந்திக்கிற வகையில் பண ஷத்துக்களை நெறிகளை இணைத்திருக்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் கோர்ட்டுகளிலே கடன்களுக்காகத் தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டு டிக்கிரிகள் கொடுக்கப் பட்டு இருந்தாலும் அந்த டிக்கிரிகள் செயல்படுத்தக்கூடிய வலுவை இழந்துவிடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே கடன் என்று வரும்போது வீடுகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய குடகூலி பாக்கிகளை இந்த மசோதாவில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற ஷரத்திலே விளக்கத்திலேயிருந்து எடுத்துவிடக்கூடிய அளவிலே குடகூலி மசோதாவைக் கட்டுப்படுத்தாது என்ற முறையிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது பல்வேறு மக்களுடைய வரலாறு நரகதம்மியங்களை யெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து இந்த வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1978 அக்டோபர் 24] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அதே நேரத்திலே இந்த மசோதாவின் வாயிலாக மேற்கொண்டு கடன் கொடுக்க முன்னுக்கு வரமாட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வாதத்தையும் சந்திக்கிற வகையில் இதிலே 12 ஏ 1 இல் விதியை வகுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கால கட்டத்திற்குப் பிறகு கொடுக்கப்படுகிற பணத்திற்குக் கட்டப்பட வேண்டிய வட்டியை இந்த மசோதா கட்டுப்படுத்தாது. ஆகையால் அங்கே கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை உருவாகும், சிறு சிறு நிதிகளை வைத்து பணம் கொடுக்கிற வட்டிக்காரர்கள் பணம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடக் கூடாது என்ற நிலைமையில் அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகின்ற வகையிலேயும் சிறு வியாபாரிகளை அவர்களுடைய தேவைகளை, சிறு வருமானம் உள்ளவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய முறையிலேயும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

நாட்டினுடைய சிந்தனைகளில் பெருத்த மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன, வருங்காலம் நமக்கு இருளாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நாம் மேலும் ஏன் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கொடுத்து வம்பிலே மாட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே அந்த உண்மையைப் புரிந்துகொண்டு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

சொதுவாக நாட்டிலே வட்டி கொடுப்பதும் பாவம், வட்டி வாங்குவதும் பாவம், இரண்டும் தடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது நோக்கமாக இருக்கிறது. அந்த முறையிலே இதில் அப்படிப்பட்ட விளைவுகள் இல்லாவிட்டாலும் அந்த விளைவைத்தான் விரும்புகிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

விவசாயிகளினுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற வகையிலேயும் சிறு வியாபாரிகளினுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற வகையிலேயும் அமைந்திருக்கிறது. எத்தனையோ காரியங்களுக்கு பணம் தேவைப்படுகிறபோது ஏழை எளிய மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய முறையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட வாதத்தை நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மத்திய வங்கிகளிலே, தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலே, தேச மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையிலே செயல்படாமல் சில டாட்டாக்கள், சில

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1975 அக்டோபர் 24]

பிரலாக்கள் அல்லது வங்கிகளைப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், பெரும் வியாபாரிகள், பெருந் தனக்காரர்கள், மாட மாளிகையிலே வாழ்கிறவர்கள், சொத்துக்களை செக்யூரிட்டியாகக் கொடுத்துப் பணத்தைப் பெறக்கூடிய முறையில் உள்ளவர்கள்தான் தகுதி படைத்த மக்கள் என்று நினைத்து அவர்கள் பயன் பெறுவதற்குத்தான் வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன என்று இருக்குமானால் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற அந்த அடிப் படைத் தத்துவத்தையே — யார் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ — அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பதைத் தான் சுட்டிக்காட்ட முடியும். தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில்

“There should be free accessibility to the common man of the Country”

என்ற வகையில் அவர்களுக்கு ஃபிரி ஆக்செஸபிலிட்டி இருக்க வேண்டும். வங்கிகளில் இருக்கக்கூடிய நெறிகள், முறைகள், வழிகள் கடினமான வழிகளாக இருந்தால் எப்படி சுலபப்படுத்த முடியும். சிறு வியாபாரிகள், சிறு விவசாயிகள் இவர்கள் எல்லாம், சுலபமான முறையிலே கடன்கள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய மாநில அரசாங்கமும் பேசி முடிவு எடுப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கோவாப்பரேடிவ் சொசைடிகளப்பற்றி இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோவாப்பரேடிவ் சொசைடிகளை இந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்படி இந்த அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தாதோ, எப்படி மத்திய அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தாதோ அதைப் போன்று கூட்டுறவு அமைப்புகளையும் கட்டுப்படுத்தாது என்று விதி கூறுகிறது. நான் அதைக் கொள்கை ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறை மக்களால் நடத்தப்படுவது. அதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே இடம் அளித்திருப்பது சரிதான். அப்படிச் செய்யாமல் இருந்தால் கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கு வரக்கூடிய வட்டியை, வருமானத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை உருவானால் பெருக்க சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்ற உண்மையை நான் வகைக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் தனிப்பட்டவர்கள் பெறக்கூடிய வட்டி விகிதம் இருந்தாலும் அது நிலவள வங்கியாக இருந்தாலும் ரூபாய்

1975 அக்டோபர் 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பேங்க்ஸ் ஆக இருந்தாலும் யாருக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு ஏழை எளியவர்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு, சிறு வியாபாரிகளுக்கு அவர்கள் விரும்புகிறபோது சுலபமான முறையிலே அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்து அதற்கான நெறிகளை உண்டாக்கினால்தான் கடன் தொல்லைகள் தீரும். கடன் வாங்கக்கூடாது என்று சொல்வதால் மட்டும் கடன் தொல்லைகள் தீர்ந்துவிடாது.

சில ஊர்களில் சில சமுதாயங்களில் அவர்கள் தாமதவே சில நிறுவனங்களை வைத்துக்கொண்டு உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் நாடார் மகிமை சங்கம் என்று நாடார்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், அந்தச் சங்கத்திலே மிகச் சுலபமான முறையிலே அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அவர்கள் வியாபாரத்திற்காக அவர்கள் தொழில்களை ஆரம்பிக்க கடன் தொல்லைகளைப் போக்க கொடுத்து உதவுகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அந்தச் சங்கங்களின் அடிப்படையிலே இன்றைய தினம் நகரங்களிலேயும், கிராமங்களிலேயும் மக்களாலேயே ஏற்படுத்தப்படும் சில அமைப்புகளை அரசு ஊக்குவித்து அவர்களுக்குச் சில உதவிகளைச் செய்யலாமா என்பதைப்பற்றி ஆராய வேண்டும்.

எங்கள் ஊரிலே, வாணியம்பாடியிலே, பொதுமக்களே சேர்ந்து நான்கைந்து இலட்சம் ரூபாயை மக்களிடத்திலேயிருந்தே சேகரித்து அதை சிறு சிறு கடனாக, ஆனால் எந்தவிதமான வட்டியும் இல்லாத கடனாக, செக்யூரிட்டி என்று ஏதாவது சாதாரண பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டு கடனாகக் கொடுப்பதாக இன்றைக்கு நான் கேள்விப்படுகிறேன், வாணியம்பாடியிலே அப்படி ஏழாயிரத்து சில்லறை மக்களுக்கு, வியாபாரிகளுக்கு, சிறு தொழில் நடத்துபவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்கு வட்டி வாங்குவதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களை, சமுதாய சேவை செய்யும் நிறுவனங்களை அரசு ஊக்குவித்து இந்த அடிப்படையில் பல்வேறு ஊர்களில், கிராமங்களில் ஏற்படுத்தி வட்டியில்லாத கடனாகக் கொடுக்க சமுதாய, சமூக சீர்திருத்த அமைப்புகள் முன்வந்தால் அதை ஊக்குவிக்கும் முறையிலே அவைகளுக்கு மானியம் கொடுத்து, பெயரளவிற்கு மானியங்களைக் கொடுத்து, அவைகளுக்கு அங்கீகாரம் கொடுத்து ஊக்குவிப்பதற்கான வழி

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1975 அக்டோபர் 26]

வகைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் என்னுடைய இந்தக் கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா ஒரு நல்ல நோக்கத்திற்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கிற முன்னோடியாக, முதல் நடவடிக்கையாக, பல்லாண்டுகளாக நாம் செய்து வரும் நடவடிக்கைகளின் தொடர்ச்சியாக வந்திருக்கிறது. இதிலேயே எல்லாப் பலன்களையும் பெற்று விடுவோம் என்று நினைப்பதும், அப்படியிருந்தால்தான் இந்தச் சட்டத்தை ஆதரிப்போம் என்று சொல்வதும் சிறந்த கருத்து என்று நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். நல்ல முயற்சியின் அடிப்படையில் சட்டத்துறையினர் இந்தச் சட்டத்தை நன்றாக அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து அமாகிறேன்.

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற கடன் நிவாரண, தற்காலிக நிவாரணச் சட்டத்தை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்க நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மசோதாவிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்ற தலைப்பிலேயே 'டெம்பரரி ரிலீஃப்' என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால் இது தற்காலிக நிவாரணமேயொழிய நிரந்தர நிவாரணம் என்ற தலைப்பிலே இல்லை ஆகவே, தற்காலிகம். இது தற்காலிகம் என்றால், நிரந்தர நிவாரணம் நிச்சயமாக வேறு இருக்கும் என்று நாம் எல்லோருமே நம்பலாம்.

இந்த மன்றத்திலே எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே பேசிய பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதிலேயுள்ள நல்ல அம்சங்களை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். மேலும் நல்ல அம்சங்கள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலேயும் எல்லா எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே இருப்பவர்களும் பாராட்டும் அளவிற்கு, பல்வேறு துறைகளிலே தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களும் பாராட்டியிருக்கின்ற நல்ல பல அம்சங்களை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மைசூர் மாநிலத்தில்—கர்நாடகத்தில்—தற்காலிகமாக ஒரு நிவாரணம் கொண்டு வரப்பட்டு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் நிரந்தரம் என்ற முறையிலே அங்கே இரண்டு ஹெக்டேர் அல்லது ஐந்து ஏக்கர் நிலம், அதுவும் புஞ்சை நிலம் என்று உச்சவரம்பாக வைக்கப்பட்டு, அத்தகைய ஐந்து ஏக்கர் நிலமுடைய விவசாயிகளுக்கும், விவசாயக் கூலிகளுக்கும், 2,400 ரூபாய் வருமானம் வரும் விவசாயிகள் அல்லாத மற்றவர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் கர்நாடகத்தில் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கர்நாடகத்திலே, தற்காலிக நிவாரணம், அதற்குப் பிறகு அவசரச் சட்டம் என்ற வகையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய வேறல்ல.

இந்த மன்றத்திலே நாம் பல்வேறு கருத்துக்களை ஆராயவேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள், ஏற்கனவே ஒரிசாவிலே, பீகாரிலே, உத்தரப்பிரதேசத்திலே கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்லும்பொழுது லேவாதேவி செய்பவர்கள் ஒரிசாவிலேயிருந்தாலும் சரி, தமிழ்நாட்டிலேயிருந்தாலும் சரி, இங்கேயும் இத்தகைய சட்டம் வரும் என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்த காரணத்தினால் கடந்த மூன்று, நான்கு மாதங்களாக அல்லது ஆறு மாதங்களாகத் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பெரிய லேவாதேவிக்காரர்கள் பணம் கொடுப்பதை அறவே நிறுத்தி விட்டார்கள். அப்படிக் கொடுத்தாலும் நம்பிக்கை நாணயத்தின் பேரில், பொறுப்பின்பேரில் கொடுத்தார்கள். அவர்களுக்கு நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கே கடன் கொடுத்து வந்த தன்மையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள லேவாதேவிக்காரர்கள் இத்தகைய முற்போக்குச் சட்டம் வராது என்று நினைத்து லேவாதேவி செய்துகொண்டிருக்கவில்லை. இத்தகைய சட்டம் இங்கேயும் வரும், அதுவும் தீவிரமாகவும் இருக்கும் என்று எண்ணிச் செயல்பட்டதால் கடந்த மூன்று, நான்கு மாதங்களாக ஒரு நாணயப் புழக்கம், பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கின்ற தன்மையை நாம் பார்க்கிறோம்.

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலேயும் பெரிய லேவாதேவிக்காரர்கள் என்று வகைப்படுத்திப் பார்க்க வேண்டும்; சிறிய லேவாதேவிக்காரர்கள் என்று வகைப்படுத்தி, ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் என்ற முறையிலே, இருக்கின்ற நிலத்தை விற்றுவிட்டு

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்] [1975 அக்டோபர் 24]

லேவாதேவி சிறந்த தொழில் என்று ஆரம்பித்து விவசாயிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் கடன் கொடுத்திருந்தால் அது ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது. வஜா செய்யப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்களுடைய பிழைப்பு என்ன ஆவது? அவர்களுக்குப் பிழைப்பு இருக்குமா? அப்படிப்பட்டவர்களை யெல்லாம் கூட இந்த நிரந்தர நிவாரணம், கடன் வஜா என்ற வகையிலே சேர்க்க வேண்டுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1937 ஆம் ஆண்டிலே இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலே ஒரு சில விதிவிலக்குகள் இருந்தன. விதவைகள் கடன் கொடுத்திருந்தால்—லேவாதேவி செய்திருந்தால்—என்ற ஷரத்தைச் செய்து அதற்கு விதிவிலக்குத் தந்திருந்தார்கள். அதை உதாரணத்திற்கு மட்டும் நான் இங்கே சொல்கிறேன். அத்தகைய விதிவிலக்குகளை மனத்திற்கொண்டு, அந்த அளவிற்குச் சிறிய லேவாதேவிக்காரர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது, பெரிய லேவாதேவிக்காரர்கள், பொருளாதாரத் துறையிலே மேல் தளத்திலே இருக்கிறவர்கள் பாதிக்கப்படும் அளவிலே அமையும் விதத்திலே இருக்க வேண்டும். சிறிய லேவாதேவிக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பாதிக்கப்படும் என்ற முறையிருந்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அதே நேரத்திலே அவர்கள் லேவாதேவி செய்யும் காரணத்தினால் விவசாயிகளின் வாழ்க்கை அல்லது தொழிலாளியின் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படும் என்றால் அதற்கு என்ன நிவாரணம் என்பதையெல்லாம் ஆர அமர சிந்தித்து நல்ல முறையிலே, அடித்தட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு நிரந்தர நிவாரணம் கிடைக்கும் வகையிலே இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் அல்லது நிரந்தரமாகக் கடன் நிவாரணம் அளிக்கின்ற ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து இத்தகைய எல்லாத் தரப்பினருக்கும் நல்ல முறையிலே நிவாரணம் அளிக்கும் விதத்திலே மேலும் மேலும் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது ஒரு பெரிய பொருளாதாரச் சிக்கலை உருவாக்கும், உண்டாக்கும், உண்டாக்கிவிட்டது, இன்னும் உண்டாக்க இருக்கிறது. எல்லாத் தரப்பினரும் ஒத்துக்கொண்டாலும் ஒரேயொரு

1975 அக்டோபர் 24]

[திரு. மா. வே. கரிவேங்கடம்]

கருத்தை மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே விவசாயி
களுக்குப் பயிர்க் கடன்கள், நடுத்தரக் காலக் கடன்கள் என்று
கொடுக்கப்படுகின்றன. 4 சதவிகிதம், 5½ சதவிகிதம் என்று
இருந்த வட்டி, இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத் துறையில் 10 சத
விகிதம், 12 சதவிகிதம் என்று வட்டி வருகிறது. அது சரியா,
முறையா என்பதைக் கூட்டுறவுத் துறையினரும், ரிசர்வ் வங்கியும்,
இந்திய அரசும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். தனிப்பட்ட கடன்
காரர்களுடைய இடத்தைப் பிடிக்கும் விதத்தில், 12½ சதவிகிதம்,
10 சதவிகிதம் என்று வட்டி வசூலிப்பது என்றால் அது சாதாரண
வட்டி அல்ல. அதிக வட்டி. ஆகவே, அரசு நிறுவனங்கள்
எதுவானாலும், விவசாயிகள், தொழிலாளர்களிடமிருந்து வாங்கும்
வட்டியை லேவாதேவிக்காரர்களைப்போல நினைத்துக்கொண்டு
10 சதவிகிதம், 12 சதவிகிதம் என்று வசூலிப்பது என்பது சரியாக
இருக்காது, ஏற்கனவே 5 சதவிகிதத்திலிருந்து ஆரம்பித்து, மூன்று
நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரையில்கூட 7½ சதவிகிதத்திற்கு
மேல் வட்டியில்லாமல் இருந்த அந்த நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதே சந்தர்ப்பத்திலே இப்படியொரு நெருக்கடி நிலை ஏற்படும்
காரணத்தினாலே பணத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது, பொருளாதார
நெருக்கடி ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு மாற்று முறை
என்ன, கடன் வாங்க, கொடுக்க மாற்று முறை என்ன என்பதைச்
சிந்தித்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு ஏக காலத்திலே
எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட
கருத்துக்களை மனத்திற்கொண்டு தமிழ்நாடு மற்ற மாநிலங்களுக்கு
முன்னோடியாக, முன் உதாரணமாக, எடுத்துக்காட்டாக இருந்த
தமிழக அரசு இதிலேயும் முன் உதாரணமாக, எடுத்துக்காட்டாக
இருக்க வேண்டும். அப்படித்தான் இருக்கும், அதுதான் திராவிட
முறின்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்று கூறி அதற்கான
நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்
கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்,
வணக்கம். நன்றி.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர்
அவர்களே, கடன் தள்ளி வைக்கும் இந்த மசோதாவின் பேரில்
என்னுடைய கருத்தையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1975 அக்டோபர் 24]

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் ஒரு கருத்தைக் கூறினார்கள். ஒரு மசோதா வருகிறபோது ஒருசிலர் பாதிக்கப் படத்தான் செய்வார்கள், ஒருசிலர் பலன் அடைவார்கள் என்பது உண்மை. யாரையுமே பாதிக்காமல் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட முடியாது. இருவரையும் பாதுகாப்பது என்பது சுலபமான காரியம் அல்ல. சமுதாய மாற்றத்திலே பெரும் மாறுதல்கள் வருகிறபோது இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் சமுதாயத்திலே வர வேண்டுமென்று சொன்னவர்கள் நாம்தான். 1937 ஆம் ஆண்டு ராஜாஜி அவர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது அநேகம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்போது அநேகம் பேர்களை வாழ வைக்க முடிந்தது.

இப்போது விவசாயத் துறையில் இருந்தாலும்கூட, விவசாயத் தொழிலாளியாக இருந்தாலும்கூட சரி வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லாமல், உற்பத்தி இல்லாத காரணத்தால் கடன்காரர்களாகி இருப்பார்கள் அல்லது வேறு காரணங்களால் கடன்காரர்களாகி இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட கடன்களை வஜா செய்வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகள் பல்வேறு காரணங்களால் கடன்பட்டுக் கடைசியில் உடைமையையே இழக்கும் நிலைமைக்குப் போய் விடுகிறார்கள். விவசாயிகள் பட்டிருக்கும் கடன்களில் சட்டப்பூர்வமான கடன்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றைத் தள்ளி வைப்பதன் மூலம் மட்டும் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்தவர்களாக முடியாது. அந்தக் கடன்களை வஜா செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பல வருஷங்களாகக் கோரிக்கை இந்த மாநிலத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கடந்த பத்தாண்டுகளாக விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளிகள் உற்பத்திக் குறைவு காரணமாக, வறட்சி காரணமாக நஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் அதுபற்றிப் பல தடவைகள் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கடன்களை எல்லாம் வஜா செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை வஜா செய்ய முடியாது என்று சொன்னாலும்கூட அரசாங்கம் கொடுத்த தக்காவிக் கடன், பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் கொடுத்த கடன் ஒன்றைக் கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. அதையாவது வஜா செய்யலாம். கிணறு வெட்ட வாங்கிய கடன்கள் அவை. அப்படிப்பட்ட கடன்களை வஜா செய்ய இந்த மசோதாவில் வழி செய்யப்பட்டிருக்குமானால்

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

நிச்சயமாக முழுமையாக வரவேற்றிருக்கலாம். கடன்களைத் தள்ளி வைப்பதன் மூலம் போதுமான உதவி செய்ததாகக் கொள்ள முடியாது. இந்த மசோதாவால் நாணய புழக்கம் நடைபெறாமல் சமுதாயத்தில் பல கஷ்டங்கள் வந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. தமிழ் நாட்டின் பண்பு சட்டப் பூர்வமாக இல்லாமலே நாணய மாற்றம் நடைபெறும். நம்பிக்கையின்பேரில் நடைபெறும். ஆகவே, எந்தெந்தக் கடன்களை வஜா செய்ய முடியும் என்பதற்கு ஒரு சர்வே செய்து அதனைச் செய்ய முன்வரவேண்டும்.

மற்ற மாநிலங்களில் இரண்டு ஹெக்டேர், ஒரு ஹெக்டேர் நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கடன்களை வஜா செய்திருந் திருர்கள். உத்தரப்பிரதேசம், வங்காளம், பீகார், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களில் அந்த விவசாய மக்களுக்காக இப்படிப் பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் இதனால் பிரச்சினைகள் வராதபோது இங்கு மட்டும் வந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலே வஜா செய்வதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவார்களானால் நிச்சயமாகத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் வரவேற்பார்கள். போற்று வார்கள். அதன்மூலம் கோர்ட்டு, வியாஜ்யங்களுக்கெல்லாம் முற்றுப்புள்ளி வைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த வகையிலே அமைச்சர் அவர்கள் மசோதாவைக் கொண்டுவர முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு முன் வருவாரச் என்று நம்பி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவைப் பற்றி மாண்புமிகு அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை நல்கியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் சொல்லிய கருத்துக்களின் மொத்த சாராம்சம்—இது ஒரு முற்போக்கான சட்டம், இதை வரவேற்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இரண்டு பக்கத்திலும் தர்க்கவாதங்களை பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லாமல் இல்லை.

எற்கனவே, சென்ற தொடர் கூட்டத்திலே 'இன்டெடெட் அக்ரிகல்குரல் டெம்பரரி ரிலீப் பில்'—விவசாயத் கடன் நிவாரணச் சட்டம் வறட்சி இருந்த நேரத்தில் அரசின் மூலம் இந்த

[திரு. ஓ. பி. இராமன்] [1975 அக்டோபர் 24]

மாமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அதிலே, சாதாரண விவசாயிகள் பட்டிருக்கும் கடனைப் பெற கோர்டுகள் மூலம் வழக்காடக் கூடாது, டிகிரிகள் மூலம் வசூல் செய்யக்கூடாது என்பதற்கான ஒரு பாதுகாப்பு அப்போது கொடுக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து விவசாயிகள் அல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை — சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்கள், அதிக வசீதியற்றவர்கள் பட்டிருக்கும் கடன்களைப் பொறுத்தும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு, இப்போது விவசாயம் அல்லாத நிலையில் சாதாரணப் பொருளாதார நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு.

இந்தச் சட்டத்திலே, சென்ற சட்டத்திலே இல்லாத ஒரு புது அம்சம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அம்சம் இரண்டு சட்டங்களுக்குமே பொருந்தும். விவசாயிகளாக இருந்தாலும், சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் ஆறு மாத அளவில் பெற்றிருந்த கடன்களுக்கு வட்டி கணக்கிடக்கூடாது என்ற பாதுகாப்பை இரண்டு சாராரும் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் பெறுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே பாதுகாப்பு யாருக்கு இல்லை என்பதை இந்தச் சட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறோம். சென்ற சட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறோம். 31 மார்ச் 1974, 31, மார்ச் 1975-ல் முடியும் நிதி ஆண்டுகளில் வருமான வரி கட்டியவர்கள் சேல்ஸ்டாக்ஸ் கட்டக் கூடியவர்கள், சொத்து வரி கட்டக்கூடியவர்கள் இந்தச் சலுகையைப் பெற முடியாது என்ற நிலையில் அதற்கும்க் கீழே இருக்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் இதன் மூலம் பாதுகாப்புச் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(நண்பகல் 12-00)

இதற்கு மேல் அதிகம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சில உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். சில பேர்கள் நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொன்னார்கள். சிலபேர்கள் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு என்ன உத்தரவாதம், எவ்வளவு காலத்திற்கு இந்தச் சட்டம் நீடிக்கும், நிரந்தரமாக நீடிக்குமா என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடக் கேட்டார்கள்.

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. ஓ. பி. இராமன்]

திரு. அழகர்சாமி போன்றவர்கள் நிரந்தரமாகவே இது சட்டமாக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். காலவரையறை குறிக்கக்கூடாது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இரு பக்கமும் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இது ஏற்கனவே பிறப்பிக்கப் பட்ட அவசரச் சட்டத்திற்குச் சட்ட வடிவம் கொடுப்பதாகும். அப்போதைக்கப்போது இதுபோன்ற முற்போக்குச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இது காலவரையறை இன்றி நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டும் என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள்.

அரசைப் பொறுத்தவரையில் அப்போதைக்கப்போது தேர்தல் வரும், தேர்தல் வந்தால் சட்டமன்றம் இருக்கும், சட்டமன்றம் இருந்தால் என்னென்ன காரியங்களை முறைப்படுத்திச் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி நம்பிக்கை இருப்பதால் இந்தச் சமயத்தில் அவசரச் சட்டத்திற்குச் சட்ட வடிவம் கொடுக்க இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தொகையை அதிகமாக வைக்கலாம் என்றார்கள். காலத்தை நீட்டிக்கலாம் என்றார்கள் அவை அப்போதைக் கப்போது நாட்டின் பொருளாதார நிலைக்கேற்ப அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டியவை. இதைவிட முற்போக்கான சட்டங்கள் வராது என்பதல்ல. ஒரு கால அளவு குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இதைக் காட்டிலும் மேலும் நல்ல அளவிற்குச் செய்யலாமா என்பதை யோசித்துச் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒரு படி முற்போக்காக கால் வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் உட்பட இதை எதிர்க்கவில்லை, இது நல்ல சட்டம்தான், மேலும் முற்போக்கான தொரு சட்டம் தேவை என்றுதான் கூறினார்கள். அந்த அளவிற்குத் திருப்தியடைகிறேன். சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருத்தங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டு, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவரது திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி “தமிழ் நாடு, 1975-ம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர். (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி “பிரிவு 2 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU A. SUBRAMANIAM : Sir, I move :

‘In sub-clause (2) (iii) the proviso under Explanation be deleted’.

The amendment was duly seconded.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

“That Clause 3 do stand part of the Bill”.

THIRU A. SUBRAMANIAM : Sir, I move :

“That sub-clause (d) be deleted”.

The amendment was duly seconded.

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

“That Clause 4 do stand part of the Bill”.

1975 அக்டோபர் 24]

THIRU S. ALAGARSAMY: Sir, I move the following amendment:

In clause 4, for the words and figures "16th January 1976" substitute the words and figures "16th January 1978".

The amendment was duly seconded.

The amendment was put and lost.

THIRU A. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following amendment:

In clause 4, delete the words "and before the 16th January 1976."

The amendment was duly seconded.

The amendment was put and lost.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:

"That Clause 5 do stand part of the Bill".

THIRU A. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following amendment:

In sub-clause (1) for the words "stand stayed until the 16th January 1976" substitute the words "stand abated".

The amendment was duly seconded.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் வலியுறுத்தக் காரணம், ஏற்கனவே பல உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதுபோல் பல மாநிலங்களிலும், அண்டை மாநிலமான கர்நாடகாவிலும், மற்றும் யு.பி., பஞ்சாப், எம்.பி., போன்ற மாநிலங்களில் இப்படிப்பட்ட கடன்களை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். பொருளாதாரத்தில் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் பல ஆண்டுக்காலமாகக் கடன் சுமையினால் அழுந்தி வாழ்வு நசிந்து போயிருக்கிறவர்கள் என்ற காரணத்திற்காகக் கடன்கள் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன பல மாநிலங்களில். கடனை ஒத்தி

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1975 அக்டோபர் 24]

வைப்பதன் மூலம் அந்தச் சுமையை நீடிக்க வைப்பது சாயல்ல. கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் மெய்யாகவே நிறைவேறும். அப்போதுதான் பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களின் சுமையை நாம் அகற்றமுடியும். 1976 ஜனவரி 16 ஆம் தேதி என்பதை எடுத்துவிட்டு stand abate என்று இதுபோடு இந்த வழக்குகள் எல்லாம் தீர்ந்துவிட வேண்டும் என்ற வகையில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தமாதலால் இதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 5 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 6, 7 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 8.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி: “பிரிவு 8 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:

In clause 8 for the figures and words “22nd July 1975” substitute the figures and words “24th October 1975”.

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: ஒரு க்ளாரிபிக்கேஷன் வேண்டும். 31-ம் தேதி என்னுடைய பில் வருகிறது, அப்போது பேசிக்கொள்கிறேன். ஜூலை 22, 1975க்கு முன்பாக யாராவது கடன் பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு என்றிருக்கிறது. ஜூலைக்குப் பின் வாங்கிய கடன் செல்லாது என்றிருக்கிறது. அதேபோல் விவசாயிகளுக்கு உள்ள கடன், ஆறு மாதத்திற்கு இல்லை சர்க்காரிலிருந்து வாங்கிய கடனுக்கு பீனல் இன்டாஸ்ட் இருக்கிறது. இன்டாஸ்ட்டுக்கு மேல் இன்டாஸ்ட். அது இதனால்

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

ரத்தாசிறதா? பீனல் இன்டரஸ்ட் ரத்து செய்யப்படவேண்டும். ஒத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு. அதற்குண்டான வட்டியையும் ரத்து செய்ய வேண்டும். ஜூலைக்குப் பின் வாங்கிய கடனுக்கும் இந்த மசோதா பொருந்தும் என்ற முறையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். எனது திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதை தற்சமயம் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஆறு மாதத்திற்கு என்றிருக்கிறது இப்போது. புதிதாகக் கொடுக்கிறவர்களுக்கு வட்டி கணக்கிடக் கூடாது என்று சட்டத்தில் கட்டுப்படுத்தவில்லை. ஏற்கனவே உள்ளதற்கு ஆறு மாதத்திற்கு வாங்கக் கூடாது என்றுதான் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பீனல் இன்டரஸ்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது தனியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது. அரசாங்கத்திற்குள்ள வட்டியை ரத்து செய்ய முடியாது. அதைத் தனியாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வி யுற்றது.

பிரிவு 8 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 9 முதல் 13 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி: “பிரிவு 1 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU S. ALAGARSAMY: Sir, I move the following amendment:

In sub-clause (3) of clause 1, for the words and figures “15th January 1976” substitute the words and figures “15th January 1978”.

The amendment was duly seconded.

[1975 அக்டோபர் 24]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: முதல் திருத்தம் 1976 ஜனவரி வரையில் எத்தனிதமான நடவடிக்கைகளும் அல்லது கடன் வசூலும் செய்யக்கூடாது என்றிருக்கிறது. இன்னும் நான்கு மாதங்கள் தான் இருக்கின்றன. அதற்குப் பின் கடன் கொடுத்தவர்கள்—வறட்சிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது, மழை பெய்திருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை—வசூல் செய்ய ஆரம்பித்தால் பல குடும்பங்களை அழித்துவிடுவார்கள். எனவே, 1976 என்பதற்குப் பதிலாக 1978-ம் ஆண்டு வரையில் முதலில் நிறுத்தி வைத்துவிட்டு பின்னர் ஆரஅமரப் பரிசீலனை செய்து சட்டம் செய்யலாம். 1973-ம் ஆண்டு வரை கொடுக்கவில்லை என்றால் நாம் போடக்கூடிய சட்டம் யாருக்கும் பிரயோஜனம் அளிக்காது. எனவே 1973 என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னதை நான் ரொம்பவும் ஆதரிக்கிறேன். வறட்சி வந்த தினால் ஒரு வருஷம் ஒத்தி வைத்தார்கள் என்பது சரி. வறட்சி முடிந்து போய் விட்டதா? அக்டோபர் 20-ம் தேதி வரைக்கும் வறட்சி கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இருந்தது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மழை பெய்யவில்லை, மதுரை ஜில்லாவில் மழை பெய்யவில்லை. இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களில் பெய்து இருக்கிறது. அப்படி மழையே பெய்தாலும் எப்படி விவசாயி ஜனவரி மாதத்தில் எல்லாக் கடன்களையும் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, இன்னும் இரண்டு வருஷம் நீட்டிக்க வேண்டும். பல மாநிலங்களில் விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இரண்டு வருஷம் தள்ளி வைத்து இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதில் இந்தச் சர்க்காருக்கு மட்டும் என்ன கஷ்டம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, வேளாண்மை விளைச்சலைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டுமானால் ஜனவரியில்தான் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் செய்ய முடியும். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் அனைகளிலும் நீர்நிலைகளிலும் உள்ள தண்ணீர் நிலைமையைப் பார்த்தால் மோசமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடமுடியாது. இன்னும் வர இருக்கிற இரண்டு மாதங்களும் தமிழ் நாட்டிற்கு மழைக்காலம் தான். இன்னும் 3 மாதம் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலும் நிலைமை இப்படி இருக்குமானால், மழை பெய்யவில்லை என்றால், அது குறித்துப் பரிசீலி

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. ஓ. பி. இராமன்]

கலாம். இப்போது தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். 1978 வரை தொடர்ந்து வறட்சி இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஜனவரியில்தான் விளைச்சலைக் கணிக்கமுடியும் என்பதால், 3 மாதத்திற்குப் பிறகு நிலைமை இப்படியே நீடிக்குமானால் அதற்குப் பின்னாலே பார்க்கலாம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் அமைச்சர் சொல்வது சரியல்ல. அறுவடை மார்ச் மாதத்தில்தான் வரும். ஜனவரியில் எப்படி வரும்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஐப்பசி, தை மாதத்தில்தான், ஜனவரியில்தான் அறுவடை வரும் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். சின்னபிள்ளைக்குக் கூடத் தெரியும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அப்படியே மழை பெய்தாலும் கூட ஜனவரியில் வரும் மகசூலை வைத்துக்கொண்டு விவசாயி எல்லாக் கடன்களையும் அடைத்து விட முடியாது. 3 வருஷம் ஆகும். விவசாயிகளின் கஷ்டம் அரசுக்குத் தெரியும். நல்ல விளைச்சல் வந்தால் கடனை அடைக்க 3 வருஷம் ஆகும். மழை பெய்தாலும் பூராக் கடனையும் திருப்பிச்செலுத்த முடியாது. ஆகவே, இன்னும் இரண்டு வருஷம் நீடித்தால் நல்லது. இல்லையென்றால் அவர்கள் சொத்துக்களை ஐப்தி செய்கொண்டு போகும் நிலைமை வந்து விடும். ஆடுமாடுகளை ஐப்தி செய்து கொண்டபோய் விடுவார்கள். ஆகவே இதை 2 வருஷம் ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 1 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

முகப்பரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

[1975 அக்டோபர் 24]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஊ). தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு, கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த செஸ்திறன் சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கலைவாசர்களே, “தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த செஸ்திறன் சட்ட முன்வடிவை * பேரவையின்முன் அறிமுகம் செய்வதோடு, அது அமர்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் 1949-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஒரு பள்ளி சரியாக நடைபெறவில்லை யென்றால், புகார்கள் அதிகமாக வருமானால், மாணவர்கள்—ஆசிரியர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுமானால், அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தை அந்தப் பள்ளியின் சொத்துக்களோடு எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை செய்யும் வகையில், அந்தச் சட்டம் 1949-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அங்குப் பிறகு எந்த ஒரு டன்ளிஸாயும் எடுத்துக்கொள்ளும் சூழ்நிலை சட்டத்தின்கீழ் ஏற்படவில்லை. ஆனால் சென்னையில் எழும்பூரில் ஒரு உயர்கலைப்பள்ளி நடந்து வருகிறது. அந்தப் பள்ளி சரியாக நிர்வகிக்கப்படாமல், அதன் மீது பல்வேறு புகார்கள் பொதுமக்களிடமிருந்தும், ஆசிரியர்—மாணவர்களிடமிருந்தும் வேண்டிய வசதிகள் செய்யவில்லை என்று வந்தன அப்பள்ளி இந்தச் சட்டத்தின் 3(1) விதியின் கீழ் சொத்துக்களோடு சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின்படி அந்தப் பள்ளியை எடுத்துக்கொண்டது ஈராண்டிக் காலத்திற்கு செல்லத்தக்கதாகும். 31—1—1975-யோடு அந்தக் கெடு முடிந்து விடுகிறது. அந்தப் பள்ளியை நடத்திக் கொண்டு இருந்த பாக்கியம் பிள்ளை நினைவுக் கட்டளை நிர்வாகக் குழு மீண்டும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை எடுத்து நடக்க அயத்தமாக இருக்கிறார்களா என்றால் அவர்களும் அயத்தமாக இல்லை. அவர்கள் எடுத்து அந்தப் பள்ளியை மறுபடியும் சீர்திருத்தும் சூழ்நிலையில் இல்லை. இப்போது அந்தக் கெடுவும் முடிந்து விட்டது. உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு வகை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக, மேலும் மூன்று ஆண்டுக் காலத்

* 21—10—75-ம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழ் விறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

(சொத்துக்களான தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு)

திருநாடு செலுத்தான சட்ட முன்வடிவு

1975 அக்டோபர் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திருகு அதை நாமே நிர்வகிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது. ஈராண்டு என்று இருந்தது; அந்தாமி மேலும் மூன்றாண்டு இருக்க வேண்டும் என்று போட்டி இருக்கிறோம். இப்போது நாம் தனியார் பள்ளிகளைச் சொத்துக் களாடு எடுத்துக் கொள்வதற்கு என்று ஒரு சட்டம் போட்டு இருக்கிறோம். அதிலே ஐந்து ஆண்டுக் காலம் வரையில் அரசு ஏறலுக்கொண்டு நிர்வகித்து, ஈரமைத்து மறுபடியும் ஒப்படைக் கலாம் என்று வந்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே இதிலும் ஐந்து ஆண்டுகள் வருவதற்கு மேலும் மூன்றாண்டுகள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரித் தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள் இப்படிச் சரிவர நடைபெறவில்லையென்றால், அதை எடுத்துக் கொண்டு, ஐந்து ஆண்டுக் காலம் நல்ல முறையில் நடத்தி திருப்பிக் கொடுக்கும நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு தனியார் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அங்குள்ள நிர்வாகம் ஆசிரியர்களை, மாணவர்களை எந்த விதத்தில் கடுமையான முறையில் செய்யவேண்டுமோ அந்த வகையில் செய்து வருகிறார்கள். அதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்து இருக்கிறேன்.

பல முறை இந்த மாதிரித் தனியார் பள்ளிகளைக் கட்டுப் படுத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை சட்டை செய்யாமல் தங்கள் இஷ்டம் போல் அவர்கள் பள்ளிகளை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் செய்து தரப்படுவது இல்லை. ஆகவே, சட்டத்தை நல்ல முறையில் நடைமுறைப் படுத்தவேண்டும். சட்டத்தை சட்டை செய்யாமல் இருக்கிறவர்களை அரசாங்கம் சரியான முறையில் கண்காணிக்கவேண்டும். அந்தச் சட்டங்கள் சரியாக அமல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்தக் கண்காணிப்பை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும். அந்த நிர்வாகம்

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள்
(சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு)
திருத்த செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 அக்டோபர் 24]

களைச் சரியாக நடத்த சரியான கண்காணிப்புச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் சரியாகச் செய்யாதவர்களை தண்டிக்கின்ற அளவுக்கு ஒரு கட்டுப்பாடான இயந்திரம் தேவை என்று சொல்லி, அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கிணங்க செய்வதற்கு ஏற்கனவே இங்கே வழிவகை இல்லாமல் இருந்தது. புதிதாக 1974-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திலே அதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. எந்தப் பள்ளியாவது முறைகேடான வகையில், நிர்வாகம் சரியாக இல்லாதவகையில் நடக்குமானால் அதை நாமே ஏற்று நடத்தலாம். அதற்குச் சட்டப் படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அவர்கள் சொல்கிறபடி குறிப்பிட்ட பள்ளியில் புகார் இருக்குமானால் அது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். சட்டம் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது அரசின் எண்ணம். அதற்கான வகையில் எல்லா அதிகாரிகளும் செயல்படவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கேனும் தவறுகள் இருக்குமானால் அதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செல்திறன் சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

(சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு)

திருத்த செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு

1975 அக்டோபர் 24]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், பிரைவேட் ஸ்கூல்ஸ் கண்ட்ரோல் ஆக்ட் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த பில் அவசியமா? இது பே்ளரிகேஷன் போல் ஆகாதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தமது முன் உரையில் பேசும்போது, சென்னையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பள்ளி நடைமுறை சரியில்லை என்பதை அனுசரித்து இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட பள்ளியிலுள்ள சூழ்நிலை காரணமாக இப்படி ஒரு தீவிரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தத்தக்க சட்டத் திருத்தத்தினைக் கொண்டு வருவது என்றால் அதை அமல்படுத்தும் அதிகாரிகள் முறையாக நியாயத்தின் அடிப்படையில்தான் அதை அமல் படுத்துவார்கள் என்ற உத்தரவாதத்தினை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை.

ஏற்கெனவே தனியார் பள்ளிகளை எடுத்துக்கொள்ளத்தக்க வகையில், பிரைவேட் ஸ்கூல்ஸ் ரெகுலேஷன்ஸ் பில் ஒன்று இந்த அவையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலே தனியார் பள்ளிகளை ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு ஏற்று நடத்துவதற்கு வகை இருக்கின்றது. நிர்வாகச் சீர்கேடுகளுக்காக அரசாங்கம் உரிய காரணங்களைக் காட்டி, உரிய முறையில் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால் இப்போது நம் முன்னுள்ள சட்ட முன்வடிவின் 'ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்' என்ற பகுதியில் 'மேலும் முன்னுண்டுக் காலத்திற்கு நீட்டிப்பதற்கு முடிவு எடுத்து இருக்கின்றது. இந்தச் சட்டம்' என்றுதான் சொல்லியிருக்கின்றதே தவிர, இந்த முடிவிற்கு என்ன காரணம்? ஒரு குறிப்பிட்ட உயர்நிலைப்பள்ளி, அதிலும் அந்தப் பள்ளியின் நிர்வாகம் அதைத் தாங்கள் மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராயில்லை என்று சொல்லிவிட்ட நிலையில், இப்படிப்பட்டதொரு புதிய சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் இப்போது திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அப்படிப்பட்ட நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் பிற பள்ளிகளிலே ஏற்படும்போது, இந்தச் சட்டத்தினைப் பயன்படுத்தும் அதிகாரிகள் எந்த முறையில் அதுபற்றி வரைமுறை செய்து, நடைமுறைப் படுத்தி அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்ற இப்படிப்பட்ட

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1975 அக்டோபர் 24]

விளக்கங்களெல்லாம் இதிலே சொல்லப்படவில்லை. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த உத்தரவாதங்களைத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, புதிதாக இயற்றப்பட்ட தனியார் பள்ளிக்கூடங்களின் பாதுகாப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பு, அதாவது 1949-ல் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. சரிவர இயங்காத பள்ளிகளை அரசாங்கம் ஓர் ஆண்டுக்காலம் ஏற்று நடத்தலாம் என்ற அளவிற்கு அதிலே இருக்கின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் எடுத்துக் கொண்டால், அதாவது 1965-66 கல்வி ஆண்டில் எடுத்துக் கொண்டால், 1966-67 வரையில் அதை வைத்து நடத்தலாம். மேலும் விரும்பினால் ஓர் ஆண்டுக் காலத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அதிலே இருக்கின்றது. அந்தக் காலக் கெடு 31-5-1975 உடன் முடிந்து விடுகின்றது. ஆகவேதான் அது மேலும் மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்டால் நல்லது என்ற கருத்துக்கு வந்திருக்கிறோம்.

அம்மையார் அவர்கள் புதிதாகச் சட்டத்தினை நிறைவேற்றி விடலாமே என்றார்கள். 1949-ல் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னால்தான் வகை வரைபடம் வந்தது. கரிப்பாக இந்த எழுப்பூர் பள்ளி விஷயத்தில்தான் நடைமுறைப்படுத்தும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. புதிதாக ஒரு சட்டத்தினைக் கொண்டு வருகின்றோம் என்றால் அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து, அவர்கள் அப்பில் செய்துகொள்ளுவதற்கான வாய்ப்பைச் சொல்லலாம் கொடுத்து, பிறகு, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்தின்கீழ் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கு என்று வகுத்துக் கொள்ளால் வகை நடைமுறைப்படுத்துவது சலபமாகின்றது என்ற வகையில்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அரசாங்கமே மரபுவழியாக எடுத்துக்கொள்ளுவது என்றால் அதிலேயும் சில நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. மரபில் அவர்களிடம் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி, அந்தப் பள்ளிக்கூடம் சம்பந்தமான சொத்துக்கள் அனைத்தையும் நன்கொடையாகக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டும். நாமாக அவர்களுடைய சொத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஆகவே, அவர்களிடம் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி,

1975 அக்டோபர் 24]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நன்கொடையாகக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று கேட்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்தச் சொத்துக்கள் எங்களுடையதுதான் என்று வாதாடுவார்களேயானால், இடையில் இதை முழுக்க முழுக்க எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்பு அந்தப் பள்ளிக்கூடம் தொடர்ந்து நடக்க வேண்டும். படிக்கும் மாணவர்களுக்கோ அல்லது பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கோ எந்தவிதச் சங்கடங்களும் ஏற்படாத வகையில் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இடையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் அரசாங்கத்திற்குத் தேவைப்படுகின்றது என்ற வகையில் தான் ஒரு மூன்றாண்டுக் காலம் என்று குறிப்பிடுகிறோம். ஆகவே, நடைமுறை இந்தப் புதிய சட்டப்படிதான் இருக்க வேண்டும்.

இதிலே யார் பாதிக்கப்பட்டாலும், மேல் முறையீடு செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் தனியார் பள்ளி நிர்வாகிகள் யாரும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். இது முதலில் நிறைவேற்றப்பட்ட நாளிலிருந்து இதுவரையில் பார்த்தால் இந்த ஒரு பள்ளியின் பிரச்சனையில்தான் அதை நடைமுறைப்படுத்த நேரிட்டது. இப்போதுள்ள முறையில் யார் பாதிக்கப்பட்டாலும் மேல் முறையீடு செய்துகொள்ளுவதற்கு எல்லா வகையான தனமைகளும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, ஒரு குறிப்பிட்ட பள்ளியில் இந்தச் சங்கடம் ஏற்பட்டது என்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தினை மேற்கொண்டு மூன்றாண்டு காலத்திற்கு அனுமதிக்க வேண்டிய நிலைமை...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுக்குப் பின்னர் இப்படி பாயிண்ட்ஸ்களை எழுப்பிக்கொண்டு போவது சரியாக இருக்குமா?

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : The point has already been raised in this House and I want to seek a clarification. இப்போது அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது, எனவே கொண்டு வருகிறோம் என்கின்றார்கள். சரி, இருந்தாலும்கூட நாம் இப்போது புதிதாகச் சட்டத்தினை ஏற்படுத்தி மேலும் மேலும் அதை நீட்டிப்பதற்குப் பதிலாக இந்தச் சட்டமே

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1975 அக்டோபர் 24]

தமக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இங்கே இந்தச் சட்டமே வேண்டாம் என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு, புதிய சட்டத்தில் ஒரு அமெண்டுமெண்டைச் செய்து கொண்டு, இந்தச் சட்டம் நமக்குத் தேவையில்லை இனி என்ற ஒரு ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்யக் கூடாதா என்றுதான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைப் பொறுத்து இப்படிப்பட்ட அவசியம் இருக்கின்றது என்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. 1949-ல் ஏற்படுத்திய சட்டம் பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இருந்தால் அது போதும். ஆனால் அதிலே கல்லூரிகளுக்கும் சேர்ந்து இருப்பதால், நாம் கல்லூரிகளுக்கு என்று ஒரு தனிச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வரவேண்டும். அந்த நிலை ஏற்படும் வரையில் இந்தச் சட்டம் நமக்குத் தேவைப்படுகின்றது. அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால், இந்த நிலையினை மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு, 1975-ம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.”

(2) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

1975 அக்டோபர் 24]

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(எ) 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவரவர்களே,

“1975 ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவினை * அறிமுகம் செய்வதோடு அது ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகின்றேன்.

பிற மாநிலங்களில் செயலில் உள்ள முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதங்களை ஆய்வு செய்கையில் மகாராஷ்டிரம், கேரளம் முதலிய மாநிலங்கள், நகர்ப்புறங்களில் உள்ள இயங்காச் சொத்துக்களின் உரிமை மாற்றுப் பத்திரங்களுக்கும் மற்றச் சொத்துக்களின் உரிமை மாற்றுப் பத்திரங்களுக்கும் விதிக்கப்படும் முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதத்தில் வேறுபாடுகள் இருப்பது தெரியவந்தது. நமது மாநிலத்தில் குறிப்பிட்ட நகர்ப்புறங்களான சென்னை, மதுரை மற்றும் நகராட்சி மன்ற நகரங்களான சென்னை, கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் உள்ள இயங்காச் சொத்துக்களின் உரிமை மாற்றுப் பத்திரங்களுக்கு விதிக்கப்படும் முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதத்திலும் மற்ற சொத்துக்களுக்கு விதிக்கப்படும் முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதத்திலும் மேற்சொன்ன மாநிலங்களில் உள்ள அதே வேறுபாடுகளை இங்கும் செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன நோக்கத்தை எய்த 1899 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டத்தில் (மத்தியச் சட்டம் 1899) 1-வது விவர அட்டவணையைச் சேர்ந்த 23-வது பிரிவைத் திருத்தவும் அதையொட்டித் தேவையான இடங்களில் சில திருந்தங்கள் செய்யவும் ஓர் அவசரச் சட்டம் அதிகார முறையில் வெளியிடக் கருதப்பட்டது.

1975, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு திருத்தச்) சட்டப் படி (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 11/1975) அதிகார முறையில் வெளியிடப்பட்டு இந்த அவசரச் சட்டம் 1-8-1975 ஆம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தது.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மேலே கூறப்பட்ட அவசரச் சட்டத் திற்குப் பதிலாக கொண்டு வரப்படுகிறது.

* 21-10-1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 அக்டோபர் 24]

இதனை இம்மாமன்றம் ஏற்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

DR. H. V. HANDE: Mr. Speaker, Sir, I personally feel that this Bill is unnecessary at this point of time. In fact, when the Budget announcement came in the month of March, we expected that whatever the rates of taxation would be, they would be announced at that time itself. But the Government have sought to be silent during that part of our Assembly proceedings, not disclosing to the House as to what particular rates of taxation they are going to increase. Having kept quiet at that time the Government gave an impression that there would be no increase in the rates of taxation and that it would be a no tax-increase Budget. They gave an impression among the public that they were not increasing the taxes. Having been silent all these days, suddenly at this part of the year they are coming forward with a legislation to increase the rate of stamp duty on transfer of properties. That is one point.

Secondly, it is surprising how this Government did not know all these years that there was a difference or discrepancy between the rates of stamp duty in our State and in the other States. They should have known this earlier. It is not as if they have suddenly discovered this point or suddenly they have found out that there is a different rate of taxation—a lower rate here and a higher rate in the Bombay City in the Maharashtra State. The rate of stamp duty in Bombay City will be higher than in Madras City because the whole thing is different, the property is different. Madras City is not like Bombay City. All these facts should be taken into consideration. If these facts were taken into consideration, why this Bill was not brought before, so that a detailed discussion at the Budget time itself might have taken place. This is an unfortunate piece of legislation which has been brought in a wrong time. I am against this Bill. With these words, I wind up.

(பிற்பகல் 12.30)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கம் வரவு என்றால் ரொம்ப விறுவிறுப்பாக இருக்கிறது. எந்தெந்த வழிகளில் எல்லாம் பணம் பெற

1975 அக்டோபர் 24] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

முடியுமோ அந்தந்த வழிகளில் எல்லாம் பணம் வந்துகொண்டே இருக்குமா என்று ஆராய்ந்து செய்வதில் இந்த அரசாங்கத்தை மிஞ்ச வேறு யாராலும் முடியாது.

மகாராஷ்டிரத்தில் இப்படி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மகாராஷ்டிரத்திலே இருக்கிற பம்பாயும் இங்கே இருக்கிற சென்னையும் ஒன்றாக முடியுமா? பம்பாயிலே வீட்டு வாடகை என்ன என்பது தெரியாதா? ஏற்கெனவே, நீங்கள் வந்த பின்னால் சென்னையில் ஸ்டாம்பு டியூட்டி எவ்வளவு அதிகமாகியிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். 100 ரூபாய்க்கு கிட்டத்தட்ட 10, 13 ரூபாய் ஸ்டாம்பு டியூட்டி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு மார்க்கெட் வால்யூ வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு எவ்வளவு 'ப்ராப்பர்ட்டி', எங்கே இருக்கிறது, என்ன வால்யூ என்று ஒன்றும் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: யாருக்கு எவ்வளவு ப்ராப் பர்ட்டி?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதிகாரிகளுக்கு, அரசாங்கக் கிறகு வேண்டியவர்களுக்கு, அமைச்சர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு. டி.எம்.கே. ஆபீஸ் கட்ட நிலம் வாங்கினீர்களே, அதற்கு மதிப்பு என்ன? எவ்வளவு ஸ்டாம்பு டியூட்டி கொடுத்தீர்கள்? ஊழல் புகார் கூட அதுபற்றி கொடுத்தார்களே. அந்த மாதிரி யான இடத்தில், மவுண்ட் ரோட்டில் இருக்கிற இடத்திற்கு எவ்வளவு வால்யூ என்று தெரியாதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஒவ்வொருவருக்கும் தனித் தனியாக உத்தரவு போடுவதில்லை. பொதுவாக ஒரு 'கைடு லைன்' தான் இருக்கிறது. சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீசில் அது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படிதான் ஸ்டாம்பு டியூட்டி போடுகிறார்கள். சாரம் இல்லாமல் எதையும் சொல்லக்கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்களுக்கு வேண்டுமானால் சாரம் இல்லாமல் இருக்கலாம். மற்றவர்களுக்கு சாரமாகத்தான் இருக்கிறது. மவுண்ட் ரோட்டில் இருக்கிற சொத்துக்கு என்ன மதிப்பு என்பது பொதுமக்களுக்குத் தெரியும். அதைத்தான் ஊழல் புகாரிலும் சொன்னார்கள். சொத்தின் மதிப்பு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக இருக்கக்கூடாது.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 அக்டோபர் 24]

இவ்வளவு பணம் வரும்போது இந்த டாக்கைஸ் பட்ஜெட் வரும் போது போடாமல் ஏன் இடையிலே போடவேண்டும்? பட்ஜெட் டிலே வரி போடவில்லை, வருமானம் போதவில்லை என்று சொல்லி விட்டு, இடையிலே வரி போட்டு வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே இந்தமாதிரி எக்சைஸ் டியூட்டி, ஸ்டாம்ப் டியூட்டி எல்லாம் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதனால் கிட்டத்தட்ட 43 சதவிகிதம், 50 சதவிகிதம், 125 சதவிகிதம் கூட வருமானம் வருவதைப் பார்க்கிறோம். இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் அந்தந்தச் சமயத்தில் போடாமல் இடையிலே போட்டு மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இது ஒரு சான்று.

அதுமட்டுமல்ல. இவ்வளவு ஸ்டாம்ப் டியூட்டி வசூல் செய்கிறார்கள். பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வரி கட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீசில் உட்காருவதற்கு வசதியான இடம் கிடையாது. ஓட்டை நாய்க்காலி, ஓட்டை பெஞ்ச் கிடக்கிறது. உட்கார இடம் இல்லை. தெருவிலே நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. குடிக்க ஒரு தம்ளர் தண்ணீர் கூட கொடுக்க மாட்டார்கள் அங்கே. அந்த மாதிரியான நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது. வரியை வாங்குகிறவர்கள் அதற்கு ஏற்ற வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டாமா? “வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம்” என்று சொல்லிவிட்டு, “வரியைப் பெருக்குவோம், வசதியைக் குறைப்போம்” என்றல்லவா செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஸ்டாம்ப் வாங்கப்போனால் பெரிய டினுமினேஷன்ஸ் கிடையாது. 10,000 ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்ப் வாங்கவேண்டுமானால் 2 ரூபாய் ஸ்டாம்ப், 10 ரூபாய் ஸ்டாம்பாகவா வாங்குவார்கள். இப்படி வாங்கி ஒட்டுவதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. பெரிய டினுமினேஷனாக இருந்தால் ஓரளவு வசதியாக இருக்கும் அல்லவா?

அர்பன் ப்ராப்பர்ட்டிக்கு வரியைக் கூட்டுவதற்காக இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல இங்கும் செய்கிறோம் என்கிறார்கள். பம்பாயும், சென்னையும் ஒன்றாக இருக்க முடியுமா? பம்பாயிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமை இங்கே இல்லையே? எதிலே வருமானம்

1975 அக்டோபர் 24] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வருமோ அதை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வது, மற்றவற்றை விட்டு விடுவது என்ற கொள்கை கண்டிக்கத்தக்கது என்று சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தை முழுக்க முழுக்க எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சிறிய மசோதாவின் மூலம் ஒரு சிறிய திருத்தத்தை இந்திய ஸ்டாம்பு ஆக்டுக்கு நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதன் மூலம் புதிய வருவாய் நம்முடைய மாநில அரசுக்குத் தேட வேண்டுமென்பது ஒரு அம்சம்.

இன்னொரு அம்சம் நகரப்புறத்திலே, இதுபோன்ற விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்படும்போது அதன் பயன் ஒரு தனி நபருக்குப் போய் விடக் கூடாது என்பதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். நகரப் புறங்களில் சொத்துக்களை விற்பனை செய்யும்போது மதிப்பு கூடுகிறது. மதிப்பு கூடுவது தனி மனிதரின் ஆற்றலினால் அல்ல. ஒரு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சியினாலும் பொருளாதார வளர்ச்சி அடிப்படையினாலும் ஏற்படுகிற ஒன்று. அப்படி எல்லாம் ஏற்படும்போது அதன் பலன் ஒரு தனி நபருக்குப் போகக்கூடாது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலேதான் இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. முற்போக்கு கொள்கை உடையவர்கள் எல்லாம் இதை வரவேற்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. சொத்து உள்ளவர்கள்தான் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பார்களே தவிர, பொதுவாக இது நன்மை பயக்கும் ஒரு சட்டமாகும். ஆகவே இதை மாமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1975 ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே,

“1975 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

என்று கோருகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இம்மாதிரி முக்கியமான நகரங்களிலே அதிகமான ஸ்டாம்ப் டியூட்டி போடுவது நல்ல அம்சம் என்றாலும் கூட இதனால் இந்த ஆண்டுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக வருமானம் கிடைக்கும் என்ற கருத்தைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் இந்த மசோதாவிலே எந்த இடத்திலும் இவ்வளவு வருமானம் வரும் என்று கொடுக்கவில்லை. அந்த விபரத்தையும் கொடுத்தால் இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதுதான் இந்த வரியைப் போட்டிருக்கிறோம். இனிதான் அந்த விபரத்தைச் சேகரிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1975 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஏ) 1975 ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்திவைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1975 ஆம் ஆண்டு நில உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) * சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்வதோடு, அது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

* 21—10—1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. செ. மாதவன்]

ஒரு நில உடைமையின் அனுபோக உரிமையை நில உரிமையாளர் திரும்பப்பெறுவது பற்றிய வழக்கில் அளிக்கப்படும் தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகள் நில உடைமையின் அனுபோகத்தை உரியவருக்கு ஒப்படைப்பதைப் பொறுத்தவரை நிறுத்தி வைக்க 1950 ஆம் ஆண்டு நில உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்டம் (திருவாங்கூர்-கொச்சி சட்டம் 8/1950) வகை செய்கிறது. இச்சட்டம் 25-3-1950 அன்று செயலுக்கு வந்தது. இச்சட்டத்தின் செல்திறனுடைய கால அளவு அவ்வப்போது நீட்டிக்கப்பட்டு வந்தது. இது 24-9-1975 அன்று செல்திறன்ற்றுப் போகவிருந்தது. எனவே, இதன் செல்திறன் கால அளவை மேலும் இரண்டாண்டுகளுக்கு நீட்டிப்பதென்று அரசு முடிவு செய்தது. அப்போது சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் நடைபெறுவதால், 1975 ஆம் ஆண்டு நில உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 15/1975) அதிகார முறையில் வெளியிட வேண்டியது அவசியமாயிற்று. இந்த அவசரச் சட்டம் 17-9-1975 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டது.

இதனை இம்மாமன்றம் ஏற்று நிறைவேற்றமாறு வேண்டுகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே,

“1975 ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1975 அக்டோபர் 24]

(2) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

“தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(ஐ) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1975, * and move that the same be taken into consideration.

By an amendment to the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956) the Government of India have increased the maximum rate of sales tax in respect of goods declared to be of special importance in inter-State trade or commerce from 3 per cent to 4 per cent with effect from the 1st July 1975. This enables the State Government to raise the rate of local sales tax on declared goods in respect of inter-State sales up to the ceiling of 4 per cent from the 1st July 1975. This Government decided that the rate of local sales tax on “iron and steel” falling under item 4 of the Second Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 be raised from 3 per cent to 4 per cent with effect from the 1st July 1975 and that in respect of other declared goods, no increase need be made for the present. Accordingly, a notification under section 59(1) of the said Act amending the rate of tax on “iron and steel” falling under item 4 of the Second Schedule to the said Act has been published in an extraordinary issue of the *Tamil Nadu Government Gazette* dated the 1st July 1975. It is proposed to replace the said notification by this Bill.

Under section 8 read with item 5 of the Third Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959, “sugar but not including jaggery and gur” is exempt from sales tax. The

* 21—10—1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. ஓ. பி. இராமன்]

question whether the commodities sugarcandy, sugarcandy honey drained from raw sugar, bura sugar, palm candy and Nattusarkarai which do not fall within the scope of the said item 5 should be subjected to sales tax, was examined by the Government and it was decided to levy tax on sugarcandy, sugarcandy honey drained from raw sugar, bura sugar and Nattusarkarai while exempting only sugar which is subjected to additional excise duty under the Additional Duties of Excise (Goods of Special Importance) Act, 1957 and continuing the exemption granted to palm gur and palm candy. This decision has been given effect to by a notification issued under section 59 (1) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. It is also proposed to replace the said notification by this Bill.

According to sub-section (1) of section 16 of the said Act, the period of limitation for assessment of escaped turnover is five years. Under sub-section (4) of that section in computing the said five years, the period during which the proceedings were stayed by civil court or other competent authority, shall be excluded. But, this exclusion is available only in relation to proceedings in respect of which such stay was obtained and is not available to other cases involving identical question of law. It has, therefore, been decided to incorporate a provision in the Act so as to exclude in computing the period of limitation for assessment or re-assessment, the time during which any appeal or other proceeding in respect of any other assessment or re-assessment is pending before the High Court or the Supreme Court involving a question of law having a direct bearing on such assessment or re-assessment. Clause 2 of the Bill provides for this. It is, therefore, proposed to add a new sub-section (5) to Section 16 of the said Act by this Bill.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மசோதாவிலே ஒன்றை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக நாட்டுச் சர்க்கரை, பனங்கற்கண்டு இவைகளுக்கு வரி கூட்டப்படுகிறது. சாதாரணமாக சர்க்கரை ஒரு கிலோதான் விநியோகம் செய்கிறார்கள். சாதாரண ஏழை மக்கள் நாட்டுச் சர்க்கரையை வாங்கித்தான் காப்பி போட்டு குடிக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 அக்டோபர் 24]

இப்போது நாட்டுச் சர்க்கரை ஒரு கிலோ ரூ.3.20 என்று மார்க்கெட் டிலே விற்கிறது. ஏற்கெனவே இப்படி விலை அதிகமாக இருக்கக் கூடிய பொருளில் அதிகமாக வரி ஏற்றவேண்டிய அவசியம் என்ன? வரியை பூரா சர்க்கரை மீது போடலாம். அதை அதிகமாக யூஸ் பண்ண மாட்டார்கள். ரேர் ஐட்டமாக அதை யூஸ் பண்ணுவார்கள். நாட்டுச் சர்க்கரை ஏழை மக்களால் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய ஒன்று. அதை 'sugar but not including jaggery and gur என்று கொண்டு வரும்போது, நாட்டுச் சர்க்கரை அதில் வந்துவிட வேண்டும். அதைப் பிரித்து எடுப்பது என்பதில் நியாயம் கிடையாது. எஸென்ஷியல் கூட்சுகளுக்கு முடிந்த வரை சேல்ஸ் டாக்கை எடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அப்போதுதான் விலையைக் எடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அப்போதுதான் விலையைக் குறைக்க முடியும். ஏற்கெனவே விலை அதிகத்தினால் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, எங்களுடைய கைங்கரியத்தைச் செய்கிறோம் என்று பளுவை இந்த வரி மூலமாக இப்படி சாதாரண ஏழை மக்கள் உபயோகிக்கும் பொருள்கள் மீது போடுவது நியாயம்தானா என்று சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன் வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவரவர்களே, ஒரேயொரு பாயிண்ட்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்கள் மோஷனே மூவ் பண்ணி விட்டீர்கள்.

1975 அக்டோபர் 24] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, சட்டமாக நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்”.

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவரவர்களே, இப்படி சட்ட மாக்குகிற நேரத்திலே பல முறை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். இதில் ஒரு பிளான்ஷியல் மெமோரேண்டம் கொடுத்து இம்மாதிரி மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக எவ்வளவு தொகையை எதிர்பார்க்கிறீர்கள், எவ்வளவு பணம் எதிர் பார்க்கிறீர்கள் என்று தோராயமாக அவைக்குச் சொன்னால் சௌகரியமாக இருக்குமென்று பல முறை சொல்லியிருக்கிறோம். அரசாங்கம் அப்போது மெமோரேண்டம் கொடுக்கிறோம் என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் சட்டமாக்குவதற்கு முன்பு தகவல் இருந்தால், அமைச்சரவர்கள் சொன்னால் சௌகரியமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, பல்வேறு பொருள்களுக்கு அவ்வப்போது நாம் வரி விதிப்பது என்ற நிலையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தை இயற்றிவிட்ட காரணத்தினால் நாமும் இப்படி ஒரு இணையான சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்ற நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. சில பொருள்களுக்கு வரி போடவேண்டுமென்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அதிக அளவிலே வரி இல்லை. ஏனைய மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது சரியாகப் பார்த்துத்தான் போடப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1975 அக்டோபர் 24]

(3) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

“தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்த சட்ட முன்வடிவை” அறிமுகம் செய்ய ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஓ) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

THE HON. THIRU O. P. RAMAN: Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce “The Tamil Nadu Additional Sales Tax and Sales Tax (Surcharge) Amendment Bill, 1975*” and move that the same be taken into consideration.

By an amendment to the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956), the Government of India have increased the maximum rate of sales tax in respect of goods declared to be of special importance in inter-State trade or commerce from 3 per cent to 4 per cent with effect from the 1st July, 1975. This enabled the State Government to raise the rate of local sales tax on declared goods in respect of inter-State sales up to the said maximum rate of 4 per cent from the 1st July, 1975. The Government decided that the rate of local sales tax on ‘iron and steel’ falling under item 4 of the Second Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959, be raised from 3 per cent to 4 per cent with effect from the 1st July, 1975 and that in respect of other declared goods no increase need be made for the present.

The Tamil Nadu Additional Sales Tax and Sales Tax (Surcharge) Amendment Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 5 of 1975) was accordingly promulgated to make suitable consequential amendments in the Tamil Nadu Additional Sales Tax Act, 1970 (Tamil Nadu Act 14 of 1970) and the Tamil Nadu Sales Tax (Sur-

* 21-10-1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1975 அக்டோபர் 24] [திரு. ஓ. பி. இராமன்]

charge) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 24 of 1971). The present Bill before the House seeks to replace the said Ordinance by an Act of the Legislature.

Sub-section. (2) of section 22 of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 provides for imposition of penalty if any person or registered dealer collects any amount by way of tax or purporting to be by way of tax in contravention of the provisions of sub-section (1) of that section, whether or not any tax is due from such person or dealer under the Act in respect of the transaction in which he collects the amount. There is no similar provision in the Tamil Nadu Additional Sales Tax Act, 1970. It has, therefore, been decided to insert such a provision introducing a new section 3-A in the Tamil Nadu Additional Sales Tax Act, 1970.

Sir, I commend the motion, for the acceptance of the House.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, கனம் அமைச்சரவர்கள் சொன்னது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய இண்டர்ஸ்டேட் வரியை 3 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாக இருக்கிறதனால் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறபோது அதிலே ஒரு வார்த்தை, அதாவது டிக்ளோர்ட் கூட்ஸ், Iron and Steel க்குப் போட்டிருக்கிறோம் என்றார்கள். மற்ற பொருள்கள் என்ன? மற்ற பொருள்களுக்குப் போடவில்லையென்றால் எல்லாவற்றிற்கும் 3 சதவீதமாகவே வைத்திருக்கலாமே. இவைகளுக்கு மட்டும் போடக் காரணம் என்ன? மற்ற பொருள்கள் என்ன என்ற விவரம் சொல்ல வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, பொதுவாக டிக்ளோர்ட் கூட்ஸ் என்பதற்கு உதாரணம் சொல்கிறேன்.

“Coal, Cotton, Cotton yarn, Iron and Steel, Jute, oil seeds raw hides and skins, dressed hides, and skins, bura sugar, sugar-candy and sugarcandy honey drained from raw sugar.”
இந்த மாதிரியாக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, நான் கேட்டது இத்தனை டிக்ளோர்ட் கூட்ஸ் இருக்கும்போது Iron and Steel தவிர மற்றவைகளுக்கு ஏற்றவில்லை என்பது கொள்கையளவில் செய்யப்பட்டதா?

[1975 அக்டோபர் 24]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் அவைகளுக்கும் விற்பனை வரி அதிகரிக்கவேண்டுமென்றால் பின்னால் பார்ப்போம். இன்று இவைகளுக்கு ஏற்றினால் போதும் என்று ஏற்றியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: . பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்த சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்த சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி—உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவை நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்கிற கருத்தை அநேக உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே, அது நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 12-51 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

1975 அக்டோபர் 24]

(5) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

181. Notification issued in G.O. P. No. 925, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 5th August 1975 in regard an amendment to rule 5 of the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

185. Notification issued in G.O. Ms. No. 169, Co-operation, dated the 10th April 1975 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Pawn Brokers Rules, 1944. [Laid on the table of the House under section 22(4) of the Tamil Nadu Pawn Brokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943)].

186. Notification issued in G.O. Ms. No. 184, Prohibition and Excise, dated the 6th June 1975 in regard to certain amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54(3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937)].

187. Notification issued in G.O. Ms. No. 192, Agriculture, dated the 11th February 1975 in regard to declaration of notified market area for Usilampatti market in respect of paddy, cotton, groundnut and chillies. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

188. Notification issued in G.O. Ms. No. 382, Home, dated the 5th March 1975 in regard to concessional rate of tax payable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 in respect of certain vehicles belonging to Tuberculosis Prevention Trial Indian Council of Medical Research, Bangalore. [Laid on the table of the House under section 26(2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974)].

189. The Annual Financial Statement for the year 1975-76 and Supplementary Financial Statement for the year 1974-75 of the Tamil Nadu Electricity Board. [Laid on the table of the House under sub-section (1) of Section 61 of the Electricity Supply Act, 1948 (Central Act 54 of 1948)].

[1975 அக்டோபர் 24]

B. Reports, Notifications and other Papers.

67. Notification issued in G.O. Ms. No. 136, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 11th February 1975 in regard to reduction of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 in respect of purchase of property by the Pachaiyappa's Trust Board, Madras.

@ 68. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which have necessitated the promulgation of the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 8 of 1975) and the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Amendment Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 9 of 1975).

@ 69. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which necessitated the Promulgation of the Tamil Nadu Contingency Fund (Amendment) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 13 of 1975).

@ 70. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which have necessitated the promulgation of the Tamil Nadu Relief undertakings (Special Provisions) Amendment Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance No. 12 of 1975).

@ 71. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which necessitated the promulgation of the Tamil Nadu Homeopathy System of medicine and Practitioners of Homeopathy (Amendment) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance No. 16 of 1975).

+ 72. The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1975 with annexure.

+ 73. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which necessitated the promulgation of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 15 of 1975).

+ 74. The Tamil Nadu Educational Institutions (Temporary Control of Property) Amendment and Validation Bill, 1975 with Annexure.

1975 அக்டோபர் 24]

+ 75. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which necessitated the promulgation of the Tamil Nadu Educational Institutions (Temporary Control of Property) Amendment and Validation Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 14 of 1975).

+ 76. The Tamil Nadu Additional Sales Tax and Sales Tax (Surcharge) Amendment Bill, 1975 with Annexure.

+ 77. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which had necessitated immediate promulgation of the Tamil Nadu Additional Sales Tax and Sales Tax (Surcharge) Amendment Ordinance 1975 (Tamil Nadu Ordinance No. 5 of 1975).

+ 78. The Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1975 with Annexure.

+ 79. The Indian Stamp (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1975 with Annexure.

+ 80. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which necessitated the promulgation of the Indian Stamp (Tamil Nadu Second Amendment) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 11 of 1975).

+ 81. The Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1975 with Annexure.

+ 82. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which had necessitated the promulgation of the Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 6 of 1975).

@ Despatched to Members on 22-10-1975.

+ Despatched to Members on 23-10-1975.

[1975. ஆக்டோபர் 24]

இணைப்பு

[256 -ம் பக்கத்தில் வெள்ளிக்குறியிடப்பட்ட 41 வினாவின்
குரிய விடையைக் காண்க.]

The Ranger students are deputed to Southern Forest Rangers College, Coimbatore, every year for undergoing training in Ranger's Course. The duration of the training at the Forest College is two years commencing from 1st November. The Forest College is run by the Government of India for the benefit of the students deputed by the State Governments. The expenditure towards tuition fees and other charges such as lodging, light, water and medical attention is borne by the State Governments in respect of their candidates. The Forest College provides the candidates all the essential facilities such as lodging, mess, etc. The students are required to stay in the hostel attached to the Forest College. The College Mess caters for both vegetarians and non-vegetarians. Library and museum facilities are provided to the students. The Forest College conducts tours to selected Forests of India in order to enable the students to study the practical aspects of Forestry.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1975 அக்டோபர் 24]

இணைப்பு

ஒவ்வோர் ஆண்டும், சரக அலுவலர் மாணவர்கள், சரக அலுவலர் பயிற்சி பெறுவதற்காக கோயம்புத்தூர் (தென்) வனச் சரக அலுவலர் பயிற்சி கல்லூரிக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இக் கல்லூரியில் பயிற்சிக் காலம் நவம்பர் 1 ஆம் நாள் தொடங்கி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மாநில அரசு முகமையில் அனுப்பும் மாணவர்களின் பயனுக்கென, இந்திய அரசு, இக்கல்லூரியை நடத்துகிறது. மாநில அரசுகள் தாங்கள் அனுப்பும் மாணவர்கள் தொடர்பாக கல்விக் கட்டணங்கள், உறையுள், விளக்கு, தண்ணீர், மருத்துவம் ஆகிய வசதிகளுக்காகும் செலவுகளை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. இக்கல்லூரி, உறையுள், உணவு முதலிய இன்றியமையா வசதிகள் அனைத்தையும் செய்து கொடுக்கிறது. மாணவர்கள் கல்லூரியைச் சேர்ந்த விடுதியில் தங்க வேண்டும். இவ்வுணவு விடுதி சைவ, அசைவ உணவு கொள்பவர்களின் தேவையைக் கவனித்துக்கொள்கிறது. மாணவர்களுக்காக தூலகம், அரும்பொருட்காட்சி சாலை ஆகிய வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர்கள், வனவியல் பற்றிய செயல்முறைக்கூறுகள் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காக இந்தியாவில் உள்ள தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட காடுகளுக்குச் சென்று பார்வையிட சுற்றுலாவுக்கும் இக்கல்லூரி ஏற்பாடு செய்கிறது.

